

Makolčan

Letnik XVIII, št. 2 (38)

GLASILO OBČINE MAKOLE

December 2025

Pozdravljeni, dragi bralci,

december je najtemnejši čas leta, a hkrati zaradi prazničnih luči, pričakovanj in druženja tudi njegov najsvetlejši del. Je mesec, ko potegnemo črto pod iztekajočim se letom, se ozremo nazaj in vase, ko v ospredje stopijo dobrota, družina, obdarovanje pa trije dobri možje, ki nas vsako leto opominjo na dobroto in hvaležnost. Ob prebiranju Makolčana hitro ugotovimo, da smo lahko hvaležni za obilo ljudi, dogodkov in del.

Leto, ali vsaj njegova druga polovica, je živelo v utripu številnih dogodkov, bogatega društvenega življenja in ljudi, katerih zgodbe nosijo pogum, vztrajnost in potrpežljivost. Lastnosti, ki jih v

prehitrem času vse prepogosto zmanjka. Bralca nagovorijo utrinki iz skupnosti, ki ji je mar za sočloveka, spodbuda pa so tudi vsakoletni občinski nagrajenci.

Župan Franc Majcen je ob podelitvi občinskih priznanj za prejemnike dejal: »Njihovo delo je dokaz, da tudi v majhnih sredinah živijo veliki ljudje.« In res, vsak lahko pripomore k bolj barvitemu, prijaznejšemu vsakdanu ali kot je rekel Martin Luther King: »Zmeraj je pravi čas, da storimo to, kar je dobro.«

Smo na pragu novega leta, novega začetka, ko si mnogi zastavijo cilje, zaobljube, kaj bodo storili v novem letu, čemu se bodo

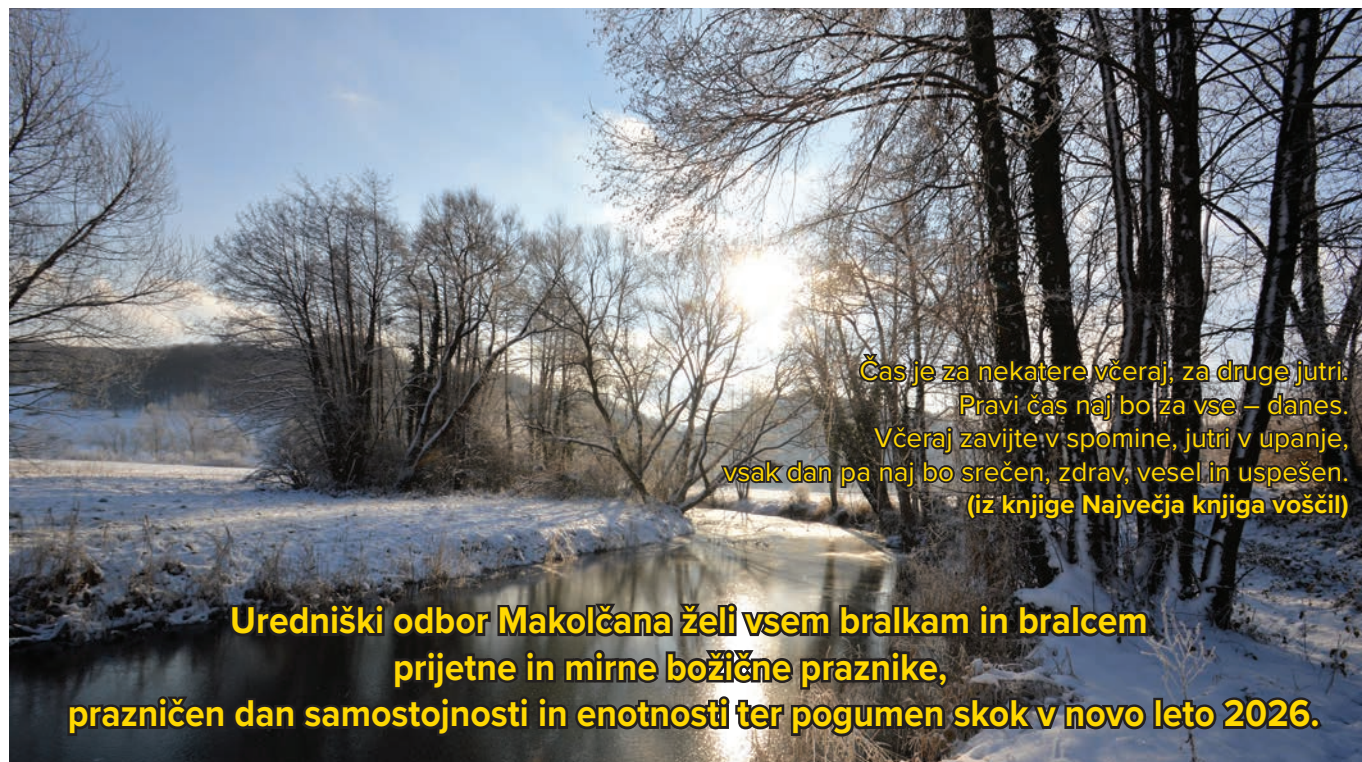
odpovedali. Še preden pa se staro leto poslovijo, je pred nami še en pomemben dan – tepežnica. Tepežkarjeva šiba naj bi staršem prinesla srečo, dekletu ženina, živini zdravje in sadnemu drevju rodovitnost. In ker je tradicija tisto nekaj, kar nas oblikuje in zaznamuje, in še posebej, ker želi dobro, naj torej velja: Šip šap za tepežni dan.

Prijetno branje in obenem zahvala vsem, ki ste pomagali oblikovati občinsko glasilo, glas domačinov, glas Makolčank in Makolčanov.

Naj bo leto 2026 polno prijaznih in dobrih dejanj!

Mojca Vtič, urednica

Foto: Milan Sternad

MAKOLČAN – GLASILO OBČINE MAKOLE

Letnik XVIII, številka 2 (37), december 2025

Izdajatelj: Občina Makole, Makole 35, 2321 Makole

Uredniški odbor: Mojca Vtič, Marjeta Klajnšek, Helena Kolar, Franc Skledar, Milan Sternad

Lektorica: Helena Kolar

Oblikovanje in tisk: Jurij Moličnik, Panorama SB d.o.o., Slovenska Bistrica. **Naklada:** 900 izvodov

Uredništvo ne vrača prejetih prispevkov in fotografij.

Za objavljene prispevke in fotografije se ne plačajo avtorski honorarji.

Spoštovane občanke in občani,

če želimo razumeti prihodnost in jo graditi zanesljivo, se moramo najprej ozreti na izvedeno delo. Preteklo leto je bilo za našo občino polno projektov, odločitev, sodelovanja in nenehnega prizadevanja, da naš kraj postane še bolj prijeten, varen in povezan.

V letu 2025 smo uspešno zaključili asfaltiranje in posodabljanje več ključnih cestnih odsekov, v skupni dolžini 1.565 metrov. Poleg načrtovanih obnov smo se letos soočili tudi s številnimi pogrezninami, ki jih je povzročilo vreme, teren ali zob časa. Večje posege smo izvedli v Starem Gradu, Jelovcu, na Dežnem, v Varošu, na Štatenbergu in v Savinskem. Skupno smo porabili več kot 230 ton asfalta. Predvidena je sanacija še dodatnih pogreznin (160 ton asfalta), kar pomeni, da bomo vstopili v novo leto z znatno bolj urejeno prometno infrastrukturo.

Izgradili smo novo parkirišče pod vrtcem. Z njim smo ne samo povečali število urejenih parkirnih mest v Makolah, temveč dodali tudi tri polnilnice za električna vozila.

Energetska obnova je bila ena izmed osrednjih prioritet letošnjega leta. Na strehi Doma krajanov in na telovadnici pri OŠ Makole smo postavili sončni elektrarni. Predvidoma bosta dolgoročno zmanjšali stroške porabe energije in prispevali k čistejšemu okolju. Pred postavitvijo elektrarne na Dom krajanov smo obnovili tudi del strehe. V stari telovadnici smo zamenjali dotrajano peč, kar je bil nujen poseg za zmanjšanje stroškov ogrevanja in za zagotavljanje prijetnih pogojev za vse, ki telovadnico uporabljajo.

Posebno pozornost želim nameniti projektu Prostofer, ki je pri nas izjemno lepo zaživel. Storitve, ki temelji na prostovoljstvu in medgeneracijski solidarnosti, pomeni ogromno za naše starejše občane. Omogoča jim večjo samostojnost, dostopnost do storitev in bolj povezano življenje. Zato izrekam iskreno zahvalo vsem prostovoljcem, ki nesebično namenjajo svoj čas tistim, ki to najbolj potrebujejo.

Zavedati se moramo, da imamo izreden potencial v naših občankah in občanih. To dokazujejo tudi letošnji občinski nagrajenci. So prostovoljci, ki svoje znanje, energijo in prosti čas namenjajo kulturi, gasilstvu, turizmu, kmetijstvu, športu in drugim področjem. Naša občina ne bi bila to, kar je, brez teh srčnih in zavzetih posameznikov.

Ko govorimo o prihodnosti, je prav, da se zavedamo, da nas čakajo novi izzivi, razprave in tudi različna mnenja. To je naravno in tudi zdravo za skupnost. V prihodnjem letu bomo ponovno stopili pred lokalne volitve in kot vedno bo vsaka odločitev v rokah ljudi.

Kot župan si želim, da bi bile te odločitve sprejete odgovorno, premišljeno in z mislijo na dobrobit celotne občine.

Zato bi rad že danes povabil vse, ki v sebi nosijo čut za skupnost, voljo do dela, znanje in pripravljenost za sodelovanje, da razmislijo o svoji kandidaturi. Raznolikost mnenj, sposobnosti in pogledov je to, kar občini omogoča rast in razvoj. Potrebujemo ljudi, ki so pripravljeni sprejeti odgovornost, se pogovarjati, iskati rešitve in postavljati skupno dobro pred osebni interes. Vse to z dobrim namenom, da zgradimo skupnost, v kateri bomo vsi sprejeti in slišani, skupnost, v kateri bomo vsi radi živeli.

Spoštovani, letošnje leto je bilo polno dela, a tudi polno lepih rezultatov. Hvaležen sem vsakemu posamezniku, ki je kakorkoli prispeval k temu, da je naš kraj prijetnejši, varnejši in bolj povezan.

Želim vam prijetne in mirne božične praznike in pogumen vstop v novo leto. Naj bo praznični čas priložnost za povezanost, za družino in za razmislek o tem, kako lahko skupaj oblikujemo še boljši jutri. Vse dobro. Ob tem vam izrekam tudi iskrene čestitke ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Vaš župan Franc Majcen
Foto: Milan Sternad

Spoštovane občanke in občani občine Makole,

december je znova potrkal na vrata z vonjem po cimetu, s toplimi lučkami in tistim posebnim občutkom, ki ga prinese le konec leta. Ne glede na to, kako hitro nam mine naš vsakdan, je prav ta mesec tisti, ki nas še posebej opomni, kako dragoceni so majhni trenutki življenja.

In če ob koncu leta strnem dogajanje v državnem zboru, lahko z gotovostjo potrdim, da sta bila kot najpomembnejša dokumenta tega leta v mesecu novembru potrjena sprememba proračuna za leto 2026 in nov proračun za leto 2027. Proračun države je hkrati ogledalo za državljane Slovenije in za gospodarstvo, saj kaže način, kako bo država funkcionirala. Glede na potrjene proračunske dokumente bo v prihodnjih dveh letih proračunska poraba presegla 18,1 milijarde evrov. V opoziciji smo zato opozorili na črtanje in zamik prepotrebnih investicij, sama pa sem na predlagan osnutek proračuna vložila kar nekaj amandmajev, s katerimi bi se zagotovila državna sredstva za investicije v naših krajih.

Novembra sem svoje ustno poslansko vprašanje ponovno postavila ministrici za zdravje, in sicer v zvezi z odvzemom satelitskega urgentnega centra v Slovenski Bistrici iz obstoječe mreže. Dejstvo namreč je, da se ministrica sklicuje na strokovne kriterije, na podlagi katerih je bil ZD Slovenska Bistrica izključen iz mreže satelitskih urgentnih centrov, a hkrati so v tej mreži prisotni zdravstveni domovi, ki teh kriterijev ne izpolnjujejo.

Sredi novembra smo obravnavali t. i. Šutarjev zakon. Zakon, ki posega na področje kazenske, sodne, socialne in druge zakonodaje, prinaša dodatna pooblastila za ukrepanje policije na varnostno tveganih območjih. Glede na perečo romsko problematiko v jugovzhodnem delu Slovenije je bilo slednje nujno potrebno. A žalostno je, da se je za sprejem nujnih zakonskih rešitev morala zgoditi tragedija.

V mesecu oktobru smo v poslanski skupini SDS v zakonodajno proceduro znova vložili Predlog zakona o spremembah Zakona o dohodnini, s katerim bi se razbremenile plače vseh zaposlenih. Dejstvo je, da je trenutna vlada razveljavila dohodninski zakon prejšnje vlade, zato je posameznik s povprečno plačo v tem obdobju izgubil okoli 3600 evrov neto dohodka. Žal so bile tudi tokrat spremembe s strani koalicije zavrnjene. Na zahtevo naše poslanske skupine smo razpravljali tudi o predlaganih rešitvah za poenostavitev prostorske zakonodaje in hitrejšo gradnjo objektov. Ne glede na dejstvo, da gre za precej pereč problem, pa tudi ta predlog sprememb zakonodaje

Karmen Furman, poslanka državnega zbora

zaenkrat ni dobil podpore.

Konec novembra smo se volivke in volivci odločali še o enem zakonodajnem referendumu, in sicer tokrat o usodi Zakona o pomoči pri prostovoljnem končanju življenja. Volilna udeležba je bila za referendum nadpovprečno visoka tudi v naši upravni enoti, kjer je kar 58,06 % tistih, ki so se v naših štirih občinah referendumu udeležili, glasovalo proti sprejetemu zakonu, ki so ga spisali poslanci trenutne koalicije.

Mandat te vlade se počasi bliža koncu. Kot vaša poslanka v državnem zboru sem tudi v teh treh letih in pol vseskozi opozarjala pristojne na nujnost izvedbe investicij, ki bi prinesle napredek v razvoju naših štirih občin. Žal je bilo tokrat premalo posluha, volje in razumevanja za izvedbo večjih projektov, ki bi prinesli nova delovna mesta in sodobno infrastrukturo. Marsikateri projekt, ki bi bil nujno potreben, tako še vedno ostaja brez podpore. Realno vse nižja povprečnina je vidna tudi v pomanjkanju večjih investicij v občini Makole. V prejšnjem mandatu smo uspeli pridobiti državna sredstva za sanacijo OŠ Anice Černejeve v Makolah v višini skoraj 400.000 evrov. Pod tokratno vlado pa sta žal ostali neuspešni moji poslanski pobudi za izgradnjo novega športnega igrišča in pločnika s kolesarsko stezo ob državni cesti Poljščane–Majšperk. V letu 2023 so nam ukinili še davčno pisarno FURS-a v Slovenski Bistrici, vesela pa sem, da smo s skupnimi močmi občin uspešno zavrnili vladno namero, da se v Slovenski Bistrici ukine tudi upravna enota. S sklicem

nujne seje odbora v državnem zboru smo v naši poslanski skupini uspeli zaustaviti nedopustno gradnjo vetrnih elektrarn na Pohorju. Da pa se zgodba z vetrnimi elektrarnami tako na Pohorju kot kasneje na Boču ne ponovi, s poslanskimi vprašanji redno spremljam sprejemanje državnih prostorskih načrtov, ki bi lahko bili podlaga za tovrstne nedopustne posege v naravo.

Spoštovani, naj vas mesec december združuje in povezuje na poseben način, ki ga ne najdemo v nobenem drugem delu leta. In ker je dotični prispevek tudi zadnji v tem letu, vam želim, da vas ti praznični dnevi napolnijo z mirnostjo, bližino in toplino doma.

Želim vam mirne, blagoslovljene božične praznike ter ponosno praznovanje dneva samostojnosti in enotnosti. Leto, ki je pred nami, pa naj bo do vas še posebej radodarno z zdravjem, ljubeznijo in z vsem tistim, kar vam je v življenju najdražje.

Vaša mag. Karmen Furman, poslanka DZ RS

Foto: Osební arhiv

OBČINA

Izvajalci zimske službe so pripravljeni

V občini Makole bo zimska služba v sezono 2025/2026 izvajal Žan Vovk (GSM: 040 499 350) s podizvajalci.

Pluženje se izvaja po prioriteten vrstnem redu, ki določa, da se najprej splužijo lokalne ceste, šolske in delavske avtobusne proge, dovozi k zdravstvenemu domu, vzgojno-izobraževalnim ustanovam in h gasilskemu domu ter parkirišča v centru Makol.

Uradno se zimska služba vsako leto vzpostavi 15.

novembra in deluje do 15. marca prihodnjega leta, če vremenske razmere ogrožajo prevoznosti cest, deluje tudi izven navedenega termina. Prevoznost je zagotovljena, če višina snega na cestah I. in II. prednostnega razreda ne presega 10 cm in na drugih cestah 15 cm, promet pa je možen s predpisano zimsko opremo vozil. Kljub vsem naporom vzdrževalcev, da bi v zimskih razmerah zagotovili nemoteno odvijanje prometa, brez pomoči uporabnikov cest ne gre.

MV

Čisto.
Vsak dan.
Tudi v 2026.

Hvala, ker skupaj ustvarjamo urejeno in prijazno okolje.

KOMUNALA

SLOVENSKA BISTRICA

PODIJETJE ZA KOMUNALNE IN DRUGE STORITVE d.o.o.

Srečno!

Pravilno oranje ob občinskih cestah in druge določbe

Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Slovenska Bistrica, Poljčane in Makole vsako leto obravnava vsaj tri kršitve, ko lastniki v preveliki delovni vnemi pri obdelovanju njiv preveč posegajo v cestni svet javnih cest. V izogib morebitni kazni ali poškodovanju javne cestne infrastrukture velja upoštevati smernice oranja ob prometnicah.

Utrjena podlaga ceste je praviloma precej širša, kot je videti na prvi pogled. Čeprav je asfaltirano le vozišče in morda še bankina, se pod travnato površino ob cesti pogosto skriva še utrjena konstrukcija, ki predstavlja del cestnega telesa.

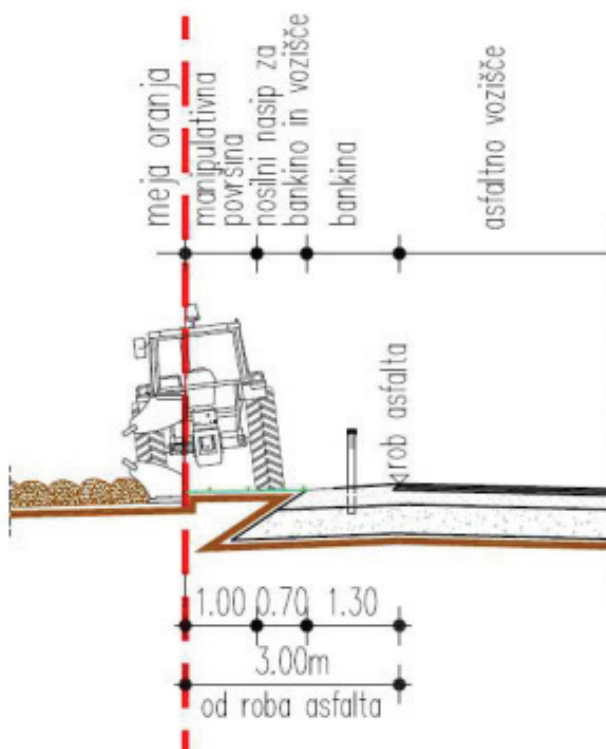
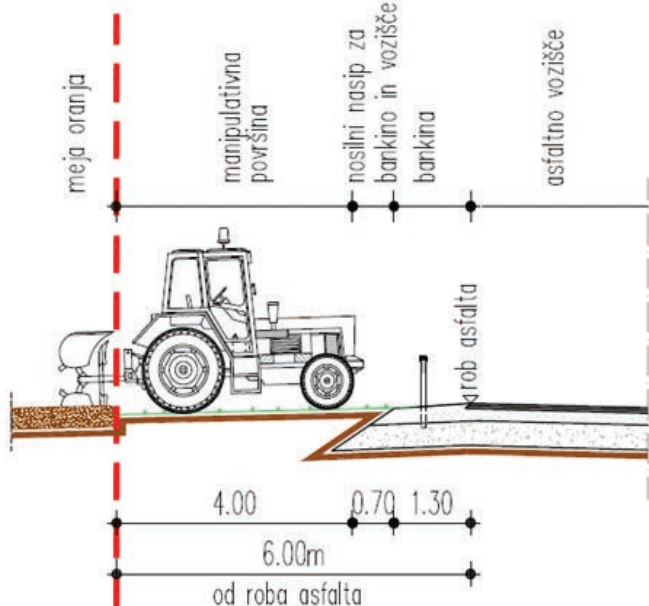
V preteklosti je Zakon o cestah določal, da je prepovedano orati na razdalji manj kot štiri metre od roba cestnega sveta v pravokotni smeri na cesto ali na razdalji manj kot meter od roba cestnega sveta vzporedno s cesto. Za posameznika je bila predpisana globa 1000 evrov. »Od oktobra 2022 pa je v veljavi prenovljen zakon, ki določa prepovedi ogrožanja varne uporabe javne ceste, kar pomeni, da je prepovedano izvajati ali opustiti kakršna koli dela na javni cesti, zemljiščih ali na objektih ob javni cesti, ki bi lahko škodovala javni cesti ali ogrožala, ovirala ali zmanjšala varnost prometa na njej. To velja tudi za kmetijske dela, kot so oranje ali druge obdelave zemljišč ob javnih cestah,« opozarja Robert Vrečko, vodja medobčinskega inšpektorata in redarstva.

Razdalja oranja sicer v spremenjen zakonu ni natančno določena, kljub temu pa je treba upoštevati, da je cesta površina, omejena z mejo cestnega zemljišča. Jasnejši in nedvoumen pa je Odlok o občinskih cestah v Občini Makole, ki določa, da je prepovedano orati v razdalji štiri metre od ceste v smeri proti njej ali v širini en meter od ceste vzporedno z njo.

Zakon o cestah nadalje še določa, da je na cestnem zemljišču javne ceste prepovedano puščati živali brez nadzorstva, postavljati ograje, stebričke, oporne in podporne zidove, zasaditi živo mejo, odvajati meteorno vodo, odplake in druge tekočine ... Zakon tudi pravi, da mora voznik pred vključitvijo vozila v promet s kolovozne poti, nekategorizirane ceste, kmetijskega zemljišča ali območja izvajanja del na javno cesto odstraniti s površine koles vozila oziroma z vozila material, s katerim bi se lahko vozišče onesnažilo (npr. zemlja, blato). Posameznik, ki krši določbe, se kaznuje z globo 500 evrov.

MV

Foto: CP Nova Gorica in MZI

Pobiranje pasjih iztrebkov stvar vzgoje posameznika

Psi so odlični družabniki, prijatelji in tolažniki. Enako kot druge živali pa tudi psi uživajo hrano, potrebujejo gibanje in približno dvakrat dnevno za sabo pustijo pasji iztrebek.

Ravnanje lastnikov psov glede iztrebkov običajno urejajo občinski pravni akti, tako je tudi v Makolah, kjer odlok o javnem redu in miru jasno določa, da je zaradi varstva zdravja in čistoče prepovedano voditi živali, razen službenih psov in psov vodičev slepih, na pokopališča, otroška igrišča, zelenice in dvorišča vzgojno-varstvenih ustanov ... ter puščati iztrebke domačih živali na javnih površinah. Za neupoštevanje teh določil je predvidena globa 40 evrov.

»Skrbnik živali mora z ustrezno vzgojo in šolanjem oziroma z drugimi ukrepi zagotoviti tudi, da žival ni nevarna okolici. Zakon o zaščiti živali predpisuje, da mora skrbnik psa na javnem mestu zagotoviti fizično

varstvo psa tako, da je pes na povodcu. Nevarni psi morajo biti na povodcu in imeti nagobčnik. Za nadzor te določbe so pristojni tudi policisti in občinski redarji. Za posameznika je predpisana globa od 200 do 400 evrov,« opozarja Robert Vrečko, vodja medobčinskega inšpektorata in redarstva.

Nevestno obnašanje lastnikov psov lahko povzroči spore in meče slabo luč tudi na tiste, ki spoštujejo okolje in soljudi. Zato je dolžnost in obveza lastnikov psov, da počistijo za svojim štirinožcem in preprečijo, da sprehod po pločniku ali igra na zelenicah postane neprijetna in z iztrebki umazana izkušnja.

MV

Novo parkirišče ob obvoznici

V Makolah je podjetje GMW, gradbeništvo, mehanizacija Weindorfer, d.o.o., iz Radencev zgradilo parkirišče s 53 parkirnimi mesti v neposredni bližini vrtca in pokopališča. Vrednost celotne investicije znaša 254.391,89 evra.

Župan Občine Makole Franc Majcen in direktorica izvajalca Petra Weindorfer sta gradbeno pogodbo podpisala aprila letos. Dela so se začela takoj po velikonočnih praznikih, zaključena pa so bila do septembra. Novo parkirišče meri 1.886 kvadratnih metrov. Urejenih je 53 parkirnih mest, od tega so tri namenjena invalidom. Dodatnih šest parkirnih mest na severnem delu parkirišča je opremljenih z električnimi polnilnicami. Pločnik ob parkirišču je navezan na obstoječi pločnik ob obvoznici, kar omogoča varno in neprekinjeno peš povezavo z okolico. Na zelenih delih parkirišča pa je zasajenih dvaindvajset lip. Parkirišče ne bo plačljivo, saj je njegov namen služiti ljudem, ne ustvarjati dobička. Ta odločitev Občine je med občani naletela na odobravanje, saj pomeni razumevanje dejanskih potreb lokalnega okolja in spoštovanje načela dostopnosti.

Marjeta Klajnšek
Foto: Milan Sternad

Parkirišče je pomembna pridobitev za Občino Makole, saj prispeva k večji prometni varnosti, izboljšuje dostopnost in rešuje pomanjkanje parkirnih mest v Makolah.

Osem štipendistov v šolskem letu 2025/2026

Z občinskimi štipendijami Makole že vrsto let blažijo finančno breme izobraževanja, ki ga občutijo številne družine.

Višina štipendije za dijake znaša 130 evrov, medtem ko študenti prejmejo 160 evrov. Letos so, tako kot v preteklih letih, razpisali štiri dijaške štipendije, tri štipendije za dodiplomski študij in eno za podiplomsko izobraževanje.

Medtem ko je bil odziv na lanski razpis skromnejši, prijavili so se le štirje mladi, je letošnji razpis presegel zanimanje. »Prejeli smo 12 vlog, od tega štiri za dijaške štipendije in osem za študentske. To pomeni, da so vsi dijaki prejeli štipendijo, medtem ko smo pri študentih upoštevali s pravilnikom določene kriterije o uspehu in deficitarnosti poklica,« je pojasnil Matjaž Kopše, višji svetovalec za družbene dejavnosti, investicije in vodenje projektov.

Štipendija se podeljuje za eno šolsko leto, za celoten štipendijski sklad pa je Občina Makole letos namenila 13.920 evrov.

MV

Naša občina stopa v energetske prihodnosti

Občina Makole tudi v letu 2025 nadaljuje z izvajanjem trajnostnih projektov. Med pomembnejšimi investicijami je postavitve dveh sončnih elektrarn – na strehah Doma krajanov Makole in OŠ Anice Černejeve Makole.

Obe naložbi sta del širše usmeritve Občine Makole k energetski preobrazbi in večji samooskrbi z energijo. Financiranje je bilo zagotovljeno iz lastnih občinskih sredstev in nepovratnih sredstev v okviru javnega razpisa NOO – SE OVE 2024. Izvedba obeh projektov je bila končana poleti, priklop pa izveden novembra 2025. Življenjska doba sistemov je 25 let. Projekt sta vodila Igor Erker, direktor občinske uprave, in Matjaž Kopše, višji svetovalec za družbene dejavnosti in investicije.

Stavba Doma krajanov Makole je z namestitvijo

sončne elektrarne pridobila sodobno energetske nadgradnjo in postala primer učinkovite rabe javnih objektov. Sončna elektrarna ima nazivno moč 18,6 kW, vrednost investicije pa je 33.900 evrov.

Osnovni šoli pa je naložba v sončno elektrarno prinesla dvojno vrednost – znižanje stroškov porabe energije in izobraževalno priložnost za učence, ki bodo lahko neposredno spremljali delovanje čiste tehnologije. Nazivna moč sončne elektrarne znaša 38,44 kW, skupna vrednost te investicije pa je 51.500 evrov.

Marjeta Klajnshek

Predvidene investicije v letu 2026

Občinski svet Občine Makole je v začetku decembra potrdil investicijski program za leto 2026 in oblikoval končni seznam predvidenih cestnih ureditev.

Prihodnje leto naj bi prenovili osem cestnih odsekov v skupni dolžini 2.550 metrov in vrednosti 303.000 evrov. Dodatno so svetniki v načrt umestili še ureditev ceste Mostečno–Gaberc–Ravna. „Natančnega popisa za cesto še nimamo pripravljene, ocenjujemo pa, da bo možno preplastiti približno 600 metrov,“ je povedal direktor občinske uprave Igor Erker. Če bodo uspešni na razpisu Ministrstva za naravne vire in prostor za sofinanciranje sanacije plazov, bodo začeli tudi z urejanjem ceste Mostečno–Savinsko. „Druge predvidene investicije so: prenova strehe na zdravstvenem domu, zamenjava kurilne naprave ali energenta v Domu krajanov Makole, v načrtu je še ureditev prostora za režijski obrat v kleti stare telovadnice in sanacija voždohrana Brveno,“ je načrte razkril Erker.

Seznam cestnih odsekov, predvideni za sanacijo v letu 2026

Cesta	Dolžina	Vrsta dela	Vrednost
Sv. Ana–Lampret–Gril	265 m	novogradnja	39.000 €
Štatenberg–Pšeničnik	150 m	novogradnja	28.000 €
Pečke–Kamenke	470 m	preplastitev	40.000 €
Štern–Krošl	123 m	preplastitev	10.000 €
Str. Makole–Župančič	81 m	preplastitev	8.000 €
Pečke–Srece	305 m	preplastitev	22.000 €
Skledar–Mohorko	307 m	novogradnja	62.000 €
Jelovec–Gavez	960 m	preplastitev	94.000 €
Mostečno–Gaberc–Ravna	600 m – ocena	preplastitev	56.000 €
Skupaj	3.150 m		359.000 €

MV

Predstavitev priprave Občinske celostne prometne strategije

V začetku novembra je v Makolah pred občinsko stavbo potekala predstavitev o pripravi in pomenu Občinske celostne prometne strategije (OCPS).

Občinska celostna prometna strategija je ključni dokument pri načrtovanju in izvajanju prometnih projektov, ki se sofinancirajo iz občinskega proračuna, podnebnega sklada ali kohezijskih sredstev.

Predstavitve občinske celostne prometne strategije se je udeležilo nekaj občanov in občanov, ki so podali svoje predloge in opažanja. Izpostavili so: potrebo po ureditvi prehoda za pešce v Stranskih Makolah; na križišču pred mostom čez Dravinjo bi bila za večjo varnost nujna dodatna prometna ureditev (krožišče); ureditev kolesarskih povezav in pločnikov med naselji. Za center Makol so predlagali območje skupnega prometa, kar pomeni, da prometna površina ne bi bila deljena na vozne pasove in pločnike – vsi udeleženci v prometu bi lahko uporabljali vso površino, z zavedanjem, da imajo pešci vedno prednost.

Za prebivalce Makol je po mnenju mnogih najpomembnejše, da imajo v naseljih varne površine za hojo in kolesarjenje. Trenutno teh površin primanjkuje, kar potrjujejo tudi rezultati ankete, ki so jo med občani izvedli izdelovalci strategije – Fakulteta za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo Univerze v Mariboru. Občina Makole, ki se razprostira na 36,9 km² in šteje 2058 prebivalcev, je izrazito razpršena, zato je uporaba osebnih vozil pogosto nujna in zato ima večina gospodinjstev po dva avtomobila.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Član pripravljalne skupine za OCPS Dimitrij Novakovski iz Fakultete za gradbeništvo, prometno inženirstvo in arhitekturo je seznanil občanke in občane Makol z izdelavo celostne prometne strategije, ki bo v prihodnjih letih usmerjala razvoj trajnostne mobilnosti v občini.

Evropski teden mobilnosti 2025

Tudi letos se je Občina Makole vključila v Evropski teden mobilnosti, ki je potekal med 16. in 22. septembrom. Osrednja tema je bila Mobilnost za vse!, ki poudarja, da morajo biti trajnostne oblike prevoza dostopne vsem prebivalcem – od najmlajših do najstarejših.

Ustvarjalno dopoldne na cesti

Pri projektu so sodelovali šola, vrtec, občina. Župan Franc Majcen je tudi letos podpisal Listino o nameri za sodelovanje v Evropskem tednu mobilnosti in s tem potrdil zavezanost k trajnostnemu razvoju in spodbujanju zdravih oblik mobilnosti, Medobčinski inšpektorat in redarstvo ter nepogrešljivi makolški gasilci pa so skrbeli za varnost otrok.

Učenci in otroci iz vrtca so se skozi igro, ustvarjanje, šport in izlete učili, kako pomembno je, da promet soustvarjamo vsi in da k bolj zdravemu okolju pripomore že majhen korak – na primer, da gremo v šolo ali vrtec peš. Med dejavnostmi so izstopali učni sprehodi, prometne igre, ustvarjalne delavnice, športni dnevi in mini olimpijada, prav tako so otroci aktivno sodelovali pri zbiranju predlogov za varnejše šolske poti.

Posebno mesto v tednu mobilnosti je zavzel dan brez avtomobila. V Makolah so izvedli akcijo Peš v in iz šole ter vrtca, pri kateri so otroke spremljali predstavniki vaških odborov, starši, stari starši in prostovoljci.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Učenci predali županu peticijo za večjo prometno varnost

Učenci OŠ Anice Černejeve Makole so v spremstvu Klementine Mlakar, članice Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Makole ter mentorice prometnega krožka, v začetku oktobra županu predali peticijo o prometni varnosti v občini Makole.

Učenci so na srečanju z županom predstavili svoje predloge za izboljšanje prometne varnosti v občini. Med njimi so izpostavili: ureditev kolesarskih poti po občini, postavitev avtobusne postaje pri Ačku, kjer otroci čakajo na avtobus pod milim nebom, prav tako v Starem Gradu, predlagali so gradnjo pločnikov na več lokacijah, postavitev ležečega policaja pri šoli, gradnjo kolesarnice pri šoli in možnost izposoje koles za učence ... Želeli bi več košev za smeti v naseljih, pa tudi večji nadzor hitrosti vozil skozi naselja in še marsikaj. Njihove pobude so bile sprejete z zanimanjem in razumevanjem, saj se vsi zavedajo, da je varnost otrok na poti v šolo skupna odgovornost tako občine kot krajanov.

Srečanje se je zaključilo v prijetnem in sproščenem vzdušju ob skromni pogostitvi. Učenci so se zahvalili županu in občinskim predstavnikom za tople sprejem ter obljubili, da bodo tudi sami z zglednim vedenjem v prometu prispevali k večji varnosti vseh udeležencev.

Na osnovni šoli že vrsto let dajejo velik poudarek prometni vzgoji in varnosti otrok v prometu. V ta namen so vključeni v številne projekte, kot so Pasavček, Teden mobilnosti in Teden otroka, s katerimi učence na zanimiv in praktičen način učijo pravilnega ravnanja v prometu. Zelo dobro sodelujejo tudi z občinskimi redarji, policisti, gasilci in inšpektorjem, ki s svojimi izkušnjami učencem približajo pomen odgovornega obnašanja v prometu.

Marjeta Klajnšek
Foto: Matea Bahtijaraj

Učenci so na srečanju z županom predstavili svoje predloge za izboljšanje prometne varnosti v občini.

Viktor Babšek – najprostofer 2025

V Makolah že od lanskega decembra več kot uspešno deluje mreža brezplačnih prevozov za starejše, ki temelji na prostovoljnih šoferjih - prostoferjih. Največ prevozov je v prvem letu opravil Viktor Babšek, ki se je v začetku oktobra udeležil srečanja prostovoljnih voznikov iz 113 slovenskih občin, kolikor jih sodeluje v projektu Prostofer.

Zlata mreža, ki koordinira projekt Prostofer, je v sodelovanju z Agencijo za varnost prometa v začetku oktobra pripravila srečanja prostovoljnih voznikov – prostoferjev. Dogodek je letos združil več kot sto prostovoljnih voznikov, ki s svojo srčnostjo in požrtvovalnostjo vsak dan pomagajo starejšim in gibalno oviranim občanom pri prevozi na nujne opravke. Vrhunec srečanja je bila slavnostna podelitev priznanj najprostofer 2025.

Med nagrajenci je bil tudi Viktor Babšek iz Makol, ki je s svojim predanim delom in največ opravljenimi prevozi prejel naziv najprostofer 2025 v Občini Makole.

Na Vranskem je prejel naziv najprostofer.

Foto: Damjan Končar

Viktor Babšek pred občinskim avtomobilom

Foto: MK

Njegov trud in sočutje do sokrajanov sta prepoznana kot zgled prostovoljstva, odgovorne vožnje in medgeneracijske pomoči.

Ob prejemu priznanja je Viktor Babšek povedal, da mu največ pomeni prav hvaležnost ljudi, ki jim pomaga: »Ko nekoga peljem k zdravniku, ne opravljam samo prevoza, ampak sopotniku prinašam tudi pogovor, nasmeh in občutek, da ni sam. To je tisto, kar šteje,« je dejal skromno po prejemu priznanja.

Prostoferji – ambasadorji varne in solidarne mobilnosti

Srečanje je bilo namenjeno tako izobraževanju kot druženju prostovoljcev, ki vsak dan zagotavljajo, da starejši občani varno pridejo do zdravnika, trgovine ali drugih nujnih opravkov. Udeleženci so se na poligonu preizkusili v različnih prometnih situacijah, obnovili cestnoprometne predpise in sodelovali v delavnici o ravnanju z ranljivimi udeleženci v prometu.

Marjeta Klajnšek

Občina odločno proti ukinitvi bankomata

Konec novembra so se pojavile informacije o morebitni ukinitvi edinega bankomata v Makolah. Informacije je nato potrdila tudi banka OTP. Občina Makole je na Vlado RS, ministrstvo za gospodarstvo in predsednico republike naslovila poziv k ukrepanju.

Direktor občinske uprave Igor Erker je v pozivu zapisal: »Ukinitve bankomata bi bila v neposrednem nasprotju s ciljem države, da ohranja dostopnost osnovnih finančnih storitev, še posebej ob dejstvu, da je bila letos v Ustavo Republike Slovenije izrecno vključena pravica do poslovanja z gotovino.« Dodal je, da občina ne razpolaga s statistiko uporabe bankomata, a da je iz vsakodnevne prakse jasno, da bankomat uporabljajo prebivalci, lokalna podjetja in javne institucije, predvsem pa starejši in manj mobilni občani. »Glede na navedeno Občina Makole prosi za podporo in posredovanje pri reševanju nastale situacije,« je poziv pristojnim sklenil Erker.

MV

Poletno neurje povzročilo veliko škodo

Prvo soboto v avgustu je naše kraje zajelo silovito neurje, ki ga je spremljal močan veter, nalivi in ponekod tudi toča. Škoda je bila ogromna, predvsem v kmetijstvu, ki ga je neurje s točo najbolj prizadelo.

Najhuje je bilo na Štatenbergu, kjer so številni kmetje in vinogradniki ostali praktično brez pridelka. Veliko škodo je utrpela tudi družina Ačko. „Neurje nas je močno prizadelo. V vinogradu imamo osem tisoč trsov rumenega muškata, sovinjona in laškega rizlinga. Grozdje je bilo že lepo razvito, a po toči je začelo črneti. Del vinograda imamo pod zaščitno mrežo, pod katero se je nabralo tudi do 30 centimetrov toče. Če ne bi bilo mreže, bi bilo uničenih kar 90 odstotkov trte. Tudi zelenjava, ki jo pridelujemo za potrebe naše turistične kmetije, je bila na prostem popolnoma uničena,“ je po neurju povedal Vinko Ačko iz Turistična kmetije Ačko. Kljub škodi pa optimizem ostaja. Del grozdja so dokupili, tako da lahko gostom še vedno ponudijo svoje domače vino. Čeprav je bila letošnja letina skromnejša, Ačkovi ostajajo zavezani kakovosti in verjamejo, da jim bo narava prihodnje leto bolj naklonjena.

Neurje s točo je poškodovalo tudi grozdje pod zaščitnimi mrežami.

Škodo na kmetijskih pridelkih v trajnih nasadih je v letu 2025 povzročila tudi pozeba. Občani so lahko škodo na priznanih kulturah prijavili do sredine decembra.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Trgovina Mercator v Makolah ostaja odprta

Kolektiv Mercatorjeve trgovine v Makolah

V zadnjih mesecih leta se je med občani razširila informacija, da naj bi Mercatorjeva trgovina v Makolah zaprla svoja vrata.

Novica je med številnimi prebivalci povzročila precejšnje nelagodje, saj je trgovina za mnoge, zlasti za starejše občane in tiste brez lastnega prevoza, izjemnega pomena.

V trgovini je trenutno zaposlenih pet delavcev. Poslovodkinja Renata Galun in njena ekipa si vsakodnevno prizadevajo, da kupcem ponudijo čim bolj prijetno nakupovalno izkušnjo ter čim bolj raznolik izbor izdelkov. Kljub temu se soočajo z omejitvami, saj je ponudba v veliki meri odvisna od velikosti prodajalne in od dobavne politike podjetja.

Zaradi vse pogostejših govoric o zaprtju trgovine smo se obrnili na upravo Mercatorja in preverili verodostojnost informacij. Iz podjetja so poslali jasen in pomirjujoč odgovor: »Zaprtje naše trgovine Mercator Makole ni predvideno. Še naprej bomo ostali odprti in osredotočeni na to, da kupcem zagotavljamo dobro storitev, širok in kakovosten asortiment ter prijetno nakupovalno izkušnjo.«

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Vaški odbor Pečke: Igrišče je urejeno in živi

Vaščani Pečk smo v okviru delovanja Vaškega odbora Pečke in Rekreatijsko-kulturnega društva Pečke z namestitvijo odbojkarske mreže in trakov zaključili z deli na igrišču za odbojko na mivki. Uspelo nam je to, kar smo si želeli. Imamo igrišče z zelenico in igriščem za odbojko na mivki, ki je lepo obiskano in ju za svojo igro koristijo tudi številni otroci in mladostniki.

V drugi polovici leta smo nadaljevali z deli na travnatem delu rekreacijskega parka. S pomočjo Denisa Jančiča smo posejali travo, nato pa teren še zravnali.

Zgodnje božično darilo smo vaščani Pečk prejeli že konec meseca novembra, saj smo z denarjem, namenjenim za rekreacijski park s strani Občine Makole, in še z nekaj dodatne pomoči nabavili novo traktorsko kosilnico. Slednja bo služila za košnjo trave na rekreacijskem objektu in bo nadomestila rabo kosilnic naših vaščanov.

Sodelovali smo tudi pri akcijah v tednu mobilnosti. Tako sta se 19. septembra z avtobusne postaje Pečke odpravili dve skupini otrok v šolo – ena peš, druga s kolesom. Priključila se jim je tudi skupina iz Mostečnega. Otroke so spremljali odrasli vaščani, katerih sodelovanje je vredno vse pohvale.

Zanimiv dogodek se je zgodil v Pečkih tudi v začetku julija, ko so si avtobusno postajo in del parka »sposodili« gasilci Prostovoljnega gasilskega društva Prepolje. Slednji so ob poroki enega izmed svojih članov pripravili gasilsko šrango. Polivali so vozila svatov, ki so se vozili skozi našo vas. Domačini smo gasilcem pripravili manjšo pogostitev.

Želimo si, da bi duh skupnosti ohranili tudi v prihodnje. Vaški odbor želi vsem sovaščankam in sovaščanom lepe božične praznike, vesel prestop v novo leto in vse dobro v prihajajočem letu.

Dejan Ilek in Agim Bahtijaraj
Foto: VO Pečke

Peš v šolo

Igrišče za odbojko na mivki – prostor druženja in rekreacije

Vaška skupnost Babna Loka – Resenik – Sv. Ana skrbi za svoja naselja

Vaška skupnost Babna Loka – Resenik – Sv. Ana je v pretežno hribovitem predelu občine, zato je redno vzdrževanje cest in brežin izjemnega pomena. Pomembna je skrb za pravilno odvodnjavanje meteornih voda, ki so lahko vzrok plazenju brežin, in takojšnje ukrepanje ob zaznanih težavah.

Občina je na območju vaške skupnosti obnovila nekaj odsekov cest in pokrpala večje pogreznine, tako imajo vaščani varnejši dostop do doma. Režijski obrat občine redno čisti mulde in jaške ob cesti, po potrebi odstranjuje tudi zaraščenost, sanira posledice izgradnje optičnega omrežja. Ker je teren močno razgiban, je pomembno, da vaščani skrbijo za svoj kraj in

sproti obveščajo občino o dogodkih na terenu.

Želja vaščanov po razvoju kraja je vedno prisotna, kar se kaže v pobudah za obnovo cest, za širitev javne razsvetljave in za druge izboljšave. Upamo, da bo sodelovanje med občino in vaščani uspešno potekalo tudi v prihodnje.

Franc Skledar

Mostečno: Jesenski utrip naše vasi

V vaškem odboru se trudimo, da skozi leto ohranjamo povezanost in sodelovanje. Skupaj izpeljemo spomladansko čistilno akcijo, postavljanje in podiranje majskega drevesa, kosanjev piknik ter krašenje božičnega drevesa na prostem. Vse to nam uspeva prav zato, ker si v vasi znamo vzeti čas, stopiti skupaj in si med seboj pomagati.

Tudi letošnje jesenske počitnice smo v naši vasi preživel v prijetnem, domačem vzdušju. Že tradicionalno smo se zbrali na vaškem kosanjevem pikniku, kjer smo ob pečenem kosanju in kozarčku mošta poskrbeli, da smo se sosede, prijatelji in družine spet prijetno družili. Letos pa smo dogodek še nadgradili z izrezovanjem buč, s katerimi smo nato ustvarili čudovito jesensko dekoracijo sredi vasi. Pobudo za okrasitev so dale naše ustvarjalne mamice, otroci pa so ob tem neizmerno uživali.

Posebna zahvala gre družini Berglez (Bar Lovrek), ki nas vedno prijazno sprejme na svojem dvorišču in nam v namene druženja omogoči tudi uporabo parkirišča. Iskrena hvala tudi vsem vaščanom za vsak prispevek, ideje in pomoč. Veseli smo, da se v našo vas priseljuje vse več mladih družin, število otrok raste in zdi se, da naša skupnost diha v pravem ritmu – je složna, nasmejana in pripravljena soustvarjati lepo prihodnost.

VO Mostečno, Mateja Zupanec

Foto: MZ

Jesenska dekoracija

17. občinski praznik: Praznovanje, kot se spodobi

Na predvečer začetka adventnega časa so se občani in občanke Makol zbrali na slovesni akademiji ob 17. občinskem prazniku. Praznik je priložnost za pesem, zahvalo, čestitko in pogled v preteklost ter prihodnost. Tako je bilo tudi v Makolah.

O izvedenih projektih in prihodnosti je razmišljal župan Franc Majcen, osrednja pozornost pa je pripadla občinskim nagrajencem Mihu Vanturju, Dominiku Gajserju, Tanji Lorber Pelko in vokalni skupini Podeželske mladenke. »Njihovo delo je dokaz, da tudi v majhnih sredinah živijo veliki ljudje. Z vašo energijo sooblikujete prostor zadovoljnih in srčnih ljudi, kar pa je zame najpomembnejše, je, da ste pri svojem delu in življenju skromni, preprosti in srčni. Iskrena hvala v mojem imenu in v imenu vseh občanov in občank. Ponosen sem na vas in vaše delo, s katerim ste pustili pomemben pečat v naši občini. In ob takih ljudeh menim, da se lahko na andrejevo optimistično zazremo v prihodnost,« je dejal župan. V imenu nagrajencev se je občini in predlagateljem zahvalila Andreja Lončarič in poudarila, da so prejeta priznanja nagrajencem v čast in veselje.

Praznovanje sta ob nagrajencih dopolnili glasba in izbrana beseda. Mešani pevski zbor PD Anice Černejeve Makole se je predstavil pod vodstvom Nine Tomažič, Podeželske mladenke z Rebeko Bračič na čelu so pripravile raznolik glasbeni program, navdušila je mlada pevka – sedmošolka Tinkara Pek, razmišljanja Frana Milčinskega – Ježka pa so z zbranimi delili recitatorji Aleksandra Štern, Saša Pušaver in Živa Šorli. Kulturni splet je oblikovala Helena Kolar, ki je ob sklenitvi slavnostne akademije spomnila na bližajoče se praznike in zbranim zaželela, da naj bo korak tudi v prihodnje spodbuden ter poln pozitivnega pričakovanja.

Predanost petju in prijateljske vezi povezujejo Podeželske mladenke že dve desetletji.

Praznično druženje se je, kot se za praznik tudi spodobi, sklenilo z likofom, ki so ga pripravili članice in člani Društva gospodinj Makole ter Društva vinogradnikov Makole.

Mojca Vtič

Foto: Milan Sternad

Tinkara Pek se je predstavila s svojo pesmijo Ker sem mlada, recitatorke Živa Šorli, Aleksandra Štern in Saša Pušaver z interpretacijami pesmi Frana Milčinskega – Ježka.

PRIZNANJE ŽUPANA OBČINE MAKOLE JE PREJEL MIHAEL VANTUR

Mihael Vantur iz Pečke je v lokalnem okolju znan kot športni zanesenjak. Šport je ob njegovi družini in poklicni gostinski dejavnosti eden izmed treh stebrov njegovega življenja. Znan je kot kolesar s številnimi uspehi na amaterskih cestnih dirkah v preteklosti, kolo pa ga vsakodnevno spremlja še danes. Ob tem je tudi navdušen smučar, igralec tenisa, tekač ...

Ko se je leta 2008 v okviru Športnega društva Makole ponovno obudila nogometna sekcija, se je posvetil tudi temu športu. Sprva je bil igralec, pa donator in podpornik, pred sedmimi leti pa je prevzel vlogo vodje nogometne sekcije, kjer se je izkazal kot angažiran, ambiciozen in nepopustljiv organizator. Kot tak je Športno društvo Makole pripeljal do enega izmed osrednjih športnih društev ne samo v Občini Makole, temveč tudi na regionalni ravni in širše.

Pod njegovim vodstvom je nogometna sekcija dosegla številne uspehe. Tako pod okriljem društva organizirano in redno trenira približno 40 otrok, članska nogometna ekipa pa je v zadnjih letih večkrat postala prvak v 1. in 2. razredu Medobčinske nogometne zveze Ptuj in se končno prebila v Super ligo, kjer nastopa že drugo leto in se bori za najvišja mesta ter možnost za preboj v 3. slovensko nogometno ligo. Vrhunec uspehov je ekipa zagotovo doživela letos, ko se je v tekmovanju za pokal Pivovarne Union pod okriljem Nogometne zveze Slovenije uvrstila med 32 najboljših ekip v Sloveniji. V tej fazi tekmovanja se je pomerila z NK Celje, z eno najboljših slovenskih ekip v zadnjih letih, ki beleži številne uspehe tudi na mednarodnem področju. Organizacija takšne tekme seveda predstavlja velik izziv, vendar pa je pod Vanturjevim vodstvom tudi to bilo izpeljano brezhibno. Tekmo v športnem parku v Majšperku si je ogledalo kar okrog 1500 ljudi. Dogodek je tako zaradi odlične organizacije kot tudi zaradi nogometašev Športnega društva Makole ime Makol ponesel v širše območje naše države.

Mihael Vantur s svojim delovanjem spodbuja tako mlade kot starejše k zdravemu načinu življenja in ogromno prispeva k promociji tako Športnega društva Makole kot Občine Makole na regionalni in državni ravni.

Občina Makole je podelila **MIHAELU VANTURJU** za njegov vsestranski prispevek pri razvoju športa na območju Občine Makole **PRIZNANJE ŽUPANA Občine Makole**.

PRIZNANJE OBČINE MAKOLE JE PREJEL DOMINIK GAJSER

Dominik Gajser iz vasi Pečke je poznan po svojem prostovoljnem delu in nesebičnosti, s čimer zagotovo prispeva k uspešnemu društvenemu in družbenemu razvoju v svojem lokalnem okolju in tudi preko meja naše občine.

Svoje življenje je zapisal gasilstvu, saj je že 43 let aktivni član Prostovoljnega gasilskega društva Makole, kar pomeni, da je postal prostovoljni gasilec že kot pionir, kasneje je bil član različnih mladinskih selekcij in nato vse do danes operativni gasilec. Vrsto let je opravljal tudi naloge podpoveljnika in aktivno sodeloval pri številnih nalogah in intervencijah društva.

Velik pečat je pustil kot mentor vrsti generacij mladih gasilcev, tako pionirjev kot mladincev. S temi selekcijami je sodeloval na številnih medobčinskih, regijskih in državnih tekmovanjih s področja gasilskih veščin. Največji uspeh z gasilci – pionirji je dosegel v letih 1998 in 2004, ko so na državnih prvenstvih v Žižkih in Celju osvojili naslova državnih prvakov. S posameznimi selekcijami je dosegel še številna druga in tretja mesta na gasilskih tekmovanjih po celotni državi, o čemer pričajo tudi pokali, razstavljeni v prostorih društva. Leta 2024 je ponovno prevzel mentorstvo za mlajše generacije društva.

Svojo zavezanost gasilstvu je potrdil tudi na poklicni poti. Že 31 let opravlja delo poklicnega gasilca v Prostovoljnem industrijskem gasilskem društvu Impol, je pa tudi tekmoval v gasilskih veščinah. Bil je član gasilske ekipe, ki je na gasilski olimpijadi v Varaždinu leta 2005 osvojila naslov olimpijskih podprvakov, enega največjih uspehov gasilstva na našem območju.

Dominik je tudi član Ribiškega društva Pečke in Športnega društva Makole, v katerih aktivno deluje na tekmovalnem področju in pri različnih dogodkih ter delovnih akcijah obeh društev. Ob vsem tem pa je aktivno prisoten pri različnih dogodkih in akcijah, ki jih organizira Vaški odbor Pečke.

Občina Makole je podelila **DOMINIKU GAJSERJU** za uspešno in požrtvovalno delo na področju gasilstva in drugih društev **PRIZNANJE OBČINE MAKOLE**.

PRIZNANJE OBČINE MAKOLE JE PREJELA TANJA LORBER PELKO

Tanja Lorber Pelko z Dežnega že dolga leta živi v Pečkah. Njeni sokrajani in vsi občani jo poznajo po njeni srčnosti in velikodušnosti. Je prostovoljka, ki brez pričakovanj vračila skrbi za druge in soustvarja boljšo skupnost, tako v vaški skupnosti kot v različnih društvih naše občine.

Je ena izmed nepogrešljivih članic pri aktivnostih Društva gospodinj Makole. Njeni začetki na tem področju segajo 29 let nazaj v takratnem Aktivu kmečkih žena Makole, ki se je s samostojno občino preoblikoval v Društvo gospodinj Makole. Sodeluje pri različnih pogostitvah, ki jih pripravlja društvo, je redno članica upravnega odbora, zadnji mandat pa opravlja tudi delo tajnice. Težko si predstavljamo prireditve v Makolah brez njenega sodelovanja, kjer je treba posebej izpostaviti njeno prijaznost in človeško toplino, ko ponuja dobrote, ki jih pripravlja skupaj z drugimi gospodinjami. S svojimi pekovskimi dobrotami sodeluje na različnih tekmovanjih, tako v Beli Cerkvi na državnem tekmovanju v peki kruha, na Podobah bistrških domačij in na Dobrotah slovenskih kmetij na Ptuju, od koder prinaša bronasta, srebrna in največkrat zlata priznanja.

Že 20 let je članica Prostovoljnega gasilskega društva Makole, je izprašana gasilka in vedno pripravljena priskočiti na pomoč sočloveku v težkih trenutkih. Ima opravljen tudi tečaj za bolničarko in v okviru tega

je bila del tekmovalne ekipe prve pomoči pri Krajevni organizaciji RK Makole.

Je aktivna članica Turističnega društva Štatenberg, med drugim je sodelovala v projektu Bernadekova domačija in predstavljala skupaj z drugimi člani našo občino na turističnem sejmu Alpe-Adria v Ljubljani.

Tanja s svojimi kuharskimi veščinami in spretnostjo v strežbi pomaga tudi Turističnemu društvu Makole, Društvu vinogradnikov Makole, Zavodu Makole, rada priskoči na pomoč Krajevni organizaciji RK Makole in je aktivna pri akcijah Vaške skupnosti Pečke.

Občina Makole je podelila **TANJI LORBER PELKO** za vidno dolgoletno in predano delo v različnih društvih in vaški skupnosti v Občini Makole **PRIZNANJE OBČINE MAKOLE**.

PLAKETO OBČINE MAKOLE JE PREJELA VOKALNA SKUPINA PODEŽELSKE MLADENKE DRUŠTVA PODEŽELSKE MLADINE LOŽNICA

Redko se zgodi, da se v dvajsetih letih delovanja neke vokalne skupine skorajda ne spremeni zasedba niti število članov skupine, a ravno to lahko potrdimo za vokalno skupino Podeželske mladenke, ki deluje pod okriljem Podeželske mladine Ložnica.

Občinski nagrajenci Mihael Vantur, Tanja Lorber Pelko in Dominik Gajser

Začetki vokalne skupine Podeželske mladenke segajo v leto 2005, ko se je na pobudo Andreje Lončarič zbrala skupina deklet z željo, prepevati večglasno vokalno glasbo v domačem kraju in širši okolici. Začele so kot petčlanska zasedba, kmalu pa so se jim pridružile nove pevke, tako skozi celotno obdobje delovanja v skupini prepeva okrog deset mladenk. Njihov **prvi javni nastop** je bil maja 2005 v župnijski dvoranici v Makolah. Navdušenje med poslušalci jim je dalo zagona, da so nadaljevale svoje poslanstvo – peti, razveseljevati ljudi, ohranjati vokalno glasbo, jo predajati naprej. Njihov repertoar obsega različne glasbene zvrsti: od ljudskih in ponarodelih pesmi do otroških, umetnih, cerkvenih pesmi, popevk in drugih priredb. V petju neizmerno uživajo in si prizadevajo razveseliti vsakogar, ki jim želi prisluhniti.

Več let je skupino vodila Andreja Lončarič. Leta 2023 pa se je kot umetniška vodja skupini pridružila Rebeka Bračič, ki je pevke popeljala v še bolj dodelano vokalno skupino. Danes zasedbo sestavlja enajst glasov: Rebeka Bračič, Marija Fišer, Jožica Jurič, Anita Koren, Natalija Skledar Korošec, Andreja Lončarič, Urška Pepelnak, Saša Pušaver, Špela Pušaver, Katja Sagadin in Mateja Zupanec.

V dveh desetletjih delovanja se je nabralo veliko nastopov – koncertov, proslav, revij, pa tudi petja na porokah, obhajilih in drugih slovesnostih – tako doma kot širom po Sloveniji. Glasovi pevk so bili slišani preko radijskih valov, z nastopi pa so našle pot tudi na televizijske ekrane. Sodelovale so z mnogimi pevskimi skupinami, na dogodku **Večer zimzelenih popevk** v Makolah so zapele skupaj z znanimi slovenskimi pevci popevk. Pred dvanajstimi leti so posnele tudi svojo prvo zgoščenko. Nepozaben pa bo ostal koncert ob 20-letnici delovanja skupine februarja 2025.

Poleg prepevanja pa so Podeželske mladenke Društva podeželske mladine Ložnica aktivne tudi v številnih drugih društvih naše občine, lahko rečemo, da skoraj ni društva, v katerem ne bi bila aktivna vsaj ena izmed njih.

Občina Makole je podelila **VOKALNI SKUPINI PO-DEŽELSKJE MLADENKE** Društva podeželske mladine Ložnica za uspehe na pevskem področju in neprecenljivo delo v korist naše skupnosti **PLAKETO OBČINE MAKOLE**.

Helena Kolar

Foto: MK

Prejemnice plakete Občine Makole

Prijaznost ti bo krila dala

Vrtec Otona Župančiča deluje v štirih občinah in povezuje 75 oddelkov, v katerih raste nekaj manj kot 1.200 otrok. V Makolah je v tem vrtčevskem letu pet oddelkov, kjer 67 otrok tke svoja prva prijateljstva. Dnevi so pisani in prepleteni z raznolikimi dejavnostmi ter igro, skozi katero otroci radovedno odkrivajo svet. Obenem jih vrtec nežno vodi k vrednotam prijaznosti, hvaležnosti in medsebojnega spoštovanja.

Teden otroka 2025 z geslom **Prijaznost ti bo krila dala – vedno reci prosim in hvala** poudarja pomen toplih, spoštljivih odnosov in moč prijaznih besed.

Namenjen je spodbujanju otrok in odraslih, da z majhnimi dejanji, kot sta vljudnost in hvaležnost, gradijo bolj povezujoče, varno ter podporno okolje. S tem se krepi občutek sprejetosti, samozavesti in medsebojne povezanosti, kar otrokom pomaga razvijati čustveno zrelost in dobre medosebne odnose.

Enota Krtek Makole vsako leto sodeluje v omejenem projektu. Vzgojiteljice smo načrtovale dejavnosti, katerih namen je spodbujati prijazno vedenje, vljudnost in hvaležnost. Otroci so skozi igro, pogovor, ustvarjalnost in z branjem pravljic spoznali, kako so lahko v vsakdanji situaciji prijazni in kako uporabljati vljudnostne izraze.

Vrtec Makole, MV

Foto: Utrinki iz Vrtca Makole

Jesenski kros

Trgatev

Tabla hvaležnosti

Tradicionalni slovenski zajtrk

Tudi v Vrtcu Otona Župančiča Slovenska Bistrica, enota Makole so tretji petek v novembru užili tradicionalni slovenski zajtrk.

Zajtrk so sestavljala lokalno pridelana živila. Posebno veselje pa so otrokom prinesle lično pripravljene mize, ki so jih sami okrasili. Plakati, ki so krasili prostor, so zgovorno prikazovali, kaj vse so otroci spoznavali ob dnevu slovenske hrane.

Otroke je obiskala še čebelarka Mira Rojs, članica in tajnica Čebelarskega društva Poljčane. V vlogi prijazne čebelice je malim nadebudnežem na igriv način pripovedovala o čebelah, njihovem pomenu in opravevanju ter jim prebrala pravljico Čebelica Betka. Otroci so ji z zanimanjem prisluhnili, za nameček pa so si lahko od blizu ogledali tudi čebelarško opremo, oblačila in pripomočke, ki jih čebelarji uporabljajo pri svojem delu.

Ravnateljica Vrtca Otona Župančiča Slovenska Bistrica se iskreno zahvaljuje Čebelarskemu društvu Makole za podarjeni med in županu Francu Majcnu ter svetovalcu za družbene dejavnosti Matjažu Kopsetu za udeležbo na zajtrku.

MK

Foto: MK

Otroke je obiskala čebelica in čebelarka Mira Rojs.

Najprej zajtrk, potem pa Slakova znamenita pesem Čebelar

Gasilska vaja – evakuacija otrok iz vrtca

Preverjanje organizacijske in tehnične pripravljenosti za varno in hitro evakuacijo iz objekta je ena izmed pomembnih in prednostnih nalog vsakega vrtca. Na ta način želijo zagotoviti, da vsi, tako otroci kot zaposleni, dobro poznajo evakuacijske poti, izhode, zbirno mesto in svoje naloge ter odgovornosti ob morebitni nevarnosti. V Vrtcu Makole so evakuacijsko vajo izvedli 7. novembra.

Scenarij je bil preprost, a zelo realen – zagorela je sosednja stavba vrtca, zato je bilo treba zaščititi vrtec in poskrbeti za varnost otrok. Vodja intervencije Primož Rebernik je vrtcu v Makolah sporočil, da je potrebna evakuacija. Vsi otroci in zaposleni so se v najkrajšem možnem času zbrali na zbirnem mestu, kar kaže, da bi tudi v primeru resnične nevarnosti znali ukrepati pravilno, hitro in zbrano. Vajo so uspešno izpeljali in se iz nje kot vedno naučili nekaj novega. Vzgojitelji so pridobili dragocene informacije o odzivih otrok, o morebitnih zadregah in o tem, kako lahko postopke v prihodnje še izboljšajo.

Evakuacijske vaje so za otroke vedno zanimive in hkrati zelo poučne. Ob njih spoznajo delo gasilcev, njihovo opremo, način ravnanja v primeru različnih nesreč, osnovne postopke prve pomoči in pomen sodelovanja z drugimi reševalnimi službami. Sodelovanje z lokalnim prostovoljnim gasilskim društvom pomeni dodatno varnost za vse uporabnike vrtca. Gasilci ob takih vajah preverijo ustreznost evakuacijskih poti, požarnih načrtov, oznak, gasilnih aparatov in hidrantov, kar prispeva k večji pripravljenosti in varnosti vrtca.

Marjeta Klajnshek

Foto: MK

Otroci so si z navdušenjem ogledali gasilsko vozilo in opremo, ki so jo gasilci pripeljali s seboj. Posebej sta jih navdušili pena, po kateri so lahko veselo čofotali, in gasilska maska. Prav tako so jih zanimala tudi gasilske cevi, čelade in zaščitna oblačila.

Svet priložnosti

Vsaka pot se začne z majhnim, a pogumnim korakom. Tisti, ki ga naredimo ob vstopu v šolo, pa je eden največjih in najlepših mejnikov v življenju. Letos je ta pomemben korak na OŠ Anice Černejeve Makole naredilo 19 radovednih prvošolcev, ki so se pridružili 139 učencem od 2. do 9. razreda. Pod okriljem 28 zaposlenih skupaj odkrivajo nove izzive, znanja in priložnosti.

Ministrstvo za obrambo je prvošolce obdarilo z državno zastavo, ki jim jo je svečano izročil župan Franc Majcen.

Poletne počitnice so na šoli minile v znamenju priprav na novo šolsko leto. Opravili smo beljenje, servise, zamenjali požarno razsvetljavo in se lotili še enega pomembnega projekta – popravila ravne strehe na telovadnici, ki je zamakala že od izgradnje. Jesen je prinesla tudi več sonca na to streho, saj je občina nanjo namestila sončne kolektorje. Ti bodo pripomogli k večji energetski samooskrbi in vzgoji mladih za trajnostni razvoj.

Šolsko leto 2025/2026 prinaša kar nekaj zakonodajnih sprememb, ki so bile v šolskem sistemu nujno potrebne (novi učni načrti, posodobitev razširjenega programa, nov pravilnik o potrjevanju učnih gradiv, nov pravilnik o ocenjevanju znanja, digitalna pismenost, kritično mišljenje, duševno zdravje otrok, varno in spodbudno učno okolje). Šola svojo ustvarjalnost in zagnanost dokazuje tudi z novimi projekti. Vključili smo se v projekt Spirit, ki pri mladih krepi podjetnost, in v mednarodni projekt Erasmus+, v okviru katerega sodelujemo s šolami iz Turčije, Češke in Norveške. Naš šolski vrt bo zasijal v novi podobi v projektu Šolski eko vrtovi. Vabljeni, da preberete o izkušnjah učiteljev na opazovanju pouka na Norveškem, o velikih uspehih naših športnikov, o dogodivščinah sedmošolcev v šoli v naravi, s kom smo zajtrkovali in da se naužite lepih besed naših nagrajenih učenek na literarnih natečajih.

Od leta 2025 smo se poslovili na tradicionalnem božično-novoletnem koncertu, kjer so učenci zapeeli pod vodstvom nove učiteljice glasbene umetnosti Sare Kosmos in se zahvalili občini, makolskim društvom in posameznikom za sodelovanje pri izvajanju našega poslanstva. Z majhnimi dejanji prijaznosti ustvarjamo velike spremembe.

Ob prihajajočih praznikih vam želimo, da bi božični čas vaše domove napolnil z mirom, radostjo in toplino najbližjih. Novo leto pa naj vam prinese pogum, zdravje in veliko iskrenih priložnosti, da zasijete v svoji najboljši luči.

Ravnateljica Silvestra Samastur

Sledenje na delovnem mestu na Norveškem

OŠ Anice Černejeve Makole od oktobra letos sodeluje v projektu Erasmus+ KA122 z naslovom »KORAK: Komuniciraj, Opazuj, Razvijaj, Analiziraj, Kreiraj – za trajnostno in vključujočo prihodnost!« Projekt, ki traja 18 mesecev, koordinirava Nataša Kosajnč in Barbara Gmeiner Kline. V okviru tega projekta smo se med 27. in 31. oktobrom učitelji Nataša Kosajnč, Jasmina Železnik, Mateja Krajnc, Andrej Šafhalter in Barbara Gmeiner Kline udeležili sledenja na delovnem mestu na norveški šoli Hamsøy skule, s katero smo že sodelovali v preteklem Erasmus+ projektu.

Ekipa makolskih učiteljev na Norveškem

Prvi dan sledenja nas je z veseljem sprejel ravnatelj šole Kenneth Ulla. Predstavil nam je delovanje in poslanstvo šole, ki se nahaja v kraju Austnes na otoku Hamsøya. Njihov slogan »Videti in ceniti« ponazarja vrednote šole, ki jo obiskuje 115 učencev od 1. do 10. razreda, prihajajo pa iz otoških skupnosti Fjørtoft, Flemsøy/Skuløya, Hamsøya in Lepsøya.

Po predstavitvi smo pričeli z opazovanjem pouka, ki temelji na delu v manjših skupinah, dvojicah in na individualnem pristopu. Nato smo v spremstvu učencev, ki sodelujejo v mednarodnih izmenjavah, podrobneje spoznali prostore šole, ob koncu prvega dne pa smo se srečali še z učitelji in jim predstavili našo šolo ter njeno okolico.

V naslednjih dneh smo opazovali pouk pri različnih predmetih in v različnih razredih ter spoznali, da je šola izjemno dobro podprta z informacijsko-komunikacijsko tehnologijo. Učenci jo uporabljajo že od 1. razreda dalje, veliko pozornosti pa posvečajo tudi medsebojnemu odnosu, skrbi za vsakega posameznika in

sodelovanju znotraj šole ter širše skupnosti.

Poleg njihovega načina poučevanja smo imeli priložnost spoznati še norveško kulturo, jezik, slikovito naravo otoka Haramsøya in fjorda Geiranger ter obiskati mesto Ålesund. Posebno doživetje pa je bilo opazovanje severnega sija, ki nas je navduševal kar dve noči zapored.

Obisk norveške šole v okviru Erasmus+ projekta je bil dragocena izkušnja, ki nas je navdušila za nadaljnje mednarodno sodelovanje in prenos dobrih praks v naše delo.

Barbara Gmeiner Kline

Atletska olimpijada

Na letošnji medobčinski atletske olimpijadi, ki je zaradi prenove stadiona v Slovenski Bistrici potekala prvega oktobra na Ptuj, so naši učenci znova pokazali izjemno športno znanje, vztrajnost in borbenost. Vsak je lahko tekmoval v dveh različnih disciplinah. Tako je 21 učencev z odlično pripravljenostjo in srčnostjo zastopalo barve naše šole.

Ponosno lahko zapišemo, da so naši športniki osvojili kar **9 medalj** – dokaz, da imamo v svojih vrstah zelo nadarjene atlete. To še posebej velja za učence 7. razreda. Najuspešnejša sta bila **Anej Horvat** in **Nuša Vantur**, ki sta osvojila vsak po dve medalji.

Poleg odličnih rezultatov pa so učenci pokazali tudi lepo športno vedenje, navijali drug za drugega in dokazali, da je ekipni duh prav tako pomemben kot sam rezultat.

Mlajši učenci

Anej Horvat – skok v daljino: 1. mesto

Anej Horvat – tek 600 m: 2. mesto

Nuša Vantur – tek 300 m: 2. mesto

Nuša Vantur – met žvižgača: 2. mesto

Ian Nosan – skok v višino: 2. mesto

Eva Gajšek – tek 300 m: 3. mesto

Jure Žunkovič – skok v višino: 3. mesto

Marijana Brence – skok v višino: 3. mesto

Starejši učenci

Iva Mesarič – tek 1000 m: 3. mesto

Boštjan Stražičar

Naši uspešni atleti

Tradicionalni slovenski zajtrk

V petek, 21. novembra, smo na OŠ Anice Černejeve Makole izvedli Tradicionalni slovenski zajtrk. Dogodek z letošnjim sloganom »Moja izbira je slovenska hrana« predstavlja pomemben del Tedna slovenske hrane, ki spodbuja uživanje lokalno pridelanih živil, krepi zavedanje o pomenu domače hrane in otrokom približuje bogato slovensko kulinarčno dediščino. S skupnim zajtrkom iz medu, mleka, masla, kruha in jabolk smo učenci, učitelji in vabljeni gostje simbolično poudarili pomen zdrave prehrane ter podporo domačim pridelovalcem.

Po okusnem in prijetnem druženju ob zajtrku so se učenci razdelili v skupine in se udeležili različnih ustvarjalnih dejavnosti. Učenci 1. razreda so izdelovali sveče in obeske iz voska ter pripravili cimetove jabolčne polžke. Učenci 2. razreda so delali jabolčno čežano, sadna nabodala in maslene kroglice, iz ostankov sadja pa so naredili smuti. Učenci 3. razreda so pripravili sadno solato iz slovenskega sadja, ki so jo z užitkom pojedli. Učenci 4. in 5. razreda pa so z veliko radovednostjo raziskovali tradicionalne slovenske jedi ter njihov pomen v preteklosti in danes.

Spekli smo okusen jabolčni zavitek.

Učenci od 6. do 9. razreda so se udeležili številnih praktičnih delavnic. Pekli so jabolčno pito, jabolčni zavitek, angleško sladico apple crumble in zdravo pico. Pripravili so tudi svež jabolčni sok in hrustljav jabolčni čips. Nekateri učenci so se preizkusili v likovnem ustvarjanju, krasili so panjske končnice, drugi pa so pod mentorstvom učitelja kemije izvedli kemijsko analizo živil in tako spoznali hranilne vrednosti ter značilnosti različnih živil. Skupina učencev se je lotila izdelave ptičjih krmilnic. Delavnice so bile poučne, ustvarjalne in zanimive, učenci pa so z navdušenjem spremljali rezultate svojega dela in razpravljali o okusih ter načinih priprave jedi.

Za pomoč pri pripravi in izvedbi delavnic se prijazno zahvaljujemo Društvu gospodinj Makole ter zakoncema Kamenšek. Posebej se zahvaljujemo tudi

gostom iz lokalnega okolja, ki so se prijazno odzvali našemu povabilu ter pozajtrkovali skupaj z učenci in učitelji. Obiskali so nas zaposleni iz Ambulante družinske medicine in Zobne ambulante Makole, predstavnici Društva gospodinj Makole ter knjižničarka iz Knjižnice Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica. S svojo prisotnostjo in podporo so pomembno obogatili dogodek ter okrepili sodelovanje med šolo in lokalno skupnostjo.

Pri zajtrku so se nam pridružili zaposleni iz zdravstvene ambulante Makole.

Pri Kamenškovich smo iztisnili svež jabolčni sok.
Barbara Beckler

Šola v naravi

Polni pričakovanj smo se učenci 7. razreda z razredničarko Jasmino Železnik in učiteljem Andrejem Šafhalterjem od 10. do 14. novembra podali v šolo v naravi v Rakov Škocjan. Že prvi dan nas je očaral kraški svet – med sprehodom od Kotla do jame Tkalca smo občudovali tiho reko Rak, naravni most in skrite koticke neokrnjene narave. V temi nas je čakalo še skrivnostno nočno doživetje, kjer so nas spremljali ne navadni zvoki gozda.

Vsako jutro smo začeli s telovadbo, ki nam je dala energijo za nove izzive. Z gozdnimi socialnimi igrami

smo krepili sodelovanje in prijateljstvo, zvečer pa uživali v zabavnem bingu. Nepozaben je bil obisk Zelških jam, kjer smo v popolni temi spoznavali svet netopirjev, se igrali igro »netopirjev« in simbolično »ponovno prišli na svet«. Preizkusili smo se tudi v lokostrelstvu in netenju ognja ter na lastni koži spoznali, kako zahtevni, a hkrati nagrajujoči sta potrpežljivost in vztrajnost.

S kolesi smo raziskovali okolico Cerkniškega jezera, zvečer pa postali igralci in ustvarjalci zgodb. Drugi del tedna je prinesel še vodno dogodivščino, veslanje s kajaki, in skrivnostno gozdno preizkušnjo z zavezanimi očmi, ki je od nas zahtevala zaupanje in pogum. Ob tabornem ognju smo prepevali, pekli hrenovke in se še bolj povezali.

Raziskovali smo gozd, nosili hrano za živali in naredili posnetke lisice, kanje, žolne in kune. Naučili smo se tudi, kako ravnati ob srečanju z medvedom. Za zaključek pa smo se podali na vznemirljivo iskanje skritega zaklada in pri tem preizkusili domišljijo in orientacijske spretnosti.

Domov smo se vrnili polni novih znanj, vtisov in nepozabnih spominov, bogatejši za prijateljstva in doživetja, ki bodo za vedno ostala del naše šole v naravi.

Učenci 7. razreda in razredničarka

Jasmina Železnik

Sedmošolci v ČŠOD Rak

Branje za sprostitev in znanje

Na šoli smo letos ponovno obeležili Nacionalni mesec skupnega branja, ki je potekal od 8. septembra do 12. oktobra. Osrednja tema projekta je bilo glasno branje in pripovedovanje. Tako smo v vseh razredih pet zaporednih ponedeljkov deset minut prve šolske ure namenili glasnemu branju.

17. septembra, na dan zlatih knjig, ko se v šolah uradno začne bralna značka, so prvošolci obiskali šolsko knjižnico in prejeli v dar slikanico Slavka Pregla O fantu, ki je imel rad ptičke. Slikanico je vsem prvošolcem v Sloveniji podarilo Društvo Bralna značka.

Oktober smo obeležili mednarodni mesec šolskih knjižnic. Pripravili smo različne dejavnosti: starejši učenci so enkrat tedensko glasno brali mlajšim učencem v jutranjem varstvu, z učenci od 6. do 9. razreda, ki obiskujejo literarno-knjižnične dejavnosti, pa smo izvedli knjižno čajanko – prijetno druženje ob poeziji, čaju in pogovoru o knjigah.

V novembru smo se v tednu splošnih knjižnic odzvali povabilu Knjižnice Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica, enote v Makolah, in se podali na »sprehod s knjigo v roki«. Kar 78 učencev in 6 učiteljic je glasno bralo v okolici šole in na makolskem trgu ter tako s svojo udeležbo pokazalo, kako povezovalno je branje.

Barbara Gmeiner Kline

Foto: Arhiv OŠ

Devetošolki Pia Doberšek in Viktorija Reš Gorenak

Učenci po poti Forme vive do Parka skulptur Dežno

Na OŠ Anice Černejeve Makole je že tradicija, da učenci v času simpozija Forma vive preživijo kulturni dan nekoliko drugače – v naravi, med umetninami in kulturnimi znamenitostmi domačega kraja. Tudi letos je bilo tako. Vodja kulturnega dne je bila profesorica likovne pedagogike Klara Toplak.

Učenci višjih razredov so se peš odpravili na približno 10 kilometrov dolgo pot, ki vodi po poti Forme vive do Parka skulptur Dežno. Med potjo so opazovali številne skulpture in se ob vsaki posebej tudi ustavili. Posebna pozornost je bila namenjena tudi kulturnim znamenitostim ob poti, kot so stare domačije, ki pričajo o bogati kulturni dediščini Makol.

Pri skulpturi Pogled so se učenci simbolično vpisali v planinsko knjižico, nato pa si privoščili krajši počitek na znamenitem stolu. Prava popestritev poti pa je sledila pri Galeriji Dvoršak, kjer jih je z dobrotami pričakala vedno prijazna Rosana Dvoršak. Pogostila jih je s slastnimi kolicami in flancati, ki jih je sama scvrla, pa s sokom in sadjem.

Profesorica likovne pedagogike Klara Toplak je ob zaključku kulturnega dne povedala: »Vsako leto v času simpozija organiziramo kulturni dan, na katerem raziskujemo različne poti Forme vive. Ob kipih se ustavimo, o njih razpravljamo in ob galeriji opravimo še likovno nalogo. Letos smo raziskovali površine, različne materiale in texture. Pomembno je, da so vsi učenci aktivni, saj vedo, da morajo nekaj ustvariti. Hkrati med hojo spoznavamo zanimivosti domačega kraja, opazujemo stare hiše in na ta način prispevamo k ohranjanju kulturne dediščine.«

Marjeta Klajnšek

Foto: Milan Sternad

Kulturni dan v naravi malo drugače

Mladi planinci

Planinske urice planincev OŠ Anice Černejeve Makole potekajo v razredu, kjer igramo različne namizne planinske igre, in na pohodih po bližnji in daljni okolici.

Februarja smo se pridružili 24. tradicionalnemu pohodu PD Makole. Marca smo se odpravili na Ponikvo z vlakom in v družbi domačinke Tine spoznavali Ponikvo in njeno zgodovino. Ogledali smo si tudi največje rastišče velikonočnic v polnem razcvetu. Izlet bomo prihodnje leto ponovili. Na drugi pomladni dan smo se odpravili na kondicijski trening do makolskega Stola, kjer bo kmalu označena prva planinska pot v Makolah.

Maj in junij smo združili v planinski tabor, ki smo ga imeli v Rudijevem domu na Donački gori. Pod vodstvom vodnika Francija smo se odpravili s Starega Gradu (Toplak) do Rudijevega doma. Tam smo prespali in naslednje jutro osvojili Donačko goro. Sprehodili smo se še do lovske preže, po kosilu pa smo se odpravili do cerkve sv. Donata.

V avgustu smo opravili pohod po delu poti Forma vive do makolskega Stola v sklopu likovno-kulinaričnega tabora Zavoda Ma-kole. V septembru smo na šoli izvedli kulturni dan po poti Forma vive. Od šole smo se odpravili vse do Stola in med potjo občudovali skulpture. V oktobru smo izvedli orientacijski pohod do sv. Urbana. Nato je bil na vrsti pohod po makolskih gričih do cerkve sv. Treh Kraljev, ki smo ga zaključili z druženjem na Gmajni na Ložnici ob kuhanih kostanjih. Novembra smo se pridružili 4. tradicionalnemu medgeneracijskemu pohodu okoli Sestrškega jezera v sodelovanju s PD Makole. Če bo sneg, pa še zimski pohod v decembru.

Mlade planince obveščamo tudi o dejavnostih Planinskega društva Makole in Planinske zveze Slovenije. Program se je spremenil zaradi prilagoditve šolskemu programu, mesečno pa imamo tudi planinske urice, kjer mlade planince pripravljamo na pohode.

Planine so naše bogastvo. Spoštujmo in ohranimo jih. Miren korak.

**Mentorici: Klara Toplak in Anita Koren
Foto: Arhiv OŠ**

Na vrhu Donačke gore

Planinski tabor

Novo šolsko leto

V šolskem letu 2025/2026 obiskuje OŠ Anice Černejeve Makole 158 učencev, med njimi 19 prvošolcev, kar je občutna rast v primerjavi s preteklimi leti (lani 14, predlani 12).

Tudi letos je šolarje pričakala osvežena podoba šole. Opravljena so bila nujna vzdrževalna dela – beljenje prostorov, menjava požarne razsvetljave, lotili so se popravila ravnega dela strehe na telovadnici, ki je zamakala že od same izgradnje. Kljub številnim analizam pravega vzroka ni bilo mogoče odkriti, zato bo v prihodnje nujno razmišljati o zamenjavi strehe.

Novo šolsko leto prinaša tudi spremembe v zakonodaji. Starši bodo imeli večjo odgovornost pri opravičevanju odsotnosti, posebno pozornost pa bo šola namenila uporabi mobilnih telefonov oziroma elektronskih naprav. Slednje so dovoljene le v učne namene ali iz zdravstvenih razlogov. »Zato smo ob vabilu za prvi šolski dan zapisali: Telefone pa pustite doma...,« je povedala ravnateljica Silvestra Samastur.

Šolski prevozi

Občina je z razpisom uredila šolske prevoze za naslednjih pet let. Na relacijah Slovenska Bistrica–Makole in Poljčane–Makole prevoze odslej zagotavlja redni javni potniški promet podjetja Arriva. Učenci imajo vozovnice, ki jim omogočajo, da se takoj po pouku vrnejo domov. Postajališče avtobusov je na trgu v Makolah, zato so v prvih dneh člani PGD Makole, predstavniki policije in redarji učence usmerjali na varno pot do avtobusov. Na drugih relacijah izvaja vožnjo Prevozništvo Karl Pajnkhiher z mini in midi avtobusi.

Marjeta Klajnšek

Ko spomini ponovno oživijo

V času, ko živimo hiter tempo življenja, so trenutki, ko se ustavimo in se ozremo nazaj, neprecenljivi. Prav takšen trenutek je bilo srečanje nekdanjih učencev, ki so osnovno šolo v Makolah končali pred 60 leti.

Nekdanji sošolci so se zbrali v gostilni Lesjak, kjer jih je tople pozdravil Ago, eden izmed takratnih 35 učencev zaključnega razreda. Ob obletnici se jih je zbralo 20. Vsi skupaj so sedli za mizo, ob kateri so se kmalu prebudili spomini. Srečanje je bilo čustveno, saj je vsak prinesel s sabo svojo življenjsko pot, pa tudi neizbežno spoznanje, da jih kar nekaj ni več med njimi.

Iz šolske kronike je bilo razbrati, da je pred 60 leti makolsko osnovno šolo obiskovalo kar 445 učencev, medtem ko jih danes sedi v šolskih klopih le 158. Njihova razredničarka je bila Marija Lončarič, Beno Brumen pa je bil ravnatelj. Spomnili so se, da so bili razredi takrat številčnejši, v prvem razredu so prvič uvedli dva oddelka po 40 učencev. Pouk je bil takrat strožji, disciplina neizprosna. Ni bilo redko, da je bil učenec

kaznovan tudi s palico. A kot pravijo, se nihče ni pritoževal. Če so doma starši izvedeli, da je bil otrok tepen, so temu le prikimali in rekli: »Te si si jih že zaslužil.« Včasih je sledil še dodaten opomin doma.

Najlepši spomini pa niso vedno povezani s šolskimi klopki, temveč tudi s trenutki, ko je narava posegla v vsakdan. Prav posebno radost so čutili, ko je poplavljal Dravinja. Tisti, ki so morali vsak dan v šolo čez reko, so ostali doma, saj ni bilo mogoče priti do šole. In ker je Dravinja poplavljal večkrat in to več dni zapored, so morali ostati doma tudi učitelji, ki niso mogli priti v Makole. Takrat je bilo veselje neizmerno – nenapovedane počitnice so bile darilo, ki ga otroci niso nikoli pozabili.

Neizbrisen pečat je pustila tudi najlepša prireditev leta – Novoletna jelka. Vsako leto so 31. decembra

praznovali prihod novega leta v dvorani, kjer je dišalo po praznikih, po sproščenem otroštvu, po povezanosti. V šoli so jim pripravili pravo pogoštev: vsak otrok je dobil žemljo s klobaso, nekaj keksov, bonbone, pa tudi darilo, ki je bilo dragoceno in iskreno – zvezek in svinčnik. Za najrevnejše so poskrbeli še posebej, saj so prejeli oblačila in obutev.

Ko sošolci danes sedijo skupaj in se spominjajo preteklih dni, se čas za hip ustavi. Njihova zgodba pa je opomin današnjim generacijam – da je življenje največja vrednota takrat, ko ga delimo s sočlovekom, ko znamo ceniti majhne stvari in ko ostajamo povezani.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Srečanje ob 60. obletnici valet ni bilo le obujanje spominov, temveč praznik življenja. Čeprav so nekdanje sošolce poti vodile na različne strani, so jih prav šolska leta in skupne izkušnje povezale v nevidno, a trajno vez.

40. obletnica vate – Srečanje generacije, ki je pustila sled

Obletnica vate je vedno nekaj posebnega. Tako je bilo tudi tokrat, ko se je generacija, rojena leta 1970, prva generacija, ki je v zgodovini makolske šole napolnila le en razred, znova zbrala na osnovni šoli, kjer se je začela njihova skupna šolska zgodba.

Odkar so zapustili osnovno šolo, je bilo letošnje srečanje njihovo tretje, a vsakokrat se zdi, kot bi čas za trenutek obstal in jih znova povezal tako, kot so bili povezani v osnovni šoli.

Leta 1977 je 33 nadobudnih prvošolcev prestopilo šolski prag. Njihova razredničarka je bila Štefka Varžič, na šoli je bilo takrat kar 325 učencev. Prav ta generacija pa je bila prva, ki je počasi nakazovala upad števila otrok. Osnovno šolo so zaključili vsi. Njihova razredničarka je bila Jožice Kaučič, ravnatelj pa je bil takrat Anton Potočnik.

Po štiridesetih letih jih je na šoli s prijaznimi besedami toplo sprejela zdajšnja ravnateljica Silvestra Samstur. Mnogi so jo spoznali že prej, ko so leta kasneje svoje otroke pripeljali skozi ista šolska vrata. Ravnateljica jih je popeljala po šolskih prostorih, ki so danes sodobni, prenovljeni in svetli, a osnovna šola se človeku najmočnejše vtisne v srce zaradi spominov, zato so se ti kljub pogledu na vse novosti začeli prebujati z neverjetno močjo.

Seveda pa so občudovali tudi vse novo, prenovljene del šole iz leta 2009 – moderno opremljeno računalniško učilnico, bogato knjižnico, novo telovadnico, kjer se je marsikdo spomnil, kako so nekoč k telovadbi hodili peš skozi Makole, saj je bila telovadnica na drugi lokaciji. Posebno navdušenje pa je vzbudila njihova nekdanja matična učilnica, številka 11. Tam so se posedli kot nekoč, drug ob drugem, in smeh je napolnil prostor, kot da ni minilo štirideset let.

Ko spomini povežejo in čas za trenutek obstane

Po ogledu šole se je 24 nekdanjih učencev, ki so prišli na obletnico, preselilo v gostišče Dolinca, kjer se je druženje le še razživel. Razgovori, spomini, smeh, vse to je ustvarjalo vzdušje, v katerem je bilo čutiti, da so prav vezi iz mladosti tiste, ki ostanejo za vedno.

Ure so hitro tekale, a nihče jim ni posvečal pozornosti. Družili so se dolgo v noč, kot bi hoteli nadoknaditi vse, kar so jim leta odnesla, a hkrati podarila – izkušnje, modrost in dragoceno zavedanje, kako neprecenljivi so ljudje, s katerimi deliš mladost.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Proslava ob dnevu državnosti – »Bodimo hvaležni za to, kar imamo ...«

Občina Makole je v sodelovanju s Prosvetnim društvom Anice Černejeve 23. junija pripravila slovesno proslavo ob dnevu državnosti. Ob tej priložnosti so zdravnici Silvani Popov svečano podelili naziv častne občanke Občine Makole.

Slavnostni govornik župan Franc Majcen je izpostavil zgodovinske temelje slovenske državnosti in pogum našega naroda. Svoj govor je zaključil z besedami: »Nikoli ne bomo največji, nikoli ne bomo najmočnejši, lahko pa smo najboljši. Res je, imamo nebesa pod Triglavom.«

Poseben poudarek prireditve je bil namenjen podelitvi naziva častne občanke Občine Makole dr. Silvani Popov, ki se svečane akademije ob občinskem prazniku ni mogla udeležiti.

Z iskrenimi besedami se je zdravnica za naziv zahvalila: »Bogastvo je, če se znaš veseliti lepote sveta, ki te obdajajo: dobri ljudje, dobre knjige, lepa glasba. Bogastvo je tisto, ki ga nosiš v sebi –

mlado in močno, tudi ko se staraš. Te greje, ko je mrzlo, in ti sveti, ko je tema. Znanje, prijateljstvo, ljubezen – to je bogastvo. Največje bogastvo pa je zdravje. Vese-la sem, da sem skrbela za vaše zdravje in dobro počutje. V veliko čast mi je, da ste me predlagali za častno občanko Makol. Res hvala za to izjemno darilo. Makole in Makolčani boste v mojem srcu, dokler bom živa. Še enkrat hvala za vse. Želim vam dobrega zdravje in vse dobro.«

V nadaljevanju je sledil raznolik kulturni program. Nastopile so Po-deželske mladenke z osveženim repertoarjem, recitacijska skupina PD Anice Černejeve Makole – Helena Kolar, Oskar Kaljun, Aleksandra Štern in Ela Plavec. Med

recitacijami so se predstavili tudi vrhunski glasbeniki, zbrani posebej za to priložnost: Martin Juhart (multiinstrumentalist in pevec), Lovro Sadek (basist in baritonist iz skupine Poskočni muzikanti), Iza Pušaver (violončelistka in vokalistka), Boštjan Pušaver (pevec, kitarist in vodja skupine Gemaj).

Zaključek večera je minil ob bogati pogostitvi, ki so jo pripravile članice Društva gospodinj Makole, z izbranimi lokalnimi vini pa so prisotne razveselili člani Društva vinogradnikov Makole. Prijetno druženje je bilo polno toplih čestitk dr. Silvani Popov. Makolčani so ji iz srca podelili naziv, ki jo je globoko ganil in osrečil.

MK

Foto: MK

Zdravnica Silvana Popov z možem Draganom

Glasbena skupina, ki je navdušila občinstvo.

Predsednica republike Nataša Pirc Musar: »Ta Slovenija ima drugo srce.«

Predsednica republike Nataša Pirc Musar je prva predsednica, ki je obiskala Haloze od vzhoda do zahoda. V vseh sedmih haloških občinah je bila deležna toplega sprejema, odgovarjala na vprašanja, izrazila jasna stališča – tako do vetrnic kot ustanovitve pokrajin, večkrat pa poudarila, da slovenski parlament ni Slovenija, ki jo vidi na terenu: „Ta Slovenija ima drugo srce.“

Jesensko sonce in pisane barve, v katere so se 14. in 15. oktobra obdali haloški griči, so pozdravili predsednico republike na njenem četrtem regijskem obisku. „Navdušena sem nad regijskimi obiski. Marsikatera država ima težave, ker vsi ljudje želijo v mesta, slovensko podeželje pa je ohranjeno in se razvija.“

Izpostavila je podjetniški inkubator v Podlehniku, ki omogoča mladim poslovno priložnost in razvoj, srčnost učencev, ki so jo pozdravili v Žetalah, kjer so se tudi družili ob pečenih kostanjih in lokalnih dobrotah.

Pokrajine so odgovor na razvojni razkorak

Ne gre pa spregledati težav, ki pestijo Haložane – še vedno pomanjkljiva cestna in komunalna infrastruktura, odrezanost od evropskih sredstev, ki pre pogosto romajo v mestna središča, čeprav so namenjena razvoju podeželja. V oči bodo tudi neskončno dolge borbe za pridobitev gradbenih dovoljenj.

Predsednica na izpostavljene izzive odgovarja: „Zakaj imamo težavo z evropskimi razpisi in črpanjem kohezijskih sredstev? Pokrajine so rešitev. Slovenija je razdeljena na dve statistični regiji, posledično manjše občine težje pridejo do projektov. Pokrajine imamo zapisane v ustavi od prvega dne in jih do danes še nimamo, to je moja kritika politike zadnjih 30 let v Sloveniji.“

Vetrnice naj bodo tam, kjer ne motijo spanca ljudi

Medtem ko center pri delitvi sredstev pozabi na območja, kot so Haloze, pa so te v ospredju pri uresničevanju drugih ciljev, na primer energetskih. V očeh odločevalcev so Haloze postale prvovrstna lokacija

Folklorna skupina Akacija OŠ Anice Černejeve Makole je navdušila zbrane in tudi predsednico države. Foto: Milan Sternad

za postavitev vetrnic. A tudi zaradi načina dela, komunikacije, skrivanja podatkov so trčili na odpor domačinov. Pirc Musarjeva je poudarila, da vetrne elektrarne sodijo med obnovljive vire energije, slednji pa so pomembni v luči boja proti podnebnim spremembam. „Vendar vetrne elektrarne niso vsemogočne in ne bodo rešile težav z oskrbo električne energije v Sloveniji. Skrbi me, da s preveč nonšalance gledamo na neprijetne učinke vetrnih elektrarn, ki jih povzročajo ljudem s pritajenim hrupom. Vetrnice podpiram tam, kjer ne bodo kvarile vedute in ne bodo kvarile ljudem nočnega spanja. Sem za rešitve, ki ne nasprotujejo volji ljudi.“

Prvo srečanje vseh haloških gasilcev

Prvič pa se je pripetilo in to ravno zaradi obiska predsednice, da so se na skupnem srečanju sestala prav vsa haloška gasilska društva iz štirih gasilskih zvez: Majšperk, Videm, Slovenska Bistrica in Cirkulane-Zavrč-Markovci. Ob tej priložnosti je predsednica gasilskim zvezam izročila predsedničin spominski kovancec. „Na kovancu je zapisana misel Dostojanstvo za vse in gasilci to geslo vsak dan živijo, jaz se od njih tega učim,“ je dejala Pirc Musarjeva, ki je od serije 200 do regijskega obiska Haloz podelila manj kot 20 kovancev.

Predsednica v Makolah na srečanju z upokojenci

Predsednica republike se je na svojem obisku Haloz ustavila tudi v Makolah, kjer se je srečala z društvi upokojencev iz Haloz. Za uvod v prijetno srečanje so

Prihod predsednice v Makole Foto: Milan Sternad

poskrbeli folklorniki OŠ Anice Černejeve Makole. S spletom plesov, pesmi in iger so navdušili zbrane in predsednico, ki se jim je zahvalila za čudovit nastop. S pozdravnimi besedami pa je predsednico in udeležence srečanja nagovoril župan Franc Majcen: »Izredno smo veseli in ponosni, da lahko danes v Makolah pozdravimo predsednico države Natašo Pirc Musar. Naša občina sicer ni velika, imamo pa vse – od srčnih ljudi do številnih društev. Najštevilčnejše med njimi je prav Društvo upokojencev Makole, na katerega smo zelo ponosni.«

Predsednica Društva upokojencev Makole Nada Šket je predstavila delovanje društva, ki že 62 let bogati družbeno življenje v kraju. Društvo danes združuje 335 članov in izvaja raznolik program – od športnih in rekreativnih dejavnosti do izletništva, izobraževanj, ustvarjalnih delavnic in družabnih srečanj. Posebej so ponosni na sodelovanje v projektu Prostofer. Šketova je še poudarila, da so takšne oblike pomoči dokaz, da prostovoljstvo v Makolah ni le beseda, temveč način življenja. Ob koncu predstavitve je zastavila predse-dnici republike vprašanje, ki je zajelo bistvo srečanja: »V Makolah živimo preprosti in srčni ljudje, ki se trudimo, da bi bili upokojenci še naprej aktivni in vključeni v kraju in širši okolici. Kako lahko država podpre takšne manjše skupnosti, kjer je prostovoljstvo in povezanost ljudi še vedno živo?«

Predsednica: »Prostovoljstvo je temelj povezanosti.«

Predsednica Nataša Pirc Musar je izrazila iskreno občudovanje do dela društev upokojencev in pomena prostovoljstva: »Prostovoljstvo je vrednota, ki jo moramo ohranяти. Kar društva upokojencev počnejo, je pogosto več kot sama dolgotrajna oskrba. Ljudje, ki pomagajo drugim, gradijo skupnost, kjer se vsakdo počuti vreden.« V nadaljevanju je spregovorila o izzivih, s katerimi se Slovenija sooča na področju dolgotrajne oskrbe, in poudarila, da moramo več vlagati v izobraževanje kadrov in spodbujanje mladih za delo na področjih, ki krepijo solidarnost in skrb za starej-

Srečanja haloških gasilskih društev in podelitve predsedničininih spominskih kovancev se je udeležilo tudi PGD Makole.

Foto: UPRS

Predsednica republike s predsednico društva Upokojencev Makole Nado Šket

Foto: MK

še. Omenila je tudi pomen ohranjanja Haloz, ki jih vidi kot biser Slovenije: »Ohranjanje Haloz je izrednega pomena. Slovenija je v primerjavi z drugimi državami urejena in lepa, tudi po zaslugi takšnih skupnosti, kot so Makole. Ni vse slabo, verjamem v slovenske ljudi.«

Na vprašanje, kako pritegniti mlajše k prostovoljstvu, je predsednica odgovorila z mislijo, ki je požela nasmeha in odobravanje: »Zgledi vlečejo. Mama prostovoljka, hči prostovoljka, sin prostovoljec. Ljudje smo rojeni, da nismo sami – in v Makolah to dokazujete vsak dan.«

Topel zaključek ob prijetnem druženju

Ob koncu srečanja se je predsednica zahvalila za izjemno topel sprejem ter s hvaležnostjo sprejela darila Občine Makole in društev.

Po uradnem delu je sledilo prijetno druženje ob bogati pogostitvi, ki sta jo pripravila Društvo gospodinj Makole in Društvo vinogradnikov Makole.

Predsednica se je v okviru regijskega obiska ustavila še v občinah Videm, Cirkulane in Zavrč.

Marjeta Klajnšek, Mojca Vtič

Zahvalno pismo predsednice

Predsednice Republike Slovenije **Nataše Pirc Musar** je po obisku na Občino Makole naslovila pismo, s katerim je izrazila zahvalo in svoje navdušenje nad obiskom v Makolah. V zahvali je zapisala, da jo je obisk naših krajev iskreno ganil, še posebej pa so jo očarali mladi folklorniki Osnovne šole Anice Černejeve Makole, katerih nastop je bil poln mladostne energije in pristne slovenske tradicije. Predsednica je pohvalila tudi izjemno organizacijo in prijetno vzdušje, ki sta zaznamovala njen obisk.

Z vlakom v prestolnico

Na začetku poletnih počitnic se je 58 članov Društva upokojencev Makole z vlakom odpravilo na ogled Ljubljane.

Po prihodu v Ljubljano so se zaradi številčnosti razdelili v dve skupini. Vsaka skupina je imela svojega vodnika – ena je sledila profesionalni vodnici Slavici, druga pa članu DU Benu Zagerju, ki se je v vlogi vodnika odlično znašel. Beno je svoje znanje o Ljubljani podal na izredno zanimiv in živahen način, kar so udeleženci izleta še posebej pohvalili.

Skupini sta si ogledali Prešernov trg, Tromostovje, mestno hišo, stolnico sv. Nikolaja, Zmajski most in druge arhitekturne ter zgodovinske bisere Ljubljane. Mnoge so presenetile novosti, ki so jih v mestu naredili v zadnjih letih, predvsem pa urejenost in živahen mestni utrip.

Vrhunec izleta je bila plovba s turistično ladjico po reki Ljubljanici. Posebna poslastica pa je bilo kosilo na ladjici, kjer so postregli okusne jedi, ob katerih so se razvezali jeziki, zaigrala je glasba in celo zaplesalo se je.

Dan je minil v sproščenem in veselem vzdušju, polnem smeha, pogovorov in novih spominov. Izlet v Ljubljano je bil vsekakor več kot le ogled mesta – bil je dan povezanosti in veselja do življenja.

Marjeta Klajnšek
Foto: Beno Zager

Izletniki pred parlamentom

Folklorna skupina prejela srebrno priznanje

Folklorna skupina Prosvetnega društva Anice Černejeve Makole je že 40 let dejavna na raznih prireditvah v domačem kraju in drugod. Redno se udeležuje Maroltovih srečanj folklornih skupin, ki je tudi letos potekalo v domu krajanov Makole. Za svoj nastop 'Coupernce so ga zmeišale' je skupina dosegla regijski nivo, po izboru državne ocenjevalne komisije pa je prejela srebrno priznanje.

Pred časom so tudi pevci folklorne skupine dobili oceno strokovne komisije s srečanja godcev ljudskih viž in pevcev ljudskih pesmi ter se razveselili ob novici, da so dosegli regijski nivo kvalitete.

Makolski folklorniki smo zelo ponosni na svoje dosežke, ki nam dajejo še večji zagon in veselje za delovanje in ohranjanje kulturne dediščine.

Franc Skledar, strokovni vodja FS
Foto: Milan Sternad

Mešani pevski zbor z novo zborovodjo

Eden izmed temeljev ljubiteljske kulture, ki jo neguje PD Anice Černejeve Makole, je tudi pesem. Po letih zatišja je zazvenela z oživitvijo mešanega pevskega zbora leta 2008.

Zbor povezuje pevke in pevce iz domače občine – prijatelje, sorodnike in vse, ki jih veseli petje. »Kot ljubiteljski pevski zbor sodelujemo na občinskih

proslavah doma in v sosednjih občinah, na srečanjih pevskega zbora ter na priložnostnih koncertih,« je dejavnosti zbora povzela Nika Stojnšek. Dve leti so delovali pod vodstvom zborovodkinje Žane Gajer, sedaj zbor sodeluje z Nino Tomažič.

Zbor želi ohranjati in nadgrajevati svoj nivo. Zborovodkinjo že imamo, potrebujemo pa še nove pevce. Vabimo vse, ki vam je petje v veselje, da se nam pridružite,« dodaja Stojnškova.

MV

Foto: Milan Sternad

Pa še recitatorji

Tisti, ki obiskujejo proslave ob kulturnem prazniku, ob dnevu državnosti, ob občinskem prazniku in še ob drugih priložnostih, vedo, da so del Prosvetnega društva tudi recitatorji, ki vedno znova presenetijo s svojimi izvirnimi odorskimi postavitvami in čustvenimi interpretacijami poezije. V svoje vrste vabijo vse, ki jim je pri srcu lepa slovenska beseda, najsi bo knjižna ali narečna.

RS

Prosvetno društvo Anice Černejeve Makole obvešča, da deluje na novem poslovnem naslovu, in sicer Makole 34.

Prostovoljke razveseljujejo številne občane

Prostovoljke Krajevne organizacije Rdečega križa Makole tudi letos nadaljujejo s svojo pomembno humanitarno dejavnostjo. Junija in oktobra so razdelile vsakič po sto prehranskih paketov, s čimer pomagajo najbolj socialno ogroženim občanom na območju naše občine.

Hrana, ki jo razdeljujejo prostovoljke, je zagotovljena preko projekta Rdečega križa Slovenije, ki ga vodi Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti. Dobave so financirane iz evropskega sklada za pomoč najbolj ogroženim. Prehranski paketi vključujejo osnovna živila, kot so moka, testenine, riž, jedilno sončnično olje, mleko, konzerviran paradižnik, konzerviran fižol pa tudi pralni prašek in še nekatere druge nujne izdelke. Razdeljevanje hrane poteka dva dni – prvi dan dopoldne in drugi popoldne – da lahko pomoč prejme čim več ljudi.

Posebno skrb namenjajo prostovoljke tistim, ki hrane ne morejo prejeti osebno. Osebam brez prevoza jo prijazno dostavijo kar na dom, kar občani sprejemajo z veliko hvaležnostjo. Predsednica KO RK Makole Klavdija Kodrič skrbi, da pomoč doseže vsakogar, ki jo potrebuje. »Naše prostovoljke razumejo, da je solidarnost temelj skupnosti. Včasih že prijazna beseda ali topel nasmeh pomenita veliko,« pove predsednica.

Do prehranskih paketov so upravičene socialno ogrožene osebe in družine, ki izpolnjujejo pogoje, določene s sklepom ministrstva o določitvi oseb, upravičenih do materialne pomoči iz evropskih sredstev za odpravo prikrajšanosti in socialne izključenosti za leto

2025. Do pomoči so tako upravičene osebe z najvišjo stopnjo tveganja revščine. Pri razdeljevanju hrane prostovoljke v skladu z navodili ministrstva tudi preverjajo upravičenost prosilcev do prejema pomoči, s čimer zagotavljajo, da sredstva in hrana dosežejo le tiste, ki pomoč resnično potrebujejo.

Petnajst prostovoljk, vsaka v svojem naselju, prispeva k razvežani mreži dobrote, ki povezuje našo skupnost, ter s predanostjo in srčnim delom bogatijo življenje v občini.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Potujoča digitalna učilnica že drugo leto v Makolah

Člani Društva upokojencev Makole so del pomembnega projekta – digitalnega opismenjevanja. V sodelovanju z Andragoškim zavodom Ljudska univerza Velenje se je društvo uspešno vključilo v vseslovenski projekt Mobilni heroji, s katerim je v naše podeželsko okolje pripeljalo prvo potujočo učilnico v Sloveniji.

Društvo upokojencev Makole skrbi, da člani ostajajo aktivni, da so informirani in vključeni v sodobno digitalno družbo.

Potujoča učilnica je res nekaj posebnega – mobilna enota, opremljena z vso potrebno opremo in znanjem, ki je starejšim občanom omogočila, da so se v domačem okolju naučili uporabnih digitalnih veščin. Udeleženci so osvojili pošiljanje stikov prek SMS-sporočil, snemanje in pošiljanje glasovnih sporočil, skeniranje dokumentov z mobilnim telefonom, uporabo prevajalnika in Googlovih aplikacij, kot je Google Kamera, poleg tega pa so spoznali tudi Copilota, digitalnega pomočnika, ki nam olajša vsakdanja opravila.

Projekt ni zgolj učil uporabo pametnih telefonov, dal je nekaj še pomembnejšega: občutek samostojnosti, povezanosti in samozavesti v digitalnem svetu. Takšne pobude so ključnega pomena za zmanjševanje razkoraka med mestnim in podeželskim okoljem, predvsem pa za premagovanje vrzeli med starejšim prebivalstvom in hitrim tehnološkim razvojem.

V Makolah smo dokazali, da je z voljo, sodelovanjem in pravim pristopom mogoče narediti velike korake naprej.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Starejši so preverjali svojo telesno pripravljenost

Center za krepitev zdravja Slovenska Bistrica je v sodelovanju z Društvom upokojencev Makole organiziral dve delavnici, namenjeni preverjanju telesne pripravljenosti in izvedbi testa hoje. Zaradi velikega zanimanja so delavnico izvedli v dveh skupinah.

Sodelavki Centra za krepitev zdravja Slovenska Bistrica sta izvedli osnovne meritve.

Namen delavnice je bil izvesti poglobljeno testiranje posameznikov, ki so nezadostno ali mejno telesno dejavni in tistih z večjim tveganjem za pojav telesne nedejavnosti. Testiranje se je prilagajalo zmožnostim vsakega udeleženca.

Potek in rezultati testiranja

Vsak udeleženec je najprej opravil osnovne meritve – višino, težo, obseg telesa in krvni tlak. Sledili so testi motoričnih sposobnosti (ravnotežje, koordinacija in agilnost) ter ocena mišično-skeletne pripravljenosti, kjer so preverili gibljivost, mišično jakost, moč in vzdržljivost. Za zaključek pa je bil izveden še test aerobne zmogljivosti, s katerim se ocenjuje vzdržljivost srca, ožilja in dihal. Udeleženci so na obeh delavnicah izkazali veliko motivacije, zanimanja in volje za ohranjanje ali izboljšanje svojega zdravja.

Udeleženci delavnic se za nasvete in izvedene delavnice zahvaljujejo **Niki Bertalanič**, mag. kineziologije, in fizioterapevtki **Ajdi Podgoršek Nikolič** iz Centra za krepitev zdravja Slovenska Bistrica. Zahvala gre tudi predsednici Društva upokojencev Makole, **Nadi Šket**, ki se z veliko predanostjo in skrbnostjo zavzema za to, da bi člani društva imeli dostop do kakovostnih, raznolikih in zdravju koristnih aktivnosti.

MK

Foto: MK

Društvo upokojencev na izletu v Slovenskih goricah

Društvo upokojencev Makole je sredi oktobra organiziralo izlet v Slovenske gorice, ki so se ga člani z veseljem in v velikem številu udeležili. Zaradi izjemnega zanimanja in omejenega prostora na kmetiji Šentveter, ki lahko sprejme največ petdeset obiskovalcev, je društvo izlet izvedlo v dveh skupinah – dva zaporedna dneva.

Udeležence so na izletniški kmetiji Šentveter na Dražen Vrh pričakali s prijaznim nasmehom in pravim kmečkim zajtrkom, pripravljenim iz domačih pridelkov. Po zajtrku so prisluhnili značilnostim Slovenskih goric – pokrajine, ki jo oblikujejo griči, vinogradi, kmečka naselja, bogata kulturna dediščina ...

Eden od vrhuncev dneva je bil obisk Methansove hiše, kjer se nahaja bogata etnološka zbirka predmetov iz življenja preteklih rodov in razstava umetniških del lastnika hiše. Izletnike je sprejel duhovit lastnik kamnosek Polda, ki je s svojimi anekdotami in šaljivimi opazkami nasmejal skupino do solz. Po ogledu neštetihih zanimivih predmetov in Poldetovih skulptur je sledila pokušnja vin kmetije Šentveter v kleti Methansove hiše. Naslednji postanek je bil v cerkvi Marije Snežne na Zgornji Velki, kjer jih je sprejel župnik Boštjan. Tudi on je s svojo toplino, humorjem in zanimivimi razlagami o zgodovini cerkve ter krajev ob Muri navdušil vse prisotne.

Sledila je vožnja z brodom čez Muro na avstrijsko stran in nazaj, nato pa ogled ostankov mogočnega hrasta v Zgornjih Konjiščih, imenovanega Oče panonskih hrastov, ki velja za najstarejše in najveličastnejše drevo v regiji. Izletniki so prisluhnili pripovedi o simboliki hrasta kot drevesa moči, povezanosti in dolgega življenja – vrednot, ki jih gojijo tudi člani društva. Po zanimivem dnevu je sledilo bogato kmečko kosilo na izletniški kmetiji Šentveter. Ob jedi so seveda postregli tudi z vrhunsko kapljico iz domače kleti.

Prva skupina v Slovenskih goricah

Druga skupina v Slovenskih goricah

Oba dneva je spremljalo lepo vreme in sproščeno razpoloženje. Marjeto je pripomnil, da so tovrstni izleti pravi balzam za dušo, saj omogočajo, da ljudje v zrelejših letih še vedno spoznavajo nove kraje, uživajo v dobri družbi in krepijo vezi.

Marjeta Klajnšek

Foto: Tinka Jančič in Marjeta Klajnšek

Srečanje starejših občanov

Zadnjo nedeljo v oktobru se je po pozni maši v Domu krajanov Makole zbralo kar 118 starejših občanov. Srečanje, ki ga je z veliko skrbnostjo in srčnostjo organizirala Krajevna organizacija Rdečega križa Makole, je bilo več kot le dogodek – bil je praznik človečnosti, hvaležnosti in povezanosti.

Že ob prihodu se je čutilo toplo vzdušje, objemi po dolgem času, stiski rok, ki govorijo več kot besede. Srečanje je s prisrčnim nagovorom odprla predsednica KORK Makole Klavdija Kodrič: »Današnje srečanje ni le priložnost, da se vidimo, ampak predvsem trenutek, da se spomnimo, kako dragoceni smo drug drugemu. Ko vas pogledam, vidim več kot le zbrane obraze. Vidim življenjske zgodbe – vsako posebno, vsako bogato z izkušnjami, z ljubeznijo, z uspehi in tudi s preizkušnjami. Vsak od vas je del mozaika, ki sestavlja našo skupnost, ki brez vas ne bi bila popolna.« Besede so spomnile na preprosto resnico, da lepota skupnosti živi v ljudeh, v medsebojnem spoštovanju in v zavedanju, da nikoli nismo sami. Predsednica je svoj govor zaključila z mislijo, da je Rdeči križ tisti most, ki povezuje ljudi – s sočutjem, solidarnostjo in toplino srca.

Kulturni program, ki je pobožal dušo

Po nagovoru se je dvorana napolnila z glasbo, petjem in otroškim smehom. Otroci najstarejše skupine vrtca Krtek Makole so s pesmijo in prisrčnostjo raznežili vse prisotne. Za njimi so nastopili Ljudski pevci Gmajnarji, ki so s harmoniko in pristnim ljudskim petjem prebudili spomine na stare čase. Višek kulturnega programa pa je pričaral Viki Podjavoršek, ki je z glasom in harmoniko ogrel vse navzoče. Ko je k petju povabil še občinstvo in so vsi skupaj zapeli pesem V dolini tihi, so se glasovi zlili v eno samo melodijo. Nihče se ni pogovarjal, ni bilo šumov, ni bilo besed – bila je samo pesem.

Besede zahvale in priznanja

Zbrane je nagovorila tudi Petra Hojnik, sekretarka Območnega združenja Rdečega križa Slovenska Bistrica. Zahvalila se je prostovoljkam in prostovoljcem, ki s svojim delom, časom in dobroto uresničujejo poslanstvo Rdečega križa – pomagati človeku. Obenem se je zahvalila tudi Občini Makole, ki s posluhom in podporo omogoča, da se humanitarno delo v kraju razvija in živi.

S posebnim spoštovanjem so navzoči pozdravili najstarejšo udeleženko srečanja Anico Bab-

Otroci najstarejše skupine vrtca Krtek Makole so srca zbranih ogreli s pesmijo.

šek, ki šteje častitljivih 90 let, in Ciliko Marolt, ki je prav na ta dan praznovala svoj 83. rojstni dan. Prejeli sta cvet kot simbol spoštovanja in zahvale, dvorana pa je zaploskala v poklon življenju, ki ga pišejo leta in izkušnje.

Druženje ob dobri hrani

Po uradnem delu je sledilo kosilo, ki so ga pripravile pridne članice in člani Društva gospodinj Makole. Ob prijetnem klepetu in smehu so se utrjevale vezi, obujali spomini in se porajale ideje za prihodnja snidenja.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Cilika Marolt je praznovala 83 let življenja.

Anica Babšek, najsarejša udeleženka srečanja

Makolski krvodajalci znova dokazali svojo srčnost

V Makolah je sredi avgusta potekala tradicionalna poletna krvodajalska akcija, ki jo je organiziralo Območno združenje Rdečega križa Slovenska Bistrica v sodelovanju s Krajevno organizacijo Rdečega križa Makole.

Čeprav je bil obisk zaradi časa dopustov nekoliko manjši kot običajno, je kri kljub temu darovalo kar 53 krvodajalcev – številka, ki ponovno potrjuje, da ima občina Makole srčne in solidarne ljudi.

Sekretarka OZRK Slovenska Bistrica Petra Hojnik in predsednica KO RK Makole Klavdija Kodrič sta tudi tokrat z odlično organizacijo poskrbeli, da je odvzem potekal brez zapletov. V ekipi je bila prvič prisotna zdravnica Natalija Lehner, dr. med., specialistka transfuzijske medicine, ki je pohvalila domačine: »Makolski krvodajalci prihajajo dobre volje. Vsakega darovalca smo veseli. Res je, da je v času dopustov udeležba nekoliko manjša, a to je že stalna praksa.«

Kot na vseh krvodajalskih akcijah je krvodajalce po odvzemu krvi čakala topla malica: klobasa, kruh, čaj in kava. Malico vedno skrbno pripravita kuharici Ana in Ines iz šolske kuhinje.

Sekretarka Petra Hojnik se je še posebej zahvalila ravnateljici šole Silvestri Samastur, ki vedno z veseljem omogoči izvedbo akcij v šolskih prostorih. »Zelo smo hvaležni, da sodelovanje poteka brez zapletov. Brez takšne podpore bi težko zagotovili, da je odvzem organiziran tako, kot mora biti,« je dejala. Tudi predsednica makolskega RK Klavdija Kodrič, ki prav tako vedno preveri, če vse poteka po načrtu, poudarja, da je sodelovanje z vodstvom šole vedno odlično.

Zaradi velikih potreb po krvi in želje, da bi se vključilo še več ljudi, v Makolah vsako leto organizirajo dve krvodajalski akciji. Namen je jasen: spodbujati solidarnost, ohranjati tradicijo in pomagati tistim, ki so v stiski.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Zakonca Anita in Branko Koren na odvzemu krvi, med njima zdravnica Natalija Lehner.

Ob vpisu sta krvodajalce pričakali prostovoljki Danica Skerbiš in Marica Doberšek, v kuhinji pa je poleg stalne pomočnice Erne Leskovar letos prvič sodelovala še prostovoljka Lidija Galun, malico sta pripravili kuharici Ana Jančič in Ines Čop.

Ribiško društvo Pečke - Tekma dvojic

Člani Ribiškega društva Pečke so se 16. avgusta zbrali ob svojem ribniku na Štatenbergu, kjer je potekala tradicionalna ribiška tekma dvojic.

Prijetno toplo vreme je poskrbelo za sproščeno vzdušje, ki ga je spremljalo veliko smeha, šaljevih pripomb in prijateljskega tekmovalnega duha.

Tehtanje je razkrilo najboljši par dneva. Zmagala sta Boštjan Križanec in Bojan Žerak, ki sta pokazala največ ribiške spretnosti in potrpežljivosti. Drugo mesto sta osvojila Marjan Doberšek in Slav-

ko Krček ml., medtem ko sta se na tretje mesto uvrstila Slavko Španinger in Slavko Krček st.

Po zaključku uradnega dela se je dan nadaljeval v znamenju druženja, izmenjavi ribiških zgodb in ob kulinaričnih dobrotah, ki so jih pripravili domači mojstri.

Marjeta Klajnšek

Foto: Milan (Mičo) Sternad

Posebno pozornost je požel ulov dneva – največjo ribo, amurja, težkega kar 8.885 gramov, je ujel Marjan Doberšek.

Ribiška tekma za Pokal Makol

Ribiško društvo Pečke je tudi letos pripravilo tradicionalni Pokal Makol, ki je na ribnik Štatenberg privabil 18 tekmovalcev, med njimi tudi eno žensko. Tekmovanje je potekalo zadnjo soboto v avgustu.

Po jutranjem druženju in seznanitvi s potekom lovljenja so se po žrebanju lovnih mest ribiči zvrstili okoli ribnika.

Kljub slabemu vremenu so dokazali svojo vztrajnost in spretnost. Največ sreče pri ulovu je imel Silvo Kovačič, ki je s kar 28,790 kg rib zasedel prvo mesto. Na drugo stopničko se je uvrstila Klementina Križanec z ulovom 18,435 kg, kar je še posebej lepo priznanje za redke ženske tekmovalke na ribiških tekmah. Tretje mesto pa je osvojil prav predsednik društva, Miran Trantura, s 15,890 kg ulova. Najtežji ribi sta ujela Kle-

mentina Križanec in Franc Valand.

»Ves čas nas je spremljal dež, ponehal je šele, ko smo tekmovanje zaključili. Prepričan sem, da bi ob lepem vremenu nastopilo še več tekmovalcev,« je povedal predsednik društva Miran Trantura.

Po tekmi je sledil prijeten zaključek z druženjem in pogostitvijo. Za dobro voljo in polne krožnike je poskrbel Marjan Vantur, ki je ribičem pripravil odlične jedi z žara.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Skupinska

Društvena ribiška liga

Ribiško društvo Pečke je tudi letos organiziralo ribiško ligo na ribniku Štatenberg. Skozi leto so pripravili deset tekem, na tekmovanjih je sodelovalo 20 članov.

Konec septembra so ribiško ligo zaključili z druženjem ob ribniku. Bilo je dosti smeha in lepih ribiških spominov. Vsi tekmovalci so bili obdarjeni z praktičnimi nagradami, prvi trije pa še s pokali. Prvo mesto je zasedel Miran Trantura, drugo mesto Boštjan Križanec, tretji pa je bil Dušan Mikložič, in kot zanimivost, vsi trije iz Savinskega.

Miran Trantura

Foto: MT

Udeleženci društvene ribiške lige

Veliki in mali car 2025

Člani ribiške družine Pečke smo sredi oktobra na ribniku Štatenberg pripravili tradicionalno jesensko tekmovanje za naziv velikega in malega carja.

Tekmovanja se je udeležilo 15 članov, ki smo štiri ure vztrajno lovili, se zabavali in uživali v družbi somišljenikov. Ribnik Štatenberg je že dolga leta prizorišče dobrih ulovov in še boljšega druženja, kar se je znova potrdilo tudi tokrat. Za nameček nam je jesen podarila odlično vreme, zato je bilo vzdušje še posebej prijetno.

Vrhunec dneva je bila razglasitev obeh »carjev«: Veliki car je postal Jura Jančič, ki je ujel impresivnega krapa, težkega 9,885 kg. Mali car pa je postal Boštjan Križanec, ki je ujel najkrajšo ribo – natančno 7,20 mm, izmerjeno s pomičnim merilom. Oba zmagovalca sta bila za svoj uspeh nagrajena s pokalom.

Po tekmovalnem delu je sledilo sproščeno druženje ob okusnem golažu, ki ga je pripravil naš član Branko Sernad – in res si zasluži vse pohvale za trud in odlično pripravljeno jed. Da pa je bilo druženje na koncu še bolj veselo, smo poskusili tudi malo novega mošta iz grozdja gemaj.

Miran Trantura
Foto: MT

Veliki in mali car Ribiške družine Pečke

Ribiči ob mednarodnem dnevu starejših

Ribiško društvo Pečke je oktobra v sodelovanju z Društvom upokojencev Makole na ribniku Štatenberg pripravilo ekipno tekmovalje v ribolovu s plovcem. Dogodek je bil posvečen mednarodnemu dnevu starejših, dnevu, ki poudarja spoštovanje, bogastvo izkušenj in modrost generacij.

Kljub zgodnji uri se je pri ribniku zbrala družina dvajsetih tekmovalcev iz petih ekip Zgornjepodravske pokrajinske zveze društev upokojencev. Vsako ekipo so sestavljali štirje tekmovalci in ena rezerva, ki pa med tekmo ni smela posegati v dogajanje. Že ob jutranji kavi so se splekli živahni pogovori, polni spominov iz mladosti. Mnogi udeleženci srečanja so prav na tem ribniku naredili prve ribiške korake.

Uvodne besede sta zbranim namenila predsednik RD Pečke Miran Trantura in predsednica DU Makole Nada Šket. Po žrebanju štarčnih mest so tekmovalci odšli na obalo ribnika, kjer so pripravili svoje kotičke, ribiške palice in stole ter zmešali hrano za ribe. Med ribiči je zazvenel tradicionalni pozdrav „dober prijem“ in žvižg je naznanil začetek športnega in prijateljskega izziva.

Po zaključku je sledilo tehtanje ulova in nestrpno pričakovanje rezultatov. Pokazalo se je, da so bile ekipe zelo izenačene. Zmagovalci dneva so postali člani ekipe Maribor Tabor 1, ki so ujeli kar 25 kilogramov rib. Drugo mesto so osvojili ribiči iz Lenarta, tretja je bila ekipa Maribor Tabor 2, četrto mesto je pripadlo ribičem iz Miklavža, gostitelji – ekipa Makol je zasedla peto mesto.

Po razglasitvi rezultatov je sledila še odlična malica, prava kulinarčna poslastica okusov: pasulj, ki ga je pripravil Branko Sternad,

Tekmovalci RD Pečke

dišeča kranjska klobasa in kruh iz krušne peči.

Dogodek se je sklenil v prijetnem sproščenem vzdušju, polnem prijateljstva in zadovoljstva nad dobro organizacijo. Predsednik RD Pečke Miran Trantura je z odličnim vodenjem tekmovanja požel iskrene zahvale predsednice DU Makole Nade Šket.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Prva septembrska nedelja: »Idi na Makole!«

Tradicionalna prireditev Idi na Makole, ki jo pripravlja Turistično društvo Makole, je nepogrešljiv del makolskega utripa. Prvo nedeljo v septembru je makolski trg napolnilo veselo vzdušje, pristni nasmehi in obilica domačih dobrot. Zbrali so se domačini, člani Društva upokojencev Makole in obiskovalci iz bližnjih krajev.

Eden najbolj obiskanih kotičkov je bila tudi letos Makolska kuhinja, kjer so obiskovalce razvajali z raznoliko ponudbo. Poleg tradicionalnih jedi so letos prvič pripravili tudi »Kuj neke na žlico« – slasten golaž s polento, ki je hitro našel svoje navdušence. Ob boku so mu stali klasiki: makolski krožnik »Tak ko ma za bit«, dišeče palačinke, ki jih nikoli ni preveč, in novost, ki je dodala pridih še bolj sladkega – makolski štrudl.

Za glasbeno kuliso je poskrbel ansambel Pritisk, ki je s svojo živahno narodno-zabavno glasbo pričaral pravo podeželsko veselico. Glasba je odmevala daleč naokrog in še okrepila praznično razpoloženje. Veliko navdušenja je požel tudi turistični vlakec Jožeta Vovka, ki je družine in otroke popeljal po slikovitih makolskih

Makolska kuhinja

poteh. »Za dobro vzdušje je poskrbel tudi naš član Viki s svojo ljubo harmoniko. Še posebej mogočno je pesem zadonela v samem Lodnu. Če vas letos ni bilo, potem vas že zdaj vabimo, da z nami oblikujete in popestrite junijsko prireditev Iidi na Makole.« je dejala članica TD Makole Sonja Strnad.

Na dogodku je sodelovalo tudi Društvo gospodinj Makole, ki je pripravilo sladke in slane dobrote. Svoje izdelke pa je predstavilo Čebelarsko društvo Makole in ponujalo raznolike vrste medu, dragoceni pridelka pridnih čebel.

Umetniški pridih je prireditvi dodala razstava slikarskih del Štefke Jesenek – Šeše v Makolskem lodnu. Razstava je prikazala obraze ljudi, ki jih večina danes ni več med nami, a jih slikarka za vedno nosi v srcu – in z njimi tudi Makole.

Na prireditvi je potekala tudi posebna licitacija domačih dobrot. Tekmovalci so poskušali uganiti težo košare, napolnjene s klobaso, jabolki, rezanci in drugimi domačimi dobrotami, ki sta jo makolskemu turističnemu društvu podarila zakonca Jug. Pri ugibanju je sodelovalo približno 50 tekmovalcev. Naj-

bolj sta se teži približala Natalija in Sebastijan Kotnik in zato prejela košaro z dobrotami vred. Košara je tehtala 23 kg.

Letos ni bilo nagovorov predsednice TD Romane Sagadin in predsednice DU Makole Nade Šket, vendar sta se obe srečevali z obiskovalci, jim poklonili stisk roke in objem. Obe predsednici pa poudarjata, da se te zgodbe brez pridnih članov TD in poverjenikov DU ne bi pisale.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Makolčani na obisku pri sosedih

Člani Turističnega društva Makole so se na toplem, pisan oktobrski dan odpravili raziskovat Hrvaško Zagorje.

Vedro razpoloženi so se najprej ustavili v muzeju starodobnikov, ki ga vodi družina Presečki iz Krapine. Imeli so kaj videti! Vsi avtomobili so vozniki, jih tudi izposojajo v razne namene. Med njimi je pravi mafijski avto, posebej prirejen za streljanje. V muzeju imajo bogato zbirko vesp, tomosov, koles in celo nekaj avtobusov. Izletnike so lastniki muzeja seznanili s številnimi zanimivostmi o zgodovini njihove zbirke in tudi o gospodarstvu v teh krajih.

Izlet so nadaljevali z obiskom naših prednikov neandertalce v Krapini, ki so lahko preživeli le, če so delali in lovili skupaj. V muzeju so se sprehodili vse od nastanka našega planeta pa do danes.

Iz zgodovine so se ponovno vrnili v realnost. Ustavili so se v Pregradi v vinotoču Zdolc, kjer so lahko videli staro

Dominik Gajser v muzeju starodobnikov ob pravem mafijskem avtomobilu.

prešo, velike s soncem obsijane vinograde in prostorno moderno klet. Pokušino domačih vin pa so jim domačini pripravili na lično urejeni terasi. Nato jih je čakal še lepoteč, ki si z lokacijo, mogočnostjo in prefinjeno arhitekturo zasluži svoje ime – grad Trakošćan. Ko obiskovalec zagleda ribnik ob gradu, si z lahkoto predstavlja grajske gospodične, kako se sprehajajo ob njem, klepetajo, se pahljajo ali pa v roki vrtijo lepo izdelan sončnik. Notranjost gradu pa te s svojo bogato zbirko slik, pohištva, živali in različnih predmetov naravnost posrka vase. Izletniki pa so bili predvsem navdušeni nad grajsko arhitekturno razgibanostjo, skritimi zaviti hodniki, stopnišči, pika na i pa je bil razgled z vrha stolpa.

Žal jih je ura priganjala k odhodu. Druženje pa so nadaljevali na poznem kosilu v gostišču Zelena dolina, kjer so imeli ob dobri hrani in kapljici časa strniti svoje vtise z jesenske ekskurzije.

Sonja Strnad

Foto: Sonja Strnad

Preverili so, kdo ima večje mišice.

Pestro sejemsko dogajanje na Andrejevem sejmu v Makolah

Prva adventna nedelja je v Makolah znova zasedla v prazničnem duhu. Turistično društvo Makole je v sodelovanju z Občino Makole pripravilo tradicionalni Andrejev sejem – dogodek, ki že vrsto let pomeni uvod v praznično pričakovanje.

Na trgu se je vila dolga vrsta štiridesetih stojnic – od suhe robe, galanterije ter oblačil do igrač, sadnih sadik in skrbno izdelanih voščilnic ter adventnih venčkov. Sejemske vrvež so spremljale tudi omamne vonjave. Članice Društva gospodinj Makole so postregle s toplo makolsko 'župo' in svežim kruhom. Dišalo je po palačinkah, drobnem pecivu in drugih dobrotah, ki so s stojnic hitro izginjale. Lačne želodčke so nahranili in pogreli tudi člani TD Makole.

Drobec nostalgije so sejmu dodale melodije lajnarja, ki so nežno prepletale sejemsko dogajanje. Otroške oči pa so se iskrale ob ustvarjalnih delavnicah in poslikavi obraza, ki so jih pripravili animatorji Športno-cirkuškega društva Eleja iz Ptuja.

Vrhunec dogajanja je bila slovesnost ob prižigu prve adventne sveče. Skupaj sta jo prižgala predsednica TD Makole Romana Sagadin in župan Franc Majcen. Tudi letos venec povezuje občino in društva. Prvo svečko so prižgali člani TD Makole, drugo makolski vinogradniki, tretjo članice društva gospodinj, četrto pa člani PGD Makole ob prisotnosti vseh društev.

Na sejmu je omamno dišalo.

Andrejev sejem je bil dan poln lepih trenutkov, pristnih nasmehov in vtisov, ki bodo v srcih ostali še dolgo po tem, ko sejemske stojnice utihnejo.

Po blagoslovu adventnega venca diakona Janeza Ajda je trg napolnila glasba godbe na pihala KUD Janko Živko iz Poljčan, ki je že tradicionalno zvesta spremljevalka Andrejevega sejma. Obiskovalce so navdušili tudi folklorniki PD Anice Černejeve Makole s plesom, nasmeh na obraze pa je priklical 'razglas' Francija Skledarja, ki je hudomušno pokomentiral dogajanje v občini. Zbrane je nagovoril tudi župan Franc Majcen ter razdelil tradicionalni pršut.

V osrčju sejemskega prizorišča v makolskem Lodnu je prijetno dišalo po kuhanem vinu, obiskovalci pa so se tam zadržali še dolgo v popoldne, ujeli klepet, srečali stare znance ali preprosto uživali v domačem vzdušju.

Marjeta Klajnšek

Foto: Marketa Klajnšek in Milan Sternad

Blagoslov adventnega venca in prižig prve adventne sveče.

Vino Makolčan je zgodba našega kraja

Dragi Makolčani, spoštovani vinogradniki, dragi prijatelji našega kraja.

Vsako leto nas tradicija, ponos in domača toplina pripeljejo skupaj, da ob godu sv. Andreja praznujemo to, kar nas povezuje: skupnost, delo naših rok in srce našega kraja.

Leta nazaj so makolski vinogradniki skupaj z župnijskim svetom strnili glave in moči ter našemu praznovanju farnega patrona sv. Andreja dodali lepšo, toplejšo podobo – pogostitev po mašni slovesnosti. Ob čaju, pecivu, obloženih kruhkih in seveda kozarcu dobrega vina so želeli ustvariti trenutek domačnosti in povezanosti.

Da bi lahko prav vsak Makolčan prispeval k tej pogostitvi, so k sodelovanju povabili vse, ki jih združuje vinogradništvo. Tako že vrsto let makolski vinogradniki nedeljo pred godom našega farnega patrona organiziramo pobiranje vina.

Zato bi se rad iskreno zahvalil vsem, ki vsako leto sodelujete v akciji pobiranja vina, vsak po svojih zmogljivostih in močeh. Vaš prispevek ni le vino – je znak povezanosti, spoštovanja do tradicije in iskrene pripadnosti našemu kraju.

Vino Makolčan je simbol sodelovanja in pripadnosti kraju.

Naj se ob vsakem kozarcu Makolčana spomnimo, da je v njem zbrana zgodba našega kraja – kapljica truda, kanček predanosti in veliko dobrote ljudi, ki znajo stopiti skupaj. Ta lepa navada naj ostane živa tudi za tiste, ki bodo takšne in podobne prireditve vodili v prihodnjih letih. Vsi udeleženci maše, obiskovalci Andrejevega sejma ter vsi, ki obiščete Makole, pa ste vedno znova tople povabljeni na pokušino vina, ki ga že vrsto let z veseljem in ponosom imenujemo Makolčan.

**Predsednik Društva vinogradnikov Makole
Hinko Pušaver
Foto: MK**

Vino za občinski praznik in andrejevo 2025 so prispevali:

Klemen Babšek, Tomislav Šantak, Franc Kolar, Alojz Gorčenko, Drago Kodrič, Franc Bohak, Jože Kovačič, Ludvik Plavčak, Marko Skerbiš, Martin Žnider, Sandi Kavkler, Hinko Pušaver, Darko Kodrič, Mirko Toplak, Erik Kopše, Dušica Kores, Irena Pepelnak, Andrej Gaberc, Blaž Krošel, Branko Frankovič, Branko Veilguni, Branko Žnider, Dragica in Jože Rak, Dušan Mlakar, Ervin Kropf, Franci Rojs, Franci Skledar, Gabriel Vrabič, Gašper Kopše, Ivan Galun, Janez Jeza, Janko Polajžer, Jože Korez, Karel Lesjak, Marko Vtič, Martin Drozg, Milan Sternad, Rado Plajnšek, Rudi Krapše, Slavko Dacinger, Srečko Sagadin, Srečko Stojnšek, Stanko Šošter, Urška Slatenšek, Viktor Dvoršak, Vlado Krošel, Zdenka in Marjan Doberšek, Zdravko Krošel, Beno Zager, Damir Jerovšek, Duško Videčnik, Marjan Vantur, Slavko Brumec, Stanka Žnidar in Štefan Rojs.

Podelitev diplom 35. ocenjevanja vin DVM in blagoslov klopotca na Štatenbergu

V nedeljo po velikih mašah je dvorec Štatenberg znova zaživel v znamenju vina in vinogradništva. Potekala je svečana podelitev diplom vinogradnikom, ki so prinesli v oceno svoje vino na 35. ocenjevanje vin Društva vinogradnikov Makole aprila letos. Dogodek je bil hkrati tudi priložnost za blagoslov klopotca.

Prireditve je vodila Helena Kolar, ki je v uvodnem nagovoru pojasnila, da bo klopotec zaradi slabega

vremena letos postavljen na svoje mesto nekoliko pozneje, ga je pa diakon Janez Ajd kar v prireditveni dvorani svečano blagoslovil in spregovoril o njegovi simboliki: »Klopotec ni le strašilo za ptice, temveč znamenje, da se v vinogradu začne čas zorenja grozdja, čas pričakovanja in hvaležnosti.«

Prisotne je nagovoril tudi predsednik DV Makole Hinko Pušaver, ki je poudaril: »Vinogradništvo ni le delo, je tudi način življenja. Je veselje, ko trta zeleni,

in ponos, ko iz skrbno negovanih jagod nastane vino, ki nas povezuje. Prav zato smo danes tukaj.« Iskreno se je zahvalil vsem donatorjem in sponzorjem, ki s podporo omogočajo, da tradicija ocenjevanja vin živi in se razvija.

Tudi letos je bila kakovost makolskih vin izjemna. Podelili so 11 srebrnih, 27 zlatih in 8 velikih zlatih priznanj. Povprečna ocena vin normalne trgatve je znašala 18,08 točke, medtem ko so predikati dosegli povprečno 18,91 točke. Skupna povprečna ocena letošnjega ocenjevanja je bila 18,47 točke, kar potrjuje, da vina vinogradnikov iz Makol sodijo v sam vrh kakovosti. Diplome sta podeljevala župan Občine Makole Franc Majcen in predsednik Društva vinogradnikov Makole Hinko Pušaver.

Šampion ocenjevanja – sauvignon Zinke in Beno Zagerja

Največji uspeh letošnjega ocenjevanja je pripadel Zinki in Benu Zagerju, ki sta za svoja vina prejela kar dve veliki zlati priznanji: za sauvignon, suhi jagodni izbor, letnik 2023, z oceno 19,73 in za sauvignon, suhi jagodni izbor, letnik 2024, ki je z oceno 19,70 točke postal tudi šampion ocenjevanja 2025. Ker sta Zinka in Beno s svojim vinskim pridelkom kar tri leta zapored zmagalo na ocenjevanju, sta prejela v trajno last tudi ključ – posebno priznanje makolskega ocenjevanja, ki simbolizira zvestobo vinogradništvu in vrhunsko kakovost.

Ob prejemu nagrade je Beno Zager povedal: »Če si nekaj želiš, to tudi dosežeš. V vinogradu je osnova, a pravi čudež se zgodi v kleti. Treba je budno spremljati vino, ga kontrolirati in negovati. Pomembno je,

Zinka in Beno Zager sta letos prejela v trajno last tudi ključ Društva vinogradnikov Makole.

da vino preizkusijo tudi drugi, saj šele ocene pokažejo pravo vrednost. Ob tem pa imam neprecenljivo pomoč žene Zinke, ki ima izostren okus – ko se najini mnenji ujemata, vem, da sva na pravi poti.« Beno je še dodal, da si je zadal nov izziv – pridelati suho ali polsuho vino, ki bi na ocenjevanju doseglo oceno 18,90 točke.

Praznično vzdušje je dopolnjevala glasba: Dušan Videčnik je s kitaro in petjem skupaj z Denisom Jančičem na harmoniki pričaral prijetno domače vzdušje. Za kulinarčno razvajanje sta poskrbela kuharska mojstra Marjan in njegov pomočnik.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Na zdravje, vinogradniki!

Trgatev potomke Stare trte – ni pomembna količina, ampak kakovost

Zadnjo nedeljo v avgustu je potekala tradicionalna trgatev potomke znamenite 400-letne trte z mariborskega Lenta, ki raste v zavetju cerkve sv. Lenarta.

Žametovka, znana po svojem svetlo rdečem vinu s sadno aromo, je ena najstarejših udomačenih žlahtnih sort na Slovenskem. V Makolah je bila zasajena pred 14 leti in od takrat predstavlja simbol povezovanja, spoštovanja tradicije in poklon bogati vinogradniški dediščini kraja. Vino žametovke je v naši občini tudi »županovo vino«, protokolarno darilo, s katerim občina zaznamuje pomembne obiske in dogodke.

Kot velevala običaj, je zbrane najprej nagovoril Hinko Pušaver, predsednik Društva vinogradnikov Makole. V govoru se je zahvalil Alojzu Gorčenkmu, nekdanjemu županu Občine Makole, ki je zaslužen, da v Makolah danes raste dragocena potomka Stare trte. Trgatev je nato uradno otvoril gospodar trte župan Franc Majcen, ki je v nagovoru izrazil veselje ob ponovnem srečanju Makolčanov in vinogradnikov: »Vsaj dvakrat na leto se zberemo pri sv. Lenartu – ob rezi trte in ob trgatvi. Takrat skupaj pozdravimo naravo, pretehtamo, kakšen bo pridelek, in se hkrati veselimo družinje. To je tisto, kar nas povezuje.«

Ob trti se mu je pridružil Franček Kolar, skrbnik potomke, ki je povedal, da letošnji pridelek ni obilen, je pa grozdje zdravo in skrbno negovano. Nato so gospodar, skrbnik in predsednik društva nazdravili s kozarcem lanskoletnega vina, kar je simboliziralo zahvalo za letošnjo trgatev. »Če bo narava prijazna in bo trta deležna skrbne roke našega Frančka, bomo tudi prihodnje leto nazdravili s kakovostnim vinom,« je še pristavil župan Franc Majcen.

Čeprav se je trgatev hitro zaključila, se delo vinogradnikov s tem ni končalo. Grozdje so odnesli v društveno klet, kjer se je začel proces predelave. Kot vsako leto bo za kakovost vina in njegovo pripravo za

Trgatev so spremljale ljudske viže, ki jih je na harmoniki igral godec folklorne skupine Prosvetnega društva Anice Černejeve Makole Vili Mesarič, folklorniki pa so ob pomoči vinogradnikov potrgali grozdje.

stekleničenje poskrbel Rado Plajnšek, da bo lahko Občina Makole še naprej ponosno predstavljala svoje protokolarno vino.

Pravijo, da vino potomke diši po malinah, spomin na ta dan pa diši po toplini, skupnosti in tradiciji.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Diakon Janez Ajd je blagoslovil sadove narave in delo vinogradnikov.

Zaključek dežurstev v kleti DVM na Štatenbergu

Prvo oktobrsko nedeljo so člani Društva vinogradnikov Makole že drugo leto zapored pripravili vinski večer ob zaključku dežurstev v društveni kleti na dvorcu Štatenberg.

Predsednik društva Hinko Pušaver je v uvodnem nagovoru zbrane najprej pozdravil, nato pa prebral pesem, ki jo je spesnil posebej za to priložnost. V njej je z značilnim humorjem in občutkom za vinogradniško življenje opisal bistvo jesenskega časa. Helena Kolar je zbranim spregovorila o jeseni in času trgatve, o hvaležnosti, ki jo prinaša delo v naravi, in o toplini, ki jo znajo vinogradniki deliti med seboj. Hudomušno je dodala: »Če je človeku toplo pri srcu, ga tudi zebe ne. Če pa ima vendarle kdo od zbranih kurjo polt, naj naredi požirek ali dva – pa bo takoj bolje.« Nadaljevala pa je z mislijo nemškega igralca

Zaradi slabega vremena na dan podelitve diplom so vinogradniki klopotec na hribčku pred dvorcem Štatenberg postavili dan kasneje. Posebno vlogo pri tem opravilu ima že leta Franci Rojs, dolgoletni član društva in pravi mojster postavljanja klopotca. Že dve desetletji zapored se pogumno povzpne na visoki drog, kjer s spretnimi rokami sestavi vse dele tega nepogrešljivega vinogradniškega simbola Štajerske.

Rado Plajnšek in Gašper Kopše obvladata tudi kulinarične spretnosti.

Heinza Rühmanna: »Skrbi ne smeš utapljati v alkoholu. Znajo plavati.«

Ker gresta vino in pesem od nekdaj z roko v roki, je bil večer obarvan tudi s poezijo. Recitatorki Saša Pušaver in Helena Kolar sta recitali pesmi slovenskih pesnikov in pesnic, z glasbo pa so večer popestrili Martin Juhart na harmoniki, Blaž z baritonom in Nik s kitaro. Njihov živahni nastop je pričaral prijetno domačo vzdušje, ki je mnoge zvabilo tudi na plesišče.

Ob prijetni glasbi, dobrem vinu, obloženih kruhkih in sproščenem druženju so vinogradniki in njihovi prijatelji še enkrat dokazali, da je v Makolah vinogradništvo več kot le delo – je veselje in prijateljstvo, ki povezuje in bogati ljudi s pristno toplino.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Mladi gasilci sklenili tekmovanje v Makolah

V Makolah je 20. septembra potekal zadnji krog ligaškega gasilskega tekmovanja mladine in pionirjev Gasilske zveze Slovenska Bistrica. Tekmovanja se je udeležilo kar 32 ekip iz 14 društev, ki delujejo v okviru zveze, ta pa povezuje štiri občine: Slovensko Bistrico, Poljčane, Oplotnico in Makole.

Dogodek se je začel s svečanim nagovorom gostiteljev in predstavnikov gasilske zveze, nato je sledil slovesni dvig tekmovalne zastave, ki je pripadel tekmovalni enoti PGD Bistrica 2.

Mladi gasilci so se pomerili v različnih disciplinah, kjer so preverili svojo usposobljenost, hitrost, natančnost in ekipni duh. V kategoriji pionirke so bile makolske najmlajše gasilke odlične tretje. Po končanem tekmovalnem delu je sledila podelitev priznanj in pokalov za dosežke v Makolah, nato pa so razglasili še skupne rezultate 14. ligaškega tekmovanja, ki je v letošnjem letu potekalo v Slovenski Bistrici, Šmartnem na Pohorju, na Keblju in v Makolah.

Predsednik Gasilske zveze Slovenska Bistrica Slavko Pitrof je podal oceno tekmovanja: »Z organizacijo tekmovanja v Makolah smo zelo zadovoljni. Vreme nam je bilo naklonjeno, čeprav je bilo precej vroče. Najbolj razveseljivo pa je dejstvo, da je nastopilo toliko mladinskih ekip, pa tudi starejših gasilcev, kar potrjuje pravo gasilsko povezanost in prenos tradicije med generacijami.« Polna tribuna gledalcev in navijačev je bila dodaten dokaz, kako močno je gasilstvo vtkano v lokalno skupnost. Vsak aplavz, vsaka vzpodbuda in vsaka iskrena čestitka, vse je potrjevalo, da so uspehi posameznih ekip uspehi celotne skupnosti.

Po svečani podelitvi je sledila odlična pogostitev, ki so jo pripravile članice PGD Makole in Milan Sternad, in sproščeno druženje, prežeto z veseljem ob doseženih rezultatih. Tekmovalci so skupaj z navijači in podporniki obujali utrinke s tekmovanja, si čestitali za dosežke in se veselili uspehov.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Članice PGD Makole in član Milan Sternad so pripravili pogostitev.

Ekipi pionirk in pionirjev PGD Makole

Evakuacijska vaja PGD Makole

V mesecu požarne varnosti je Prostovoljno gasilsko društvo Makole izvedlo evakuacijsko in gasilsko vajo, pri kateri so sodelovala kar štiri prostovoljna gasilska društva: PGD Makole, PGD Poljčane, PGD Laporje in PGD Videž – 55 gasilcev z 10 gasilskimi vozili.

Namen vaje je bil preveriti usklajenost, komunikacijo in operativno pripravljenost gasilskih enot v primeru večje nesreče. Poleg praktičnega dela je bil poudarek tudi na pravilnem alarmiranju, koordinaciji med društvi in zagotavljanju varnosti na terenu.

Scenarij vaje

Po scenariju je zagorel kozolec, poln slame, pri čemer se je požar razširil na sosednjo strojno lopo, na kateri je bila v delovanju sončna elektrarna. Ob prihodu prvih gasilcev je bilo ugotovljeno, da domači pogrešajo dve osebi, hkrati pa se je med izklapljanjem sončne elektrarne poškodovala še ena oseba. Zaradi bližine stanovanjskih hiš je bilo potrebno izvesti tudi varovanje sosednjih objektov in preprečiti širjenje požara. Vodja vaje je bil Primož Rebernik, njegova pomočnika pa Rok Jus in Jasmin Kaljun. Ob prihodu na kraj umišljene nesreče so gasilska vozila uporabljala svetlobne in zvočne signale, kot bi šlo za dejanski izredni dogodek.

Potek intervencije

Kot prvi so na kraju požara posredovali gasilci PGD Makole, ki so po oceni razmer hitro ugotovili, da gre za obsežnejši požar in aktivirali sosednja društva. S skupnimi močmi so gasilci zavarovali območje, vzpostavili več zunanjih in notranjih napadov za gašenje in varovanje sosednjih objektov, izvedli evakuacijo in reševanje pogrešanih oseb iz gorečih objektov ter nudili prvo pomoč trem poškodovancem do prihoda reševalcev. Ob tem so izvedli še oskrbo gasilskih vozil z gasilno vodo iz hidrantnega omrežja. Pomemben del vaje je bilo tudi gašenje ostrešja, na katerem je bila nameščena sončna elektrarna, kjer so gasilci PGD Poljčane, za gašenje iz zraka, uporabili gasilsko zgibno dvigalo. Požar so uspešno lokalizirali in pogasili, hkrati pa zavarovali bližnje objekte pred ognjem in vročino.

Zaključek in analiza vaje

Vodja vaje Primož Rebernik se je gasilcem zahvalil za sodelovanje in trud: »Hvala vsem, ki ste se odzvali na vajo in pokazali visoko stopnjo pripravljenosti. Posebna zahvala gre družini Kunej, ki nam je omogočila prostor za izvedbo vaje,« je poudaril Primož. Poveljnik Civilne zaščite Občine Makole Jasmin Kaljun je dodal: »Vesel sem, da je vaja uspela tako, kot so jo kolegi iz PGD Makole načrtovali. Hva-

Ekipa PGD Makole s 25 člani in vozili

la vsem za zavzetost, upoštevanje scenarija in profesionalen pristop. Čestitke za vse opravljene naloge in uspešno izvedbo vaje.«

Vaja se je zaključila v prijetnem in tovariškem vzdušju ob pogostitvi, ki so jo pripravile gasilke PGD Makole.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Pripravljenost in znanje sta bili preizkušeni že 3. novembra, ko je sredi noči zagorelo v gospodarskem objektu z živino in kmetijsko mehanizacijo v okolici ribnika Farovec.

Okrog 85 gasilcev se je nočnih urah v hudem nalivu odzvalo klicu na pomoč - na poziv za gašenje požara na gospodarskem objektu. Posredovali so gasilci iz PGD Laporje, Videž, Slovenska Bistrica, Zg. Bistrica, Poljčane in Makole. V jutranjih urah so vidno izčrpani zapuščali pogorišče, na katerem je še potekala sanacija. »Člani PGD Makole smo sodelovali s tremi vozili. Bilo je naporno, zahtevno: zaradi obsega požara in tudi močnega dežja,« je v imenu PGD Makole dejal Rok Jus.

MV

Ekipa osmih makolskih gasilcev po večurni zahtevni intervenciji

Poezija, vino in umetnost v čarobnem ambientu dvorca Štatenberg

29. festival Dnevi poezije in vina je tudi letos poleg Ptuja obiskal številne kraje po Sloveniji ter v goste pripeljal priznane pesnike in vrhunska vina. 20. avgusta se je praznik poezije, umetnosti in druženja ustavil tudi v slikovitem dvorcu Štatenberg.

Obiskovalce so nagovorile tri pesnice – Radmila Petrovič iz Srbije, ki je ena od prepoznavnih mladih pesnic na območju nekdanje Jugoslavije, avstrijska pesnica Siljarosa Schletterer, nagrajena s številnimi literarnimi priznanji, in domačinka Dušica Kores, slikarka in pesnica, ki je svojo ustvarjalno pot začela po upokojitvi in jo danes z vso predanostjo uresničuje na platnu in pesniškem listu. Njena umetnost je polna barv in iskrenosti, njen ustvarjalni moto pa je: »Dobil si priložnost, da živiš, in dobil si talente. Izkoristi jih.«

Vino, pesem in umetnost

Dogodek so obogatili pevci ljudskih pesmi Turističnega društva Štatenberg, izbrana vina Društva vinogradnikov Makole in razstava slik Dušice Kores.

Program je povezovala Mojca Plaznik Plavec, ki je poudarila pomen druženja in medsebojnega poslušanja: »Danes smo prisluhnili lepi pesniški besedi, ljudskim pesmim, si ogledali umetnine in okusili najboljšo rujno kapljico. A najbolj pomembno je, da si namenimo čas – sebi in sočloveku.«

Organizator festivala je založba Beletrina, dogodek v Makolah pa je potekal v organizaciji Knjižnice

Zbrane pesnice s prevajalko v dvorcu Štatenberg

Josipa Vošnjaka Slovenska Bistrica, v sodelovanju s Fundacijo za ohranitev dvorca Štatenberg, z Občino Makole, Društvom vinogradnikov Makole in Javno agencijo za knjigo Republike Slovenije.

MK

Foto: MK

Razstava treh sorodnikov v Rogaški Slatini

Anina galerija v Rogaški Slatini je 2. septembra gostila uradno otvoritev 23. Forma vive Makole – Dežno 2025, ki je bila zaznamovana z odprtjem slikarske in kiparske razstave Silvije Verovnik, Ivana Dvoršaka in Ervina Dvoršaka.

Kot na vseh prireditvah Forma vive je dogodek odprla himna društva, nato pa so številne obiskovalce, ljubitelje umetnosti, nagovorili glasbeni gostje – Dvorjanski muzikantje. Program je obogatila poezija, ki sta jo interpretirali Danijela Dacinger in Romana Ana Borc. Poseben poudarek je bil namenjen spominu na 150-letnico rojstva in 90-letnico smrti velikega Slovenca, generala in pesnika Rudolfa Maistra Vojanova. Njegovo pesnitev je recital gledališki igralec Silvo Safran.

Uradna otvoritev 23. Forma vive – Dežno 2025 se je v sodelovanju z Zavodom za turizem in kulturo Rogaška Slatina povezala s predstavitvijo vseh letošnjih udeležencev Forma vive in odprtjem razstave treh

umetnikov. Razstava je bila nekaj posebnega, saj so jo oblikovali trije umetniki iz iste družine – oče Ivan Dvoršak, sin Ervin Dvoršak in Ivanova sestra oziroma Ervinova teta Silvija Verovnik. Umetnike povezuje tako sorodstvena vez kot ustvarjalni duh, želja po raziskovanju in deljenju umetniških zgodb.

Organizatorji so ob tej priložnosti izrazili zahvalo vsem, ki so dogodek podprli. To so bili: Občina Makole, Aluminium Kety Emmi, Tednik Panorama, Občina Rogaška Slatina in Javni zavoda za turizem in kulturo Rogaška Slatina. Zahvaljujejo se tudi ostalim sponzorjem in donatorjem: Uni Stek – Vlado Pušaver, s. p., Miroslav Kovačič, dr. dent. med., Društvo gospodinj Makole, Društvo vinogradnikov Makole, vinogradnika Krapše in Plavčak, Zeleni turizem Makole, Marta Hajšek in mnogi krajanje Dežnega in Makol.

Po uradnem delu se je program nadaljeval z druženjem ob odlični kapljici Društva vinogradnikov Makole in ob dobrotah Društva gospodinj Makole.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Ivan Dvoršak je kipar, ki se s kiparstvom ukvarja od leta 1980, ustvarja predvsem v zahtevni tehniki varjenja kovine, in je neutrujen organizator nešteti prireditve na področju upodabljalne umetnosti.

Silvija Verovnik, roj. Dvoršak, slikarka iz Maribora, sodeluje na številnih razstavah doma in po svetu, njena dela krasijo cerkve, javne prostore in zasebne zbirke.

Ervin Dvoršak je akademski slikar mlajše generacije, ki ustvarja v olju, akrilu in grafiki. Že kot otrok je prejemal nagrade na mednarodnih natečajih, danes pa deluje tudi kot mentor na likovnih kolonijah in delavnicah.

Kar je za Francoze Provansa, so za nas, Slovence, Haloze

Na Forma vivi Makole je letos potekala tridnevna slikarska delavnica, ki jo je vodil akademski slikar Ervin Dvoršak. V njej je sodelovalo šestnajst ljubiteljskih slikarjev, ki so tri dni zapored ustvarjali od zgodnjega jutra do poznega večera.

Delavnica je potekala v ustvarjalnem in hkrati sproščenem vzdušju. Dušan Selinšek, član društva Majolika iz Slovenske Bistrice, je o delavnici povedal: »Mentor nas je vedno znova usmerjal, da bi uzrli nekaj več. Za naslednje leto smo se že dogovorili. Ogromno sem se naučil. Posebej pa moram pohvaliti Ervinovo mamo, ki nas je razvajala z domačimi dobrotami.«

Tudi Franc Krajnc iz likovne sekcije KUD Štefan Romih Črešnjevec je bil nad izkušnjo navdušen: »Sam imam veliko veselje do slikanja in v tem uživam. Sem reden udeleženec tovrstnih delavnic. Tokrat je bil z nami vrhunski umetnik, ki nas je popeljal v skrivnosti oljnega slikarstva, saj smo večinoma vajeni delati z akrilom. Na Štajerskem je malo akademskih slikarjev. Kar je za Francoze Provansa, so za nas, Slovence, Haloze – narava tukaj je neizmerno vir navdiha.«

Mentor Ervin Dvoršak pa je ob zaključku delavnice dejal: »Delavnica je bila prva, ki je trajala več dni in tokrat so ustvarjalci delali po mojih principih. Pri nekaterih se že vidi, da so seznanjeni z različnimi pristopi. Upam, da bomo prihodnjič delali tudi živo figuro in naravo. Posebej pomembno je, da so se številni udeleženci prvič srečali z oljnimi barvami, kar jim je odprlo nove poti ustvarjanja.«

Udeleženci so bili z delavnico več kot zadovoljni, hkrati pa se zavedajo, da jih čaka še veliko prostora za napredek.

Marjeta Klajnšek
Foto: Milan Sternad

Ljubiteljski slikarji pri ustvarjanju

Mentor likovne delavnice akademski slikar Ervin Dvoršak

Zaključna prireditev 23. Forma vive pri Galeriji Dvoršak

V Dežnem pri Makolah je v soboto, 6. septembra, potekala zaključna prireditev že 23. Forma vive, ki se je tudi letos odvila v prijetnem okolju Galerije Dvoršak.

Dogodek je združil likovno, literarno in glasbeno ustvarjalnost. Praznovanje ustvarjalnosti in kulture se je začelo s himno Forma vive, ki jo je napisal in zapel Silvo Safran. V kulturnem programu so se predstavili literati-pesniki in Etno skupina Nojek iz Bistrice ob Sotli, ki je z ljudskimi vižami poskrbela za prijetno vzdušje.

Občina Makole, ki že vrsto let podpira tovrstna kulturna dogajanja, je bila tudi tokrat pomemben sopotnik projekta. Direktor občinske uprave Igor Erker je v nagovoru poudaril, da je „kultura eden izmed temeljev naše skupnosti, saj nas povezuje, daje življenju človečnost in ustvarja bogato okolje“. Slavnostni gost Aleš Arih, nekdanji direktor Pokrajinskega muzeja Ptuj-Ormož, je ob tej priložnosti spomnil na neprecenljivo vlogo ljubiteljske kulture: „Dokler bo živela ljubiteljska kultura, se bo ohranjala tudi naša dediščina in tradicija.“ Ob tem je izpostavil, da je obćudovanja vredno, da projekt Forma viva v Makolah uspešno poteka že 23 let.

Poseben del prireditve je bila predstavitev kiparjev in njihovih umetniških del. Andrej, Brin in Gaber Naterer iz Maribora so iz kovanega železa ustvarili malo skulpturo Haložanka, Marijan Crnič iz Oplotnice pa je oblikoval kamnito vino-gradniško vedro. Kiparji so bili nagrajeni s priznanji in kristalnimi plaketami.

Ustvarjali pa so tudi ljubiteljski slikarji, bilo jih je kar 16: Bojan Bohak, Danica Predikaka, Dušan Selinšek, Ivan Skledar, Justina Strašek, Alojzija Jus, Marija Marinič Babič, Vanesa Skerbiš, Dušica Kores, Cvetka Pestiček, Mojca Arhar, Veronika Kovačič, Sonja Justinek, Rozalija Šega, Doroteja Ozimič in Franc Krajncič. Vsem sodelujočim je čestital in izročil priznanja Ervin Dvoršak, ki je bil mentor in moderator likovnih delavnic. Posebna zahvala je bila namenjena tudi Dejanu Dacingerju, ki je kot model stal pred platni in tako omogočil zahtevnejše ustvarjanje figura-

Sodelujoči na Forma vivi

Pesnice

tivnih del. Ob sklepu je Franc Krajncič v imenu slikarjev izrekel posebno zahvalo družini Dvoršak za gostoljubje, organizacijo in skrb za vse sodelujoče.

V literarnem delu prireditve so brale svoje pesmi pesnice Magdalena Furman, Danijela Dacinger, Danica Lorber, Dušica Kores in Romana Ana Borc, ki je občinstvu predstavila tudi pesmi dveh odsotnih pesnic, Vide Debelak in Zdenke Detiček Opič.

Sledilo je še fotografiranje za katalog, nato pa prijetno sproščeno druženje ob dobri hrani in pijači, ki je povezovalo ustvarjalce in obiskovalce.

Marjeta Klajnšek
Foto: Milan Sternad

24. regijska likovna kolonija Štatenberg – dogodek, ki združuje barve in ljudi

Sredi septembra je baročni dvorec Štatenberg znova postal prostor ustvarjalnosti, navdiha in povezovanja. V parku dvorca se je zbralo 30 ljubiteljskih slikark in slikarjev, ki so s čopiči in barvami pričarali 24. regijsko likovno kolonijo, ki jo je organizirala Zveza kulturnih društev občin Makole, Poljčane, Slovenska Bistrica.

Letos je ustvarjalce nagovarjala tema Pogled. Pogled v oči, pogled v preteklost ali prihodnost, pogled v naravo ali v neskončno vesolje ... Oči so, kot pravijo, »okna v dušo«, in prav ta notranja občutja – veselje, žalost, ljubezen, pogum ..., so umetniki prelili na platna pod strokovnim vodstvom domačina, akademskega slikarja Ervina Dvoršaka. Likovne ustvarjalke in ustvarjalci so slikali z materiali po

Ustvarjalci z gosti na 24. regijski likovni koloniji Štatenberg 2025

svoji izbiri, prav tako so lahko sami izbrali prostor v okolici dvorca, kjer so ustvarjali.

Likovno kolonijo je organizacijsko vodila tajnica ZKD Marija Bračič. Poseben pečat sta ob zaključku srečanja dodala še Ajda in Boštjan Pušaver z glasbenim nastopom. Zbrane sta nagovorila župan Občine Makole Franc Majcen in predsednik ZKD Blaž Gregorič, ki sta s toplimi besedami in podelitvijo priznanj udeležencem dodala občutek vrednosti vsakega posameznega prispevka. Druženje je obogatila tudi Mojca Šipek, ki je v kleti Društva vinogradnikov Makole pripovedovala svojo pravljico Škrat Aronko, zgodbo, v kateri resnične osebe in kraji dobijo pravljico podobo. Za dobro počutje je vzorno poskrbelo Društvo gospodinj Makole, vinogradniki so dodali še kak kozarec odličnega vina in dan je zažarel v barvah domišljije in lokalnih okusov.

Dela, ki so nastala na koloniji, so bila ves oktober na ogled v Knjižnici Josipa Vošnjaka v Slovenski Bistrici, v novembru pa tudi v prostorih Občine Poljčane.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Poletno srečanje v objemu narave

Dušica Kores je sredi poletja gostila člane Likovne sekcije KUD Štefan Romih Črešnjevce.

Udeleženci so s čopičem v roki raziskovali lepote narave pod brajdami z dozorevajočim zgodnjim grozdom, ki je dodajalo posebno poletno vzdušje. Topli sončni žarki, rahlo pihljanje vetra in ptičje ščebetanje so ustvarjali idilično kuliso za ustvarjanje. Prisotni likovniki so bili Ivan Skledar, Brigita Krajncič, Diana Plajh, Jožica Poš, Sonja Hribernik, Mihaela Repnik, Edita Mulej, Đurđa Vidnar, Marija Krošel in Franc Krajncič.

S svojim ustvarjanjem so prispevali k pravemu prazniku umetnosti in druženja. To je bilo tudi srečanje prijateljev, ki se občasno zberejo, da delijo strast do umetnosti in radosti življenja.

Marjeta Klajnšek

Foto: BK

Srečanje umetnikov – prijateljev pri Duški in njenem partnerju Bojanu

Veselo popoldne na Gmajni

Etnološko društvo Ložnica je na drugo nedeljo v juliju pripravilo tradicionalno prireditev Veselo popoldne na Gmajni. Dogodek, ki združuje kulinarčno ustvarjalnost, družabnost in ljubezen do dediščine, je tudi letos privabil številne obiskovalce.

Osrednji del prireditve je bilo tekmovanje v kuhanju krompirjevega golaža. V kuhanju jedi na žlico se je pomerilo pet ekip: Ribiško društvo Pečke, Turistično društvo Pretrež, Društvo Tomos P šece, Društvo vinogradnikov in kletarjev Šempeter ter domača ekipa ED Ložnica. Ekipe so prejele kotle, za sestavine in skrivnosti receptov pa so poskrbele same.

Ves čas kuhanja je ob kotlih vladalo dobro razpoloženje – vonj po praženi čebuli in začimbah se je mešal s smehom in pesmijo. Golaži so bili ocenjeni po natančnih kriterijih: struktura, barva, gostota in seveda – okus. Ocenjevalna komisija, ki so jo sestavljali Branko Sternad, Frančka Dolenc, Tanja Lorber, Franci Skledar in Martin Vidnar, je bila enotna v ocenah. Zmagovalni golaž je skuhalo Turistično društvo Pretrež. Stavili so na domače sestavine, tako so krompirjev golaž pripravili na domači svinjski

masti, z obilico čebule, česna, korenčka, peteršilja in domačih zelišč – lovor, timijan, šetraj, kumina. Za barvo so dodali ščepec rdeče paprike in kanček refoška, za aromo pa domačo brajdrovno. Zgostili so ga kar s krompirjem.

Dogajanje za vse generacije

Obiskovalci so uživali v vonjavah, okušanju in tudi v spremljevalnem programu. Pomerili so se v družabnih igrah – štrbunk, iskanje jajc v senu in v prenašanju vode. Za dobro voljo udeležencev sta z glasbenim programom poskrbela Jasmina in Srečko Lampret iz Hošnice. Dogajanje je dopolnila še razstava starodobnikov. Največ pozornosti so poželi traktorji in Tomosovi mopedi. Poseben pečat dogodku je dodala skupina Potepuhi, kar enajst Oplotničanov, prijateljev Črmljev – sekcije ED, ki so na dogodek pribrnili s svojimi Tomos mopedi.

»Lep dogodek je za nami. Danes sta duša in telo po-

vezana v zadovoljstvu, srce pa je hvaležno. Najbolj pa nas radosti spoznanje, da smo celotno prireditev lahko izvedli pred in pod našim kozolcem. Kar nekaj let smo se trudili in garali, da smo danes lahko s ponosom predstavili ta projekt. Hvaležni smo vsem donatorjem, prostovoljcem in podpornikom,« je povedal Branko Sternad, eden ključnih organizatorjev dogodka.

Dogajanje se je prevesilo v večer, vendar se glasba in smeh nista umirila. Ljudje so ostajali, klepetali, peli in celo zaplesali.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Ekipe v kuhanju golaža

Po poteh zapuščenih križev

Skozi Makole so nekdaj potekale poti, ki so jih prebivalci uporabljali za vsakodnevno potovanje med vasmimi, za prevoz dobrin in materiala ter kot sprehajalne poti.

Z razvojem infrastrukture so te poti postale pozabljene in zapuščene. Ob teh poteh pa dandanes samevajo znamenja – križi, ki so dolga desetletja, morda tudi stoletja pripovedovali svoje zgodbe. Veliko križev že dolga leta načanja zob časa, preraslo jih je grmovje, les je strohnul, vremenske ujme so pustile svoj pečat. Od številnih križev pa jih je dandanes tudi kar nekaj takih, ki so obnovljeni in še pričajo o zgodbah nekdanjih dni.

Zapuščene križe je na fotografije ujel ljubiteljski fotograf Milan Sternad, ki so na ogled na razstavi v Domu krajanov Makole.

Amadeja Mlakar
Foto: MV

Milan Sternad je ljubiteljski fotograf in kronist današnjega časa.

Romanje z Ložnice na Ptujsko Goro

Med številnimi romarji, ki na veliki šmaren pridejo na Ptujsko Goro, imajo posebno mesto tudi romarji z Ložnice pri Makolah. Tamkajšnja skupina se že več kot dvajset let vsako leto peš poda na pot, ki traja približno tri ure hoje.

Romanje se je tudi letos začelo pri križu na Ložnici, kjer je romarje zbrala in nagovorila dolgoletna organizatorka Marija Lončarič. V prijetnem razpoloženju so se podali na pot. Med hojo so klepetali, obujali spomine na prejšnja leta in si delili izkušnje ter doživetja, ki jih povezujejo. Med romarji so bili tudi otroci. Ko so se približali cilju, je korak postal lažji – romarje je vodilo pričakovanje srečanja s cerkvijo na Ptujski Gori, katere podoba se mogočno dviga nad Dravskim poljem.

Doživetje na Ptujski Gori

Vstop v baziliko Marije Zavetnice s plaščem je za vsakega romarja poseben trenutek. Ob pogledu na veličastni glavni oltar, kjer Marija širi svoj plašč nad vernike, so se Ložničani s prošnjami in zahvalami obrnili k Devici Mariji. Marijin plašč simbolično predstavlja zavetje, tolažbo in varnost – občutek, da lahko človek svoje skrbi in bolečine zaupa Mariji.

Letošnje romanje je spremljala tudi RTV Ljubljana, saj je domačinka, novinarka Ana Bučar, pripravila prispevek za televizijsko kroniko. S tem so utrinki s poti in iz bazilike dosegli še širši krog ljudi in znova pokazali, kako živ je ta praznik na Ložnici, kjer že več kot dvajset let deluje Etnološko društvo Ložnica. Slednje ohranja dediščino naših prednikov, za kar se vse od ustanovitve do danes zavzema predsednik društva Franc Žrjav. Romarji so prepričani, da se romarska dediščina lahko ohrani le z lastnim zgledom. Če tradicijo živiš, jo bodo začutili in sprejeli tudi prihodnji rodovi.

Romarji, zbrani pred križem na Ložnici.

Po treh mesecih ponovno združeni

Ker se udeleženci romanja na Ptujsko Goro niso uspeli zbrati že avgusta po velikih mašah, kot je bila dolgoletna navada, so za skupno mizo sedli sredi novembra. Dobili so se na Gmajni, kjer so ob okusni hrani in pijači v sproščenem vzdušju temeljito analizirali letošnje romanje. Strinjali so se, da si želijo še več takšnih skupnih poti, saj jim prinašajo ne le fizični izziv, ampak predvsem duhovno bogastvo in medsebojno povezanost. Posebej jih veseli, da se romanja vsako leto udeleži več mladih, ki s svojo energijo in navdušenjem dodajo srečanju svežino in optimizem.

Romarji so sedli za skupno mizo in obujali spomine na prehojeno pot.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Kožuhanje po starem na Ložnici

Pri kozolcu Etnološkega društva Ložnica je sek-cija starih običajev obudila skoraj že pozabljeno je-sensko kmečko opravilo – kožuhanja koruze.

Člani ED Ložnica so potrgano koruzo pripeljali pred kozolec na Ložnici. Mlajši so sprva nekoliko negotovo spraševali, kako naj začnejo, a so jim starejši hitro pokazali, kako se to dela. Koruzo je bilo treba olupiti in pustiti le tri liste, da so lahko povezali dve koruzi skupaj. Nekaj lepo povezanih šopov koruze so privezali tudi na kozolec in ga tako okrasili.

Zgovorni starejši kožuhači so ob delu pripovedo-vali, kako je bilo včasih. Spomnili so, da je bilo kožuha-nje prava jesenska veselica, ki je trajala dolgo v noč. V vasi so se zbrali najprej pri enem kmetu, naslednji večer pri drugem, in tako iz dneva v dan, dokler ni bila vsa koruza lepo obešena v kozolcu. Povedali so tudi, da se prav noben del koruze ni zavrzel. Iz koruznih laskov so nekdaj kuhali čaj za zdravljenje ledvic, po-gosto pa so jih uporabili tudi pri izdelavi pustnih mask, največkrat kot brke. Posebno zanimivost je predsta-vljala rdeča koruza, saj je tisti, ki jo je med vsemi prvi našel, smel za nagrado oditi počivati.

Po končanem delu je vedno sledilo veselje, pa pet-je in domače dobrote, ki so jih pripravile pridne gos-podinje. Članice društva so spomnile, da je bila ko-ruza včasih nepogrešljiv del prehrane. Zjutraj so dišali koruzni žganci z ocvirki, opoldne pa so gospodinje pekle koruzni kruh.

Brez Jeričinega sadnega kruha in Stanetove harmo-nike ni dogodka na Ložnici.

Kožuhanje je bilo veselo opravilo.

Tudi tokrat so na Ložnici poskrbeli, da kožuhači niso bili lačni. Mičo in Branko Sternad sta pekla kostanje ter pripravila kmečko pogostitev. Domači kruh sta spekli Milena in Cvetka, na ognjišču so se kuhale klobase. Članice društva so napekle raznoliko pecivo, 82-letna Jerica Krošel pa je po tradiciji spek-la sadni kruh, brez katerega na Ložnici ni prave jesenske prire-ditve.

Ob koncu dogodka je med udeleženci prevladal občutek hvaležnosti, da tradicija še živi in da jo lahko prenašajo naprej. Zadonela je pesem in druženje se je zavleklo v noč, tako kot je to bilo včasih.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Veterani Planinskega društva Makole

December je mesec srečanj in zaključkov, mesec veselja in presenečenj. Veterani PD Makole se veselimo novoletnega srečanje starejših planincev iz štirih planinskih društev v Majšperku v Dolinci.

Sicer pa smo se družili skozi vse leto. Naši pohodi so se vrstili ob torkih, včasih pa še dodatno ob praznikih in tudi kakšno soboto. Tako se je skozi leto nabralo 60 pohodov. Res smo bili fizično aktivni, z največjim veseljem smo se družili in spoznali kar nekaj krajev, ki jih večina še ni obiskala.

Naj omenim le nekatere izmed naših ciljev: Brnica nad Celjem, Boč, gora Oljka, Zamušani, Rogla, Lovrenška jezera, Grmada, Šmarje pri Jelšah, Velika planina, Dobrač v Avstriji, Odranci, Ljutomer, Šoštanj, udeležili smo se tudi planinskega tabora v Bohinju ... Vsi pohodi so bili zanimivi, čudoviti in leto je kar prehitro minilo.

Jožica Kolar
Foto: Jožica Kolar

Makolski planinci veterani pred cerkvijo sv. Roka na hribu nad Šmarjem pri Jelšah

Najvišje priznanje Planinske zveze Slovenije za planinko Jožico Kolar

Jožica Kolar je prejemnica spominske plakete PZS in naziva častni vodnik PZS. To sta dve najvišji priznanji, ki jih planincu lahko podeli Planinska zveza Slovenije (PZS).

Predana planinka in ljubiteljica gora je svojo pot začela v Planinskem društvu Poljčane, kamor se je vključila leta 1990 in že čez dve leti opravila strokovno izobraževanje ter pridobila naziv mentorice in vodnice PZS. Še kot vzgojiteljica je v Makolah ustanovila prvo planinsko sekcijo, najprej v vrtcu, kasneje pa še v osnovni šoli. S tem je prinesla v Makole planinsko misel, strokovno vodenje mladih in sistematično planinsko vzgojo, ki je v kraju do takrat ni bilo. Njene dejavnosti so močno vplivale na več generacij otrok in ravno zaradi nje je planine in gore vzljubilo veliko število otrok.

Samostojno je več let organizirala in vodila planinske taborne za predšolske in šolske otroke, pripravila številne izlete in pohode ter več let zapored organizirala smučarski tečaj (2000–2006). Z ekipo Mladi planinec je uspešno sodelovala na tekmovanju Mladina in gore, kjer je mlade vodila k odličnim dosežkom. S svojim znanjem in izkušnjami je napredovala tudi kot vodnica. Pridobila je naziv vodnice za visokogorje in naziv vodnice za vodenje v zimskih razmerah. Sodelo-

vala je v več mednarodnih planinskih projektih, vodila meddruštveni projekt v tujini in oblikovala številne domače pohode.

Ključni prispevek k razvoju Planinskega društva Makole

Jožica Kolar je bila ena izmed ključnih pobudnic ustanovitve PD Makole leta 2010. Od začetka je dejavna članica upravnega odbora, v letih 2014–2020 pa je bila predsednica društva. Pod njenim vodstvom je društvo raslo, se krepilo in postalo prepoznavno v širši planinski skupnosti. Prispevala je k zasnovi Makolskega pohoda, ki je leta 2025 potekal že 24. leto zapored. Ob 250-letnici makolske župnije je organizirala velik regijski pohod, ki je povezal številna planinska društva Podravja.

Danes uspešno vodi odsek veteranov PD Makole, kjer združuje dolgoletne člane, krepi medsebojno povezanost in aktivno spodbuja njihovo sodelovanje. Z objavami v medijih skrbi za prepoznavnost društva in širjenje planinskih vrednot.

Prejeta priznanja in nagrade

Za svoje dolgoletno prostovoljno delo, strokovno predanost in zgledno vodništvo je prejela številna priznanja: bronasti častni znak PZS (1999), srebrni častni znak PZS (2012), zlati častni znak PZS (2021), priznanja Vodniške komisije PZS za 5-, 10- in 18-letno delo, priznanje občine Makole (2018) za izjemen prispevek k razvoju makolskega planinstva, spominsko plaketo z grbom občine Slovenska Bistrica (2000) – za odlične rezultate na državnih preverjanjih prve pomoči. Ta priznanja odražajo njeno dolgoletno predano delo, strokovnost, humanost in globoko osebno zavzetost za planinstvo ter dobrobit ljudi.

Jožica Kolar je s svojo požrtvovalnostjo, strokovnim delom, vodniško predanostjo in izjemnim vplivom na razvoj planinstva v Makolah postala ena ključnih osebnosti lokalnega planinskega okolja. Njeno delo je pustilo trajen pečat med otroki, odraslimi, vodniki in celotno skupnostjo.

Marjeta Klajnšek

Foto: Polonca Doberšek

Polonca Doberšek, predsednica PD Makole, in nagrajenka Jožica Kolar

Izziv 50-krat na Stol osvojila Robi Kodrič in Zinka Zager

Planinsko društvo Makole je letos pripravilo poseben kondicijski izziv. Vse ljubitelje gibanja in druženja so povabili, da se kar 50-krat povzpnejo do skulpture Branka Šmona, imenovane Pogled, med domačini pa poznan kot Stol.

Cilj akcije je bil preprost in zabaven: vsak, ki se do skulpture povzpne 49-krat in to dokaže z žigi ter vpisi v zvezek, prejme ob petdesetem vzponu majico PD Makole. Društvo je s to akcijo izzvalo številne pohodnike. »Z veseljem smo opazovali, kako hitro je naraščalo število pohodnikov, ki so beležili svoje vzpone,« je povedala pobudnica akcije Petra Sternad. Do sredine novembra sta 50 vzponov osvojila dva. »V začetku oktobra je kot prvi petdeset vzponov dosegel Robi Kodrič. Dogovorili smo se, da mu bomo nagrado podelili istočasno kot Zinki Zager, ki je ta cilj dosegla druga. Tako je Društvo planincev Makole 16. novembra podelilo prvi majici s podobo makolskega Stola kot nagrado za dosežen cilj – 50 kondicijskih treningov na makolski Stol. Zinka je zbrane ob tem pogostila z domačim biftekem, posladkali smo se z orehovo potico, jaz sem skuhala kavo, Robi pa nas je razveselil z domačim žajbljevim likerjem,« je dejala Sternadova.

Pobudnica izziva še dodaja, da z navdušenjem pričakuje pohodnike in njihove vzpone do najvišje razgledne točke v občini Makol na Dežnem (488 m n. v.).

Petra Sternad, pobudnica akcije, udeleženci slovesne predaje zasluženih majic ter Zinka Zager in Robi Kodrič, ki sta osvojila izziv 50-krat na Stol.

MV

Foto: Petra Sternad

Martinovaje makolskih upokojencev

Člani Društva upokojencev Makole so tudi letos pripravili tradicionalno martinovanje. Dogodek je povezal kar 65 članov, ki so skupaj preživeli čudovit popoldan, poln smeha, druženja in pristnih pogovorov.

Gostitelji na Turistični kmetiji Ačko so poskrbeli za odlično hrano in pijačo, ki je v kombinaciji z dobro družbo ustvarila popoln uvod v praznovanje martinovega. Za glasbeno spremljavo je skrbel Vlado Pšeničnik, ki je z vižami ogreval ozračje, spodbujal petje in ples ter skrbel, da dobre volje ni zmanjkalo niti za trenutek.

Dogodek je bil tako uspešen, da so člani rezervirali termin že za prihodnje leto. Letos je društvo organiziralo martinovanje že tretje leto zapored, dogodek pa je iz leta v leto bolj obiskan. Martinovanje poteka, odkar je vodenje društva prevzela predsednica Nada Šket, ki s svojo predanostjo in organizacijskimi idejami pomembno prispeva k ohranjanju družabnega življenja med makolskimi upokojenci.

MK

Foto: MK

Martinovanja se je udeležilo kar 65 članov.

Posebej zabaven del druženja je bil krst mošta. Vlado je s svojim nastopom in z dvema nepogrešljivima pomočnikoma prisotne nasmejal do solz. Hudomušne pripombe in sproščeno interpretacijo starega običaja si bodo vsi dobro zapomnili.

Krst mošta v Makolah združil tradicijo

Teden dni po zahvalni nedelji je na zunanjem prireditvenem prostoru v Makolah potekal tradicionalni krst mošta, ki ga je tudi letos pripravilo Društvo vinogradnikov Makole v sodelovanju s folklorno skupino Prosvetnega društva Anice Černejeve Makole.

Dogodek se je začel po pozni maši. Na trgu se je znova zbralo lepo število domačinov, ljubiteljev vina in prijateljev ljudskega izročila. Prireditev je povezovala Saša Pušaver, ki je zbranim predstavila pomen in bogato zgodovino martinovega, praznika, ki že stoletja simbolizira spremembo mošta v vino. Prošnjo, da bi bila letošnja letina kar najboljša in da bi novo vino prineslo zdravje, zadovoljstvo in povezanost med ljudmi, ter blagoslov vina je opravil makolski župnik Tomislav Šantak.

Sledil je še hudomušni krst mošta, ki so ga tradicionalno izvedli člani folklorne skupine. Predsednik Društva vinogradnikov Hinko Pušaver je ob tem dejal: „Želim, da bo vino dobro, sveže, lepo dišeče, polnega okusa in najboljše harmonije.“ Pomembno zaobljubo je izrekel tudi kletar Franček Kolar, ki bo skrbel za mlado vino. V svojem nagovoru je poudaril odgovornost in spoštovanje do vinogradniške tradicije: „Sprejemam v oskrbo novo nastalo vino. Zavežujem se, da ga bomo pravočasno pretakali, da nam ne bi ušlo z vajeti. Skrbeli bomo, da se bo zgledovalo po svojih prednikih, ki jih še danes slavimo.“

Predsednik Društva vinogradnikov Makole se je zahvalil obiskovalcem, ki so se v velikem številu odzvali povabilu. Tudi letošnji krst mošta je pokazal, da v Makolah ne primanjkuje veselja, povezanosti in spoštovanja do vsega, kar prinaša trdo delo v vinogradu, in da je martinovo praznik, ki ga domačini z veseljem praznujejo iz leta v leto.

MK

Foto: MK

Obiskovalci, vinogradniki in folklorniki so nazdravili z novim vinskim letnikom, poskusili sladko in slano domače pecivo ter se družili ob klepetu in glasbi.

Martinov pohod po Štatenbergu ponovno navdušil

Turistično društvo Štatenberg je tudi letos pripravilo tradicionalni Martinov pohod po Štatenbergu in širše. Dogodka so se udeležili člani društva in številni gostje, med njimi kar 57 članov Kulturno-prosvetnega društva Lipa Šempas s Primorske.

Pohodniki so se 15. novembra najprej zbrali na dvorcu Štatenberg, od koder se je začela njihova pot po občini. Prva postaja je bil Makolski lodn, kjer so udeleženci okušali makolsko vino. Navdušenje nad kakovostjo in značajem vina je bilo veliko, zato se je druženje tam prijetno zavleklo. Gostoljubje je izkazalo tudi Društvo vinogradnikov Makole, ki je pohodnikom odprlo vrata svoje kleti. Člani društva so jim nalili Makolčana, vino, na katerega so upravičeno zelo ponosni.

Pohodnike je nato pot vodila skozi slikovit Štatenberg do Galerije Avguštin, kjer so si ogledali razstavo del ljubiteljske slikarke Vere Avguštin. Ob prihodu jih je prisrčno pozdravila lastnica, njeno dobrodošlico pa je dopolnil vnuk Klemen, ki je obiskovalcem zaigral na harmoniko.

Eden izmed vrhuncev dneva je bil krst mošta, ki ga je v duhovitem in sproščenem slogu izvedel Vinko Lovrenčič. Sledila je bogata pogostitev ob spremljavi harmonike, na katero je tokrat igral Verin mož Jože, pohodniki so zapeli in druženje je postalo veselo in sproščeno. Na koncu pa so Avguštinovi veselo druž-

bo povabili še v klet, kjer so nadaljevali z degustacijo in prijetnimi pogovori.

Krst mošta, ki je ogrel in nasmejal pohodnike.

Po vrnitvi na dvorec je pohodnike pričakala martinova večerja. Sledilo je veselo druženje ob glasbi, za katero je poskrbel Aleš Lah. Ob zvokih njegove harmonike se je plesalo, pelo in prijetno klepetalo vse do poznih večernih ur.

Predsednica TD Štatenberg Štefka Skledar z zadovoljstvom poudarja, da je prireditev postala tradicija, ki traja že več kot desetletje, še posebej pa jo veseli dejstvo, da se pohoda udeležuje vse več mladih. Njihova prisotnost prinaša dogodku svežo energijo in živahnost ter zagotavlja, da bo Martinov pohod živel tudi v prihodnje.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Udeleženci Martinovega pohoda po Štatenbergu so prepletli tradicijo in spoštovanje do nesnovne kulturne dediščine.

Čaroben adventni izlet gospodinj

Društvo gospodinj Makole je prvo decembrsko soboto znova pokazalo, kako prijetna in povezovalna so lahko skupna potepanja. Poln avtobus članic in njihovih simpatizerjev se je odpravil na adventni izlet, ki je vsem pričaral pristno praznično razpoloženje.

Izlet se je začel z ogledom močnejše katedrale v Gornjem Gradu, nato pa je sledilo okusno kosilo v Mozirju, kjer so se udeleženci okrepčali in si nabrali novih moči za nadaljevanje dneva.

Popoldne je bilo namenjeno sprehodu skozi pravljичni Mozirski gaj, ki decembra zasije v tisočeri lučkah in domiselnih postavitvah ter vabi s toplino skrbno urejenega parka. Raznoliki svetlobni motivi so obiskovalce popolnoma navdušili.

Na poti domov so se ustavili še v praznično obarvanem Celju. Živahnost in praznično razpoloženje je dopolnila še tradicionalna pogostitev. Kar na parkirišču je pod spretnimi rokami pridnih makolskih gospodinj nastala prava mala pristna pojedina. Na pogrnjeni mizici so se znašle domače dobrote, ki so poskrbele, da je bil izlet sklenjen v znamenju topline, domačnosti in druženja. Udeleženci so se domov

Po skupinski fotografiji, ujeti še v dnevni svetlobi, je bil čas za čarobne decembrske lučke.

vrnili polni lepih vtisov, dobre volje in prazničnega pričakovanja. Adventni izlet Društva gospodinj Makole je bil tudi letos čaroben.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Srečanje sodelavk in sodelavcev Iskre – po 30 letih spet skupaj

Sodelavke in sodelavci Iskre Poljčane, v kateri je delalo tudi veliko Makolčan.

Trideset let je dolgo obdobje. A ko se po tolikem času srečajo ljudje, ki so si nekoč delili vsakdan, delo, smeh in drobne skrbi, se čas preprosto ustavi. Spomini oživijo, kot bi se vse zgodilo šele včeraj. Tako je bilo tudi na srečanju sodelavk in sodelavcev Iskre Poljčane.

Srečanje sta pripravili Lidija Ivič in Ljerka Peterkovič. »Ko sva se odločili, da znova poveževa našo staro ekipo, nisva vedeli, kako velik izziv naju čaka,« pripovedujeta pobudnici. »A želja, da se spet vidimo, je bila močnejša od vsega.«

Poiskali sta vse nekdanje sodelavce, kar ni bilo lahko – telefoni so zvonili dan in noč. »Cele dneve sva bili na telefonu, a vsaka nova potrjena oseba nama je dala nov zagon,« sta z nasmehom povedali.

Srečanje, polno topline

Že ob prvih objemih je bilo čutiti, da vezi, stkanе v tistih letih, niso nikoli zares popustile. Sodelavke in sodelavci so pripovedovali o svojih izkušnjah, o strojih, na katerih so delali, o natančnosti in vztrajnosti, ki je bila potrebna pri delu, in o medsebojni pomoči, brez katere ni šlo. Mnogo se jih spominja tudi, kako so skupaj praznovali rojstne dneve, delovne uspehe in celo težke trenutke – vedno z občutkom pripadnosti in prijateljstva. Ob starih fotografijah se je smeh prepletal s solzami ganjenosti. »Glejte, kako mladi smo bili!« je vzkliknila ena izmed sodelavk, medtem ko so drugi obujali imena, dogodke in anekdote, ki so jih združevale. Vsaka fotografija je bila kot majhen časovni stroj – povratek v čase, ko je bilo delo v Iskri Poljčane nekaj

več kot le služba. Bilo je skupno poslanstvo, ki je ljudi povezovalo.

Posebej ganljiv trenutek je bilo snidenje z Duško iz Makol, ki danes živi v Italiji. Čeprav je v Iskri delala le krajši čas, je vsem ostala v lepem spominu. Njena prisotnost je vsem polepšala dan in potrdila, da iskrena prijateljstva ne poznajo razdalj.

»Ko gledam vse te znane obraze, se mi zdi, kot da ni minilo trideset let. Takrat smo bili sodelavci, danes pa smo prijatelji, ki jih povezujejo skupni spomini in spoštovanje. Hvaležna sem za vsak nasmeh, za vsako zgodbo, ki smo jo danes delili,« je dejala Lidija. Ljerka je dodala: »Iskra ni bila le podjetje – bila je družina. Vsi smo dali vanjo del sebe in drug v drugega. Zato naj to srečanje ne bo zadnje. Naj bo začetek novih poglavij prijateljstva.«

Marjeta Klajnšek

Foto: Lidija Ivč

Ženski večer vaščank Stranskih Makol

Sredi oktobra je bilo v gostišču Jug v Poljčanah še posebej veselo. Na pobudo Cvetke Velikonja so se po nekaj letih znova zbrale vaščanke Stranskih Makol in preživele živahen ženski večer.

V prijetnem ambientu gostišča so si privoščile okusno večerjo, ob kateri ni manjkalo smeha, pogovorov in drobnih zgodb, ki jih povezuje vsakdan življenja na vasi. V sproščenem vzdušju so se prepletali spomini na mladost, delo, družine in tudi kakšna dobra šala. Vse skupaj pa je bilo prežeto

s pravo toplino, ki jo znajo pričarati le ženske, ki se poznajo že vrsto let.

Pobudnica srečanja Cvetka Velikonja je poskrbela, da je bil večer še posebej prijeten in domačen. Priskrbela je domače okusno pecivo in pripravila majhne spominke. S svojimi toplimi besedami

je udeleženske spomnila, kako pomembno je, da si ženske vzamejo čas zase – za prijateljstvo, pogovor in smeh.

Ves večer je potekal v znamenju dobre volje, sproščenosti in povezanosti. »Ko smo skupaj, se pozabi na vse skrbi. Lepo je videti znane obraze, slišati smeh in začutiti, da se v našem kraju prijateljske vezi še vedno ohranjajo,« je povedala Cvetka. Moške družbe tisti večer res ni bilo, a so ženske dokazale, da znajo poskrbeti za dobro voljo tudi same, in to več kot odlično.

Prvo srečanje so imele še pred epidemijo, takrat so si ob slovesu obljubile, da se bodo kmalu spet srečale. Preteklo je več let, da so obljubo izpolnile, sedaj so se zavezale, da do naslednjega srečanja ne bodo čakale tako dolgo. Dogovorile so se, da bo ženski večer postal tradicionalno srečanje, saj so spoznale, da jim takšni trenutki veliko pomenijo.

Marjeta Klajnšek

Foto: MK

Zbrana vesela družba osemnajstih žensk iz Stranskih Makol, ki jih povezuje sosedstvo, prijateljstvo in skupni spomini.

Zeleni turizem: Glina in njen potencial

V začetku septembra je na Turistični kmetiji Vovk – Zeleni turizem potekalo izjemno poučno predavanje o zdravilnih učinkih gline. Gostja večera je bila Darja Komar, strokovnjakinja na tem področju, ki je svoje znanje in izkušnje podelila s številnimi udeleženci.

Dr. Darja Komar je zbranim predstavila različne vrste gline in poudarila, da je glina od nekdaj cenjena zaradi izjemne sposobnosti absorpcije – nase veže toksine, težke kovine in druge nečistoče. Zato se že dolgo uporablja pri obkladkih, oblogah, kot blatna kopel ali kot dodatek v kopelih. Pomaga pri celjenju kože, deluje protivnetno, v kozmetiki pa je priljubljena zaradi učinka čiščenja in pomlajevanja. Predavateljica je posebej izpostavila tudi psihofizične učinke gline. Terapevtski postopki, kot so blatne kopeli, pogosto vključujejo sprostitveni element, saj stik z naravo in minerali

pomirja, zmanjšuje stres in krepi občutek ravnovesja.

Po zaključku predavanja je organizator dogodka Jože Vovk predstavil svojo lastno izkušnjo z glino. V domačem okolju je uredil poseben prostor za glinene terapije, ki ga dopolnjuje prha za osvežitev po tretmaju. V prihodnosti si želi urediti pokrito in ogrevano glineno kopel. Ena izmed udeleženk je delila spomin iz otroštva – kako so se otroci na paši radi mazali z glino in se z njo igrali.

Predavanje se je sklenilo s prijetnim druženjem. Obiskovalci so uživali v izvrstnih domačih kulinarčnih dobrotah, pijača pa je bila

Gostitelj Jože Vovk

postrežena v glinenih kozarcih – prav posebna izkušnja, ki je lepo zaokrožila večer, posvečen glini. Udeleženci pa so si z zanimanjem ogledali še Vovkove glamping hišice in pastirski stan.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Hostel Strug – umetniški kotiček miru

Hostel Strug je prostor, kjer se prepletata umetnost in narava. Poleg nastanitvenih kapacitet se tukaj odvijajo likovne delavnice, šole slikanja in druga umetniška srečanja, ki privabljajo ljubitelje umetnosti.

Hostel je bil zgrajen leta 2013 na temeljih starega skednja. Lastnica in investitorica hostla turška umetnica Mizyal Karabiber Nacaroglu je Makole spoznala že pred leti. Naši kraji so se ji tako priljubili, da je tu sklenila ustvariti prostor, kamor se bo vedno rada vračala, prostor, ki bo obenem ustvarjalna in sprostitvena oaza.

Letos je umetnica dokončala še obnovo stare hiše, ki stoji v neposredni bližini hostla. Hiša, ki jo je poimenovala po dveh čudovitih lipah pred vhodom, je stara več kot sto let. V njej lahko bivata dve družini. Hiša Lipa tako dopolnjuje ponudbo hostla in omogoča daljše bivanje v idiličnem okolju. Prvi gostje so hišo obiskali že

to poletje in bili navdušeni nad kombinacijo zgodovinske arhitekture, sodobnega udobja in čudovite okolice.

Poseben dogodek letošnjega poletja je bila slikarska šola, ki jo je obiskalo deset otrok iz Romunije skupaj s sedmimi starši. »Ponujamo prostor za sproščeno ustvarjanje in izmenjavo idej med udeleženci vseh starosti. Delavnice vodijo izkušeni mentorji, ki udeležence korak za korakom spodbujajo k raziskovanju različnih slikarskih tehnik – od akvarela, olja, akrila do risanja in kolaža. Cilj je, da vsakdo, ne glede na predznanje, najde svojo ustvarjalno pot in ob tem uživa v druženju z drugimi,« pravi organizatorica Mizyal.

Udeleženci kolonije so dopoldneve preživeli v ustvarjanju z različnimi umetniškimi sredstvi, popoldne pa so raziskovali kulturne in naravne bisere Slovenije. Vsi so bili nad našo državo navdušeni.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Udeleženci poletne šole slikanja, Mizyal Karabiber Nacaroglu in mentorica ustvarjalne kolonije Elena Stoica

Predavanje Konoplja in zdravje pritegnilo pozornost

V začetku novembra je v Domu krajanov v Makolah potekalo zanimivo in poučno predavanje o konoplji, ki ga je organiziral Zeleni turizem Irena Vovk, s.p., iz Starega Gradu. Polna dvorana udeležencev je dokaz, da ljudi vedno bolj zanimajo zdravilni učinki konoplje in sodobne znanstvene ugotovitve o njeni uporabi.

Predavateljica doc. dr. Tanja Bagar je vrhunska strokovnjakinja in ena največjih poznavalk konoplje v Sloveniji. Na razumljiv in dostopen način je predstavila moč in potencial te rastline, ki jo spremljajo številni predsodki. Dr. Bagar je direktorica Mednarodnega inštituta za kanabinoide (ICANNA), predavateljica mikrobiologije in biokemije, članica več znanstvenih društev in avtorica knjige Konoplja v medicini. Njeno delo pa presega golo znanstveno raziskovanje – v središču njenega delovanja sta človek in narava, povezana z etiko in sočutjem.

Že kot otrok jo je zanimalo, zakaj svet deluje tako, kot deluje: zakaj trava raste, kako nastane megla, kaj se skriva v kapljici vode. »Narava je najboljša učiteljica. Vse odgovore ima že zapisane – le znati jih moramo prebrati.« Ta radovednost jo je vodila v svet mikrobiologije in pozneje k raziskovanju endokanabinoidnega sistema, ki je v zadnjem desetletju močno spremenil razumevanje človeške fiziologije. »Gre za mrežo, ki skrbi za ravnovesje v telesu – homeostazo. To ravnovesje je enako tistemu, ki ga opazujemo v naravi. Takrat sem začutila, da sem našla manjkajoči člen med znanostjo, naravo in človekom,« je izpostavila predavateljica.

Konoplja med stigmo in znanostjo

Njena knjiga Konoplja v medicini velja za temeljno delo na tem področju v Sloveniji. Z jasno in razumljivo razlago vodi bralca od osnov celične biologije do razumevanja, kako kanabinoidi vplivajo na živčni, imunski in prebavni sistem. V drugem delu predstavi znanstvene dokaze o učinkovitosti konoplje pri številnih boleznih – od kroničnih bolečin in vnetij do multipleskleroze, epilepsije in raka.

Kljub dokazanim učinkom ostaja konoplja v Sloveniji pogosto sporna tema. »Konoplja nosi zgodovinsko stigmo,« pravi Bagarjeva. »Dolga desetletja je bila demonizirana, kar je ustvarilo predsodke. A znanost danes jasno kaže, da ima terapevtske učinke – če se uporablja odgovorno in pod strokovnim nadzorom.« Legalizacijo vidi kot korak k večji varnosti bolnikov, ne kot spodbujanje uporabe: »Veliko ljudi je prisiljenih kupovati izdelke neznanega izvora. To je nesprejemljivo. Regulacija je nujna, da zagotovimo kakovost in varnost.«

Dr. Tanja Bagar je pripravila zanimivo predavanje o konoplji in njenih zdravilnih učinkih.

Pogled v prihodnost

Prihodnost medicine bo, pravi, v veliki meri povezana s konopljo: »Ne le kot rastlino, temveč kot model razumevanja našega telesa. Endokanabinoidni sistem je most med biokemijo, imunologijo in psihologijo. Prihodnja medicina bo temeljila na uravnavanju tega sistema in na interdisciplinarnem pristopu. To ni področje ene znanosti – to je prostor povezovanja.«

Sklepni pogovor in izkušnje iz prakse

Po končanem predavanju je Jože Vovk iz Zelenege turizma nato delil še svojo osebno izkušnjo z boleznijo in uporabo konoplje, ki mu je, kot je povedal, pomagala premagati bolezen. Dvourni predavanje se je zaključilo z živahno razpravo in številnimi vprašanji udeležencev. V žepu vsakega obiskovalca pa je bila tudi čedno izdelana vrečka konopljinca čaja, ki so jo dobili pri vstopu v dvorano.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Dvajset let prijateljevanja

Sredi avgusta so se v Pečkah zbrali prijatelji iz Slovenije in Nizozemske ter obeležili dvajseto obletnico prihoda Jokija – Janssena Johannes Leonardusa in njegove žene Truus iz Nizozemske v ta kraj. Hiša, ki sta jo pred dvema desetletjema odprla skupaj z domačini, je v tem času postala stičišče druženj, mednarodnega prijateljstva in številnih skupnih zgodb.

Slavnostni začetek druženja je zaznamoval nagovor Jokija, ki se je spomnil pomembnih trenutkov preteklih let in posebej izpostavil pokojno prijateljico Annemie. Z možem Pietom je pogosto obiskovala Pečke in pomagala pri opremljanju hiše. Marca letos je umrla, prijatelji pa so ob jablani, posajeni z njeno pomočjo leta 2007, raztresli del njenega pepela.

Po uvodu so se podali z vlakcem Makolčan na izlet po okoliških krajih. Spremljala jih je Vlasta Kidrič s harmoniko in njen sin Jan z baritonom. Prva postaja je bila Makolski lodn, kjer so imeli degustacijo vina ob kruhu in slanini. Sledil je obisk Skročanovega vinograda v Jelovcu, kjer so se udeleženci srečali s pravim izzivom. Vinograd je namreč na zelo strmem hribu in bilo je potrebno veliko energije, da so ga preplezali. Bilo je veliko smeha in veselega razpoloženja na račun klobas »pasja radost«, ki so si jih nataknil na palice in si jih pekli na ognju. Sledil je postanek v Studenicah. Pankracij Hrup jim je predstavil zanimivo zgodovino samostana Studenice in jim omogočil, da so uživali v okusnih lokalnih jedeh in odličnem vinu. Ogledali so si tudi cerkev, Pankracij pa jim je zaigral na orgle.

Popoldne je skupina prispela v Križečo vas do gostilne Kidrič, kjer jih je pričakala pristna slovenska gostoljubnost. Kar štirideset Jokijevih prijateljev in sosedov se je zbralo na kosilu, ki ga je dopolnil še glasbeni nastop družine Kidrič, prijatelji pa so se prepustili ritmom in zaplesali. Jokijev nečak je ravno ta

Joki in Katarina Vovk v Makolskem lodnu

dan praznoval svoj 60. rojstni dan, zato je bilo srečanje toliko bolj svečano. Dan se je sklenil v Pečkah, kjer so obiskali še Bar Miha. Tukaj se že dve desetletji zaključijo vsak njihov nepozabni izlet in tudi tokrat je bilo tako in bilo je prijetno in veselo.

Dogodka se je udeležil tudi Jože Oblonšek, predsednik Slovenskega kulturnega društva Sveta Barbara v Belgiji. Društvo igra ključno vlogo pri ohranjanju jezika, pesmi, vere in običajev med slovenskimi družinami v Belgiji in na Nizozemskem. Predsednika društva, sosede in tudi Jokijeve prijatelje iz Nizozemske, ki jih je bilo šestnajst, je izlet navdušil. Vesel je bil tudi Joki: »Celotna skupina je imela popoln dan.«

Marjeta Klajnšek

**Foto: Janssen Johannes Leonardus
in Marjeta Klajnšek**

Pečenje „pasje radosti“ in počitek v senci brajd

Rože, rože ...

V Pečkah že vsaj dve desetletji po cvetočem videzu izstopa dom Mesaričevih. Tisoče cvetov vsako leto znova krasi hišo in okolico, še posebej pa izstopajo vijolične in bele surfinije, ki se razkazujejo z balkona. „Drži, veliko dela je s cvetjem, vendar pa sva oba z ženo Zinko ljubitelja rož in uživava ob pogledu na cvetočo okolico doma,“ je dejal Peter Mesarič.

Cvetoč Mesaričev balkon

Foto: Peter Mesarič

Sodelovanje v okoljski pobudi

Poleg rednih vaj so makolski gasilci konec oktobra sodelovali še v posebni okoljski akciji. Na prazničen 31. oktober so v okviru projekta Izziv sajenja dreves 2025, za katerega jih je nominiralo PGD Laporje, posadili češnjo – po makolsko črejšjo. Za nadaljevanje izziva je PGD Makole nominiralo PGD Poljčane, PGD Majšperk in PGD Sveti Štefan. Namen izziva je preprosto, a pomemben – spodbujati povezovanje, sodelovanje in skrb za naravo. (MK)

Makolski gasilci so posadili češnjo.

Foto: MK

Skrinja vrlin in vrednot

V središču Makol je bilo možno v prostorih nekdanje trgovine, kjer je vrsto let prijazno stregla Marija Lončarič, do konca meseca oktobra kupiti rože in ostalo ponudbo Vrtnarstva Fridrih, od novembra dalje pa so prostor oživile delavnice v okviru Skrinje vrlin in vrednot, ki jo vodi Neda Kovačič Fornezi.

„Vabim vse občane, da se nam pridružijo pri ustvarjanju tega projekta – s svojimi dejanji, zgledi in nasme-

hi. Skupaj bomo napolnili Skrinjo vrlin in vrednot, ki naj postane simbol povezanosti, sočutja in človeške toplote v naši skupnosti,“ pravi Neda Kovačič Fornezi.

Neda Kovačič Fornezi si je zamislila delavnice za otroke in odrasle.

Foto: MK

Miklavževanje v župniji Makole

Prvi dobri mož sveti Miklavž je tudi to leto obiskal otroke in jih razveselil z darili. V Makolah je dogodek, ki je že del tradicije, potekal v cerkvi svetega Andreja, kjer se je zbralo 67 otrok v spremstvu staršev.

Otroci so uvodoma prisluhnili praznični zgodbi Tri kepe zlata, ki so jo pripovedovali Špela Rotman, Aljaž Lilek, Jure Vtič in Anže Golob, nato je mednje stopil Miklavž v spremstvu angelov. Razdelil je skrbno pripravljena darila, za kar sta poskrbeli katehetinji Marjanca Orešič in Dragica Korez.

Foto: MK

Miklavž potrkal tudi na vrata dvorca

Tudi Turistično društvo Štatenberg je pripravilo Miklavžev dogodek v prijetnem ambientu kapelice na dvorcu. Tam se je zbralo 30 otrok, ki so se iskreno razveselili daril – pa tudi šib, ki jih bodo otroci uporabili na tepežnico. Miklavža sta spremljala tudi parkeljna in prijazen angelček. Po obdarovanju se je druženje nadaljevalo v prostorih društva, kjer je udeležence pričakal topel napitek in bogata izbira slanih in sladkih prigrizkov. V sproščenem in prijaznem vzdušju so si vsi skupaj ustvarili prijetne decembrske spomine.

Foto: MK

Haloško srce osvojilo zlato medaljo v Londonu

Aleksander Kavkler je na prestižnem tekmovanju penin v Londonu – Glass ob Bubbly 2025 v kategoriji 'Forget me not' prejel eno izmed petih podeljenih zlatih priznanj, in sicer za penino Haloško srce 2021, ter bronasto priznanje za suho penino Haloško srce 2020. Ta kategorija zajema peneča vina, ki imajo posebno, edinstveno osebnost, značaj, ki izstopa.

Foto: Arhiv Kavkler

Ugledni vinski kritiki, enologi in someljeji iz Londo- na in celotne Velike Britanije so ocenili 243 vinskih vzorcev z vsega sveta, od tega 37 iz Slovenije

MK, MV

Vabilo Dedka Mraza otrokom in njihovim spremljevalcem!

V soboto, 27. decembra 2025, nas bosta ob 17. uri pred praznično okrašeno Galerijo Dvoršak v Parku skulptur na Dežnem obiskala Dedek Mraz in Snežna kraljica. Dobri stari Dedek Mraz nas bo tudi obdaril. Skupaj z njim bomo zaplesali in zapeli njegovo in vašo najljubšo Siva kučma, bela brada. Z Dedkom Mrazom in Snežno kraljico se bomo pred velikim svetlečim snežakom tudi fotografirali. Da nas ne bo zeblo, bomo poskrbeli s toplim napitkom. Zadišalo bo po domačih flancatih in palačinkah! Dedek Mraz bo pripravil tudi darilni srečelov umetniških slik – gobelinov.

Pridite, da skupaj pozdravimo Dedka Mraza in si zaželimo srečno in zadovoljno novo leto 2026.

Prireditve v režiji Silva Safrana bodo vodili: Danijela Dacinger, Danica in Silvo Safran.

Pokrovitelja prireditve sta Galerija Dvoršak in Turistična sekcija KUD Forma viva Makole. Sponzorji in donatorji: KUD Forma viva Makole, Galerija Dvoršak, trgovina Euro papir Maribor, d.o.o.

Forma viva Makole

Foto: Splet

Lepo srečanje starejših in bolnih

V nedeljo, 22. junija, je bilo v Makolah prav posebno popoldne. Župnija Makole je v sodelovanju z makolsko Karitas pripravila srečanje za starejše, bolne in osamljene farane.

Prijetno druženje po sveti maši

Najprej so se zbrali pri sveti maši, ki jo je za vse bolne, trpeče in osamljene v makolski župniji daroval župnik Tomislav Šantak in v pridigi spregovoril o pomembnih življenjskih resnicah: o odnosih v družini, o naši ranljivosti, o potrebi po prilagajanju in o smislu trpljenja. Izhodišče za razmišljanje mu je bil evangelij. Njegove besede so bile iskrene in življenjske, navedle so srca in povabile k razmisleku.

Nekateri so prejeli tudi zakrament bolniškega maziljenja. Po maši se je dogajanje preselilo pred cerkev, kjer je sledilo prijetno druženje ob pogostitvi. Manjkal ni niti sladki del pogostitve, saj so pridne članice Karitas Frančka, Julčka in Danica spekle najrazličnejše pecivo, ki so se ga vsi razveselili. Za dobro voljo in veselje so poskrbeli cerkveni pevci, ki so se družili z navzočimi. Bilo je veliko prijetnega klepeta, toplih nasmehov in stiskov rok.

MK

Foto: MK

Žegnanje pri sveti Ani je praznik vere in tradicije

Žegnanje pri sveti Ani, ki poteka vsako leto na Anino nedeljo (okoli 26. julija), je pomemben dogodek v župniji Makole. Letos je praznovanje sicer nekoliko zmotil dež, a dobre volje ni manjkalo.

Aninsko žegnanje je praznovanje godu zavetnice cerkve, ki ima v krščanskem izročilu poseben pomen – sv. Ana velja za zaščitnico mater, otrok in družin. Osrednji del praznovanja je slovesna sveta maša, ki ji sledi procesija z nabožnimi pesmimi, prošnjami in zahvalami. Romarji pridejo iz bližnje in daljne okolice, pogosto peš, v znak spoštovanja in pobožnosti.

Po koncu verskega dela so obiskovalci lahko uživali ob domači hrani in prijetnem druženju. Za gostinsko ponudbo so tradicionalno poskrbeli makolski gasilci, ki so stregli hrano in pijačo. Članice Društva gospodinj Makole pa so pripravile stojnico z domačimi dobrotami – poticami, piškoti, kruhom in drugimi kulinaricnimi izdelki, pripravljenimi po receptih naših babic.

Cerkev svete Ane

Podružnična cerkev sv. Ane je postavljena na nadmorski višini 460 metrov. Njena lega je izjemna. Obdana je s prečudovito naravo, z mogočnim zimzelenim hrastom ob strani in ponuja razgled na razgibane haloške griče. Cerkev sv. Ane je ena najstarejših v tem delu Haloz. Njeni začetki segajo v konec 13. stoletja, zgrajena je bila okoli leta 1300. V 17. stoletju je bila prenovljena v baročnem slogu, kar je danes razvidno iz njene arhitekture. Kljub prenovi je ohranila svojo prvotno duhovno moč, ki jo občuti vsak obiskovalec. Sveta

Žegnanje pri sveti Ani je praznik povezanosti ljudi, spoštovanja do narave in vere.

Ana ni le versko, temveč tudi pomembno kulturno in naravno središče.

Marjeta Klajnšek

Foto: Ivan Skledar

Otroci so spoznavali življenje blaženega Alojzija Grozdeta

Letošnja misel oratorija je bila **Ne boj se, zasveti!**, središče programa pa zgodba blaženega Alojzija Grozdeta, ki je s svojim zgledom navdušil otroke za krščanske vrednote, ustvarjalnost in aktivno sodelovanje v skupnosti. Oratorij je bil tudi v Makolah poln veselja, igre in duhovne spodbude.

Oratorij je počitniški vzgojni program za otroke, ki ga s srčnostjo in zavzetostjo pripravljajo mladi prostovoljci – animatorji. V Makolah je letos sodelovalo 17 otrok in 10 animatorjev, ki so v začetku julija skupaj ustvarjali nepozabne trenutke. Vodja oratorija je bil makolski župnik Tomislav Šantak, kateheze pa je skrbno in doživeto pripravljala katehistinja Melita Rajtmajer.

Program je bil zasnovan tako, da je vsak dan otrokom ponudil celostno izkušnjo – od jutranje molitve in petja, preko dramskih uprizoritev iz življenja Alojzija Grozdeta, do katehez, ustvarjalnih delavnic in raznolikih iger na prostem. Otroci so skozi igro in pripovedi bolje razumeli pomen vere, prijateljstva, poštenosti in vztrajnosti.

Zadnji dan oratorija je bil še posebej slovesen. Sklenili so ga s sveto mašo skupaj s starši, pri kateri so sodelovali tudi otroci z branjem, petjem in prinašanjem darov. Po maši je sledilo prijetno druženje ob pikniku.

Udeleženci oratorija 2025

Oratorij ni le teden preživetih počitnic – je prostor, kjer otroci začutijo, da so dragoceni, sprejeti in spodbujeni, da tudi sami »zasvetijo« v svojem okolju. Iskrice navdušenja v otroških očeh, sproščen smeh in veselje so bili najboljši pokazatelji, da je bil oratorij tudi letos uspešno izveden.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Deset let molitvene skupine Župnije Makole

Zadnjo nedeljo v oktobru je bila v župnijski cerkvi v Makolah prav posebna slovesnost. Pri sveti maši so verniki skupaj s člani molitvene skupine obeležili deseto obletnico njenega delovanja.

Srečanja molitvena skupine so več kot le molitev – so priložnost za poglobitev osebnega odnosa z Bogom in za odkrivanje njegove bližine v vsakdanjem življenju, pravi člani. »Lahko bi rekli, da je to nekakšen verouk za odrasle, kjer z veliko petja, branja božje besede, razmišljanja in pogovora skušamo slišati, kako nas Bog nagovarja,« pojasnijo.

Tri hčerke diakona Janeza Ajda – Vanja, Doris in Sara – so s svojim glasbenim darom obogatile bogoslužje.

Molitev za člane molitve skupine ni le izrekanje prošenj, temveč dialog – odprtost in poslušanje Božjega glasu. Skupaj molijo za različne potrebe, se veselijo uslišanih molitev in drobnih ter velikih čudežev vsakdanjega življenja. Trenutno jih je v skupini devet, sicer pa se število članov spreminja. Skupina se srečuje enkrat tedensko po dve šolski uri. Srečanja potekajo sproščeno in odprto – vsakdo lahko sodeluje po svojih zmožnostih: s petjem, razmišljanjem ali preprosto s tihim poslušanjem in prisotnostjo. Enkrat mesečno se člani udeležijo tudi molitvenega srečanja v Mariboru. Njihov duhovni vodja je diakon Janez Ajd, ki jim svetuje in jih občasno spremlja na srečanjih. Animatorke molitvene skupine v Makolah pa so Marija Lončarič, Dragica Korez in Frančka Dolenc.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Druženje članov molitvene skupine v veroučni učilnici

Praznovanje zakonskih jubilentov

V makolski cerkvi so v nedeljo, 12. oktobra, s hvaležnostjo in veseljem obeležili praznik zakonskih jubilentov. To je priložnost, da se verniki skupaj zahvalijo za dar zakonske ljubezni in zvestobe, ki ju zakonci živijo iz dneva v dan.

Zakonci jubilanti: 50 let zakona obeležujejo zlatoporočenci Marija in Darko Lončarič ter Jožica in Branko Brumec, 40 let sta v zakonu rubinasta zakonca Julijana in Martin Žnider, 35 let skupnega življenja praznujejo Marjeta in Franc Doberšek ter Frančka in Branko Germek, biserno obletnico oziroma 30 let zakona imajo Lucija in Franc Skledar ter Amalija in Martin Krošl, kristalno obletnico za 15 let zakona Darja in Marko Vtič, 10 let zakona oziroma kositrno obletnico pa obeležujeta Breda in Gabrijel Knez.

Župnija Makole je letos poslala vabila kar 43 zakonskim jubilantom, zahvalne svete maše pa se je udeležilo devet parov. Slovesno bogoslužje je daroval župnik Tomislav Šantak, ki je v pridigi poudaril, da je zakonska zveza dragocena skupna pot, ki zahteva pogum, razumevanje in veliko medsebojne ljubezni. Spomnil je tudi, da človek ne more biti hkrati hvaležen in negativen – hvaležnost odpira srce in pogloblja ljubezen. Ob koncu svete maše je župnik opravil še poseben blagoslov za vse pare, ki so letos obeležili okroglo obletnico zakona. Vsak od teh parov s svojo zgodbo priča o vztrajnosti, spoštovanju in zaupanju, kar gradi in ohranja trden zakon. »Le ljubezen, ki je zasnovana na veri, predanosti in hvaležnosti, lahko traja vse življenje,« je bila skupna misel letošnjih jubilentov.

Po bogoslužju so se jubilanti skupaj z župnikom zbrali v župnišću, kjer je sledilo prijetno druženje in pogostitev. Srečanje so pripravili člani župnijskega pastoralnega sveta, za kar si zaslužijo vse pohvale.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Župnik Marijan Banič ob obisku Makolčanov ganjen do solz

Dolgoletni makolski župnik Marjan Banič in častni občan letos obeležuje 50 let duhovništva. Čeprav že trinajst let ne živi več v Makolah, je v mislih in spominih mnogih občanov še vedno prisoten.

Zlata maša Marjana Baniča je bila v Makolah predvidena na andrejevo, ko naš dolgoletni priljubljeni župnik praznuje rojstni dan, 1. decembra pa ima tudi god. Toda načrtovana slovesnost, pripravljena z veliko skrbnosti in veseljem, je bila zaradi njegovih zdravstvenih težav odpovedana. Čeprav se v nedeljo, 30. novembra, predvidena slovesnost ni mogla zgoditi, toplina in lepih spominov ni manjkalo. Pri obeh svetih mašah je zdajšnji župnik Tomislav Šantak spomnil vernike na njegov jubilej.

V dneh po prazniku pa se je skupina župljanov odpravila k njemu na obisk. Prenesli so mu voščila in darilo makolske fare, predvsem pa tisto, kar je župniku Marjanu skozi leta največ pomenilo: iskren človeški stik, prijazno besedo in občutek, da pripada skupnosti, ki ga nosi v srcu. Kot pripovedujejo obiskovalci, je bil župnik Banič nad obiskom ganjen do solz. Besede zahvale, skromnost in toplina, vse to, kar ga je vedno krasiло, je tokrat dobilo še globlji pomen.

Hvaležen je bil za vsak trenutek, za vsako sporočilo, ki so mu ga prinesli ljudje, s katerimi je prehodil skoraj tri desetletja skupnega življenja.

Ob obisku so obujali številne spomine: na leto, ko jih je štel štiriintri-deset in je prišel služiti v makolsko faro, na čas, ko so prenavljali cerkev in župnišče, na neštete ure, posvečene pripravam otrok in mladih na zakramente, na vsa leta, ko je stal ob strani družinam v njihovih najlepših in najtežjih trenutkih. Živo so obujali spomine na priprave za samostojno občino, v katere je bil tvorno vključen. Njegovo delovanje ni bilo zgolj opravljanje duhovne službe, temveč sooblikovanje življenja kraja, kar potrjuje tudi naziv častnega občana.

Makolčani verjamejo in upajo, da bo, ko bo zdravje Marjanu Baniču to dopuščalo, vendarle prišla priložnost za pravo, skupno, veselo praznovanje njegove zlate maše.

Marjeta Klajnšek
Foto: Osebni arhiv

Drobtinice

Ko je gospod Marjan prebral članek, se ja nasmehnil in dodal: »Sem hvaležen za vse napisano. Sprašujete, kako se je začelo moje župnikovanje v Makolah? Ko sem bil v Rušah kaplan, mi je ob nekem »prijaznem« pogovoru kuharica rekla: 'Idi v Makole!' (V tistih krajih pomeni to: Idi se solit! ali še kaj bolj krepkega.) Moj odgovor je bil: 'Grem!' Ni vedela, da mi je škof že napisal dekret za Makole.«

Spomnil se je prihoda v Makole. V župnišču je našel le ene vilice brez zob: »Nikomur nič ne očitam. Tako je pač bilo. Veliko je spominov.« Iz skrinje spominov je potegnil tudi srečanje z bodočima mladoporočencema: »Prišla sta ženin in nevesta. Vprašam: 'Sta primerna za zakon? Bom preskusil nevesto.' Ženin je skoraj znorel: 'Kaj si pa mislite!' Pa sem prinesel liter vina in dve kokoški, ki ju je bilo treba najprej očistiti in pripraviti za pečenje. 'Aja, tako vi testirate neveste!' se je nasmejal ženin. Spominov je veliko. Hvaležen sem za vse. Žal mi je, da moje zdravje ne služi mojemu trupu. Zaupam v Božjo pravičnost. Še enkrat hvala za vse in Bog vam povrni!«

Praznik, ki ga Makole ne bodo pozabile

29. oktober 2025 se bo zapisal v zgodovino NK Makole Bar Miha in tudi v zgodovino občin Makole in Majšperk. V šestnajstini pokala Pivovarna Union so Makolčani gostili aktualne državne prvake in evropske Celjane. Z igro, borbenostjo in srčnostjo so pustili neizbrisen pečat – tako na igrišču kot med rekordnimi 1.500 gledalci, ki so napolnili majšperški stadion.

Čeprav so gostje hitro prevzeli pobudo, so domači igrali pogumno, organizirano in brez strahu. »Že če bi izgubili z manj kot deset goli, bi bilo odlično – to pa je noro. Amaterji se ne moremo meriti s profesionalci, a srce in volja naredita razliko,« je po tekmi dejal Miha Vantur, športni direktor kluba in motor ekipe, ki je bil tudi glavni vodja prireditve. Makolčani so kljub visoki kakovosti nasprotnika ostali zvesti svojemu slogu – čvrsta obramba, hitri prehodi in borba za vsako žogo. Kapetan Jan Jernejšek je po tekmi poudaril: »Na tribunah se zdi enostavno, a ko si na igrišču, vidiš, da Celjani letijo kot sulice. Kapo dol Celju – a tudi nam. Borili smo se za vsako minuto in ponosni smo, da smo del te zgodbe.« Poraz z 0 : 4 ni bolel – nasprotno, bil je pečat ponosa. Makole so dokazale, da si zaslužijo spoštovanje širše nogometne javnosti.

Dogodek, ki je presegel šport

Tekma v Majšperku je bila več kot le nogometni obračun – bila je praznik lokalnega športa in skupnosti. Makolčani so zavrnil ponudbo Celja, da bi tekmo odigrali v knežjem mestu. »Imeli smo izbiro: ali se odpovemo ali pa dogodek izpeljemo v piko. Odločili smo se za slednje,« je povedal Vantur. Odločitev se je izkazala za zadenek v polno – stadion v Majšperku je pokal po šivih, vzdušje je bilo enkratno, organizacija je bila odlična. Slednja je bila velik zalogaj – zahtevala je skoraj 10.000 evrov stroškov (varnostna in zdravstvena služba, pogostitev ...), a vsak cent je bil poplačan z izjemnim odzivom ljudi.

Zaslužno spoštovanje in ponos

Čeprav je razlika v kakovosti in proračunih (9,5 milijona evrov proti 25.000 evrom) astronomska, so Makolčani dokazali, da nogomet ni le denar, temveč tudi srce, pripadnost in volja. Igralci NK Makole hodijo

Miha Vantur, direktor kluba in glavni organizator dogodka

Celjani so se zahvalili za topel sprejem: »Super vzdušje, prijazen sprejem in odlična organizacija. Bravo in hvala NK Makole – v veselje nam je bilo,« so zapisali na družbenih omrežjih.

Nogometni klub Makole Bar Miha

v službe, po delu pa se enkrat ali dvakrat tedensko zberejo na treningu. »Smo družba, klapa. Vsi smo amaterji – igramo za sendvič in pivo,« pove Vantur. Na drugi strani so igralci NK Celje, profesionalci, ki trenirajo dvakrat na dan – to je njihov poklic. Pa vendar so Makolčani pokazali, da se lahko kosajo tudi z najboljšimi. »Zgodovina je že napisana – danes smo jo samo nadgradili,« so po koncu dejali igralci v en glas.

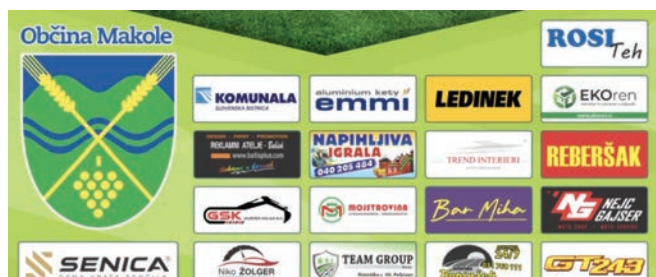
Mnogo več kot le dogodek

Njihova pot do šestnajstine finala, zmagama proti Grajeni in Podvincem, ter izjemna predstava proti Celju, so zapisale eno najlepših poglavij v zgodovini kluba. Po tekmi se je v Majšperku nadaljevalo pravo slavlje. Igralci in navijači so skupaj proslavili nepozaben dogodek.

»To ni bila le tekma – to je bil praznik za Makole, Majšperk – celotne Haloze,« je z nasmehom povzel športni direktor kluba Miha Vantur, ki se posebej zahvaljuje Občini Makole in Občini Majšperk, prostovoljnima gasilskima društvoma Majšperka in Makol in seveda vsem sponzorjem, ki so omogočili to prireditve, navijačem.

Marjeta Klajnšek, MV

Foto: Milan Sternad in Marjeta Klajnšek

Medobčinska nogometna zveza Ptuj je v začetku decembra pripravila podelitev nagrad posameznikom, ki so zaznamovali nogometno leto 2025. Nagrado za najboljšega vratarja v ligah MNZ Ptuj za leto 2025 je prejel Nejc Vovko, vratar Makole Bar Miha.

Foto: MNZ Ptuj

Makole Bar Miha – Celje 0 : 4 (0 : 1)

STRELCA: 0 : 1 Požeg Vancaš (19'), 0 : 2 Kovačević (53'), 0 : 3 Kovačević (73'), 0 : 4 Požeg Vancaš (78'). MAKOLE BAR MIHA: Vovko, Furman, Motaln (od 46' Jernejšek), Kusič, Novačan (od 69' V. Stojnšek), Kapun (od 69' K. Stojnšek), Peklič, Šket (od 61' Avguštin), Škrabl, Kenda, Fridrih (od 46' Zanič). Trener: Matej Hajšek.

CELJE: Kolar, Castro Pazos (od 57' Vuklišević), Boben (od 57' Hrka), Vodeb, Vidović, Mustapha Daniel (od 65' Karničnik), Vukasović, Letonja (od 65' Šturm), Požeg Vancaš, Avdyli (od 46' Kovačević), Suhovršnik. Trener: Albert Riera.

Utrinki s tekme v besedi:

Trener NK Celje Albert Riera se je odločil za igralce, ki sicer ne dobivajo veliko priložnosti za igro. Kljub temu so imeli konstantno pobudo in so nizali akcije, a je bil domači vratar Nejc Vovko v prvem polčasu vedno na svojem mestu in se je izkazal z nekaj res lepimi posredovanji. Klonil je le enkrat, pa še to iz penala, ki ga je v 17. minuti izvedel Rudi Požeg Vancaš – 0 : 1. Z nekaj potezami so svoje navijače navdušili tudi domačini, predvsem tokratni kapetan Borut Šket je znal izvabiti aplavze zbranih gledalcev. Pri gostih je ob polčasu v igro vstopil najboljši strellec državnega prvenstva in evropske konferenčne lige Franko Kovačević. Riera očitno ni bil zadovoljen z učinkom napadalcev Hrvaški „stroj za gole“ se mu je za zaupanje oddolžil na njemu najljubši način – z goli. Dosegel je dva, oba v stilu klasičnega golgeterja, ko se je znašel na pravem mestu ob pravem času in žogo potisnil v gol. Piko na i gostujoči zmagi je s svojim drugim golom na srečanju postavil Rudi Požeg Vancaš – 0 : 4. Pri zadnjih dveh golih so bili v igri že številni prvokategorniki, posebej toplo sta bila pri gledalcih sprejeta reprezentanta Žan Karničnik in Daniel Šturm.

Poseben trenutek se je zgodil v 86. minuti, ko je Franko Kovačević prišel do dvoboja ena na ena z Nejcem Vovkom, domači vratar pa se je izkazal z odlično potezo, z izjemnim skokom pod noge je odvzel žogo trenutno najbolj vročemu napadalcu na slovenskih tleh ... Aplavz je bil temu primeren ...

Jože Mohorič, Štajerski tednik

V Super ligi po jesenskem delu četrti

Pokalne tekme so se za Makolčane končale, nadaljujejo pa z bojem za najvišja mesta v Superligi MNZ Ptuj. Po zaključku jesenskega dela zasedajo četrto mesto, kar je dve mesti nižje v primerjavi z lani. „Točkovno smo resda slabši, vendar obeti za spomladanski del sezone so dobri. Igra je bistveno boljša, nadejamo se še kakšne zimske okrepitve, tako da se veselimo tekem po zimskem premoru,“ je povedal trener Matej Hajšek. Na prvem mestu je Ormož z 28 točkami, sledijo Apače in Stojnci, ŠD Makole Bar Miha je na že omenjenem četrtem mestu. Nanizali so šest zmag, štiri poraze, enkrat so igrali neodločeno, skupno pa nabrali 19 točk.

MV

Bor Vantur – mlad nogometni talent

Nogometaš Bor Vantur iz Pečke, član NK Bistrica in igralec slovenske reprezentance U16, dokazuje, da se s predanostjo in trdim delom lahko veliko doseže.

Spomladi je postal član reprezentance Slovenije do 15 let. Slovenijo je zastopal na priznanem mednarodnem turnirju, kjer je slovenska reprezentanca U15 zasedla končno četrto mesto, Bor pa je zabil svoj prvi reprezentančni gol. Uspehe sedaj niza tudi v reprezentanci U16. V dresu slovenske reprezentance do 16 let je na obeh prijateljskih tekmah proti Madžarski odigral pomembno vlogo, na eni je prispeval asistenco in bil eden vidnejših igralcev, na drugi je zapretil s strelom z glavo. V jesenskem delu na tekmi proti Srbiji ni nastopil, saj se je lažje poškodoval, upa pa, da bo reprezentančni dres čim prej in čim večkrat oblekel. "Igrati za reprezentanco je velika nagrada in izkušnja. Zahtevnost igre na reprezentančnem nivoju je mnogo višja, igrati za reprezentanco pa je tudi poseben občutek."

Kljub napornim treningom in obveznostim v klubu ter reprezentanci pa Bor ne pozablja na domače okolje. Občasno se pridruži nogometnim navdušencem iz Makol in z njimi zaigra na makolskem igrišču. Tam sicer ni potrebe po njegovi borbeni in atraktivni igri,

Bor (v zadnji vrsti povsem desno) med makolskimi nogometaši

kakršno kaže na tekmah, vseeno pa rad pokaže kakšen trik in pravi nogometni občutek. Mlajšim nogometašem je Bor velik vzor. Sam priznava, da je njegova uvrstitev v reprezentanco rezultat vztrajnosti, trdega dela in predanosti, kar izkazuje na vsakem treningu – tako klubskem kot reprezentančnem.

MK, MV
Foto: MK

Nasmehi otrok so prava zmaga – turnir U9

Ekipa U9 NK Makole GT243

Makole so v 9. septembra dihale z nogometom. Na domačem igrišču se je zbrala pisana množica otrok, staršev, trenerjev in navijačev, ki so ustvarili čudovito športno kuliso.

Na turnirju se je predstavilo pet ekip. Navijači so z glasnim, a športnim spodbujanjem poskrbeli, da so se igralci na igrišču počutili kot pravi junaki. Ob robu igrišča so starši z navdušenjem spremljali vsak dotik žoge, a obenem dali otrokom svobodo, da sami najdejo pot skozi igro. Turnir si je ogledala tudi ravnateljica Osnovne šole Makole Silvestra Samastur, ki je z iskrenim veseljem spremljala dogajanje in s svojo prisotnostjo podprla mlade športnike.

Matic Savski, septembra še v vlogi

trenerja mlade ekipe, je dogajanje povzel takole: »NK Makole je gostil prvi turnir nove sezone za selekcijo U9. Na igrišču se je predstavilo pet ekip: NK Makole GT243, Gerečja vas Golgeter, Majšperk, Pragersko in Hajdoše Golgeter. Turnir je bil zasnovan z namenom spodbujanja tekmovanja, zabave, novih prijateljstev, fair playa in predvsem gibanja. Mladi nogometaši so pokazali veliko borbenosti, veselja in športnega duha. Pohvaliti velja tudi številne starše, ki so s športnim navijanjem ustvarili prijetno vzdušje ob igrišču in tako podprli svoje otroke ter klube. Kot že velikokrat ponovno poudarjam: "Z nogometom izboljšujemo življenje." Najlepši trenutki turnirja pa so bili nasmejani in zadovoljni obrazi otrok po

tekmah, ko so si športno segli v roke in zaželeli srečo v prihodnjih dvobojih. To je prava zmaga nogometa.»

Res je – največja zmaga tega turnirja niso bili goli, temveč otroci. Turnir je pokazal, da nogomet v tej starosti ni bitka za točke, temveč šola življenja. Brez lestvic, brez pritiskov in brez končnih razglasitev se otroci učijo igre skozi igro samo.

Ko so otroci po koncu tekmovanja z nasmehom na obrazu stekli v objem staršev, je bilo jasno: to je bistvo športa. Ne pokali, ne medalje – ampak iskrice v očeh in želja, da se jutri vrnejo na igrišče.

Marjeta Klajnšek
Foto: Matic Savski

Oliver Buček – ambasador robotike, ki rad vrtnari in skrbi za trto

Oliver Buček je pedagog, glasbenik in strokovnjak za izobraževalno robotiko. Kot mentor v robotiki dosega izjemne rezultate v Sloveniji in v tujini, kreativni mir pa mu nudi dom, ki si ga je ustvaril v Starem Gradu.

Glasbeni pedagog, ki se je specializiral na področju motivacije v izobraževanju poglobljenega razumevanja motivacijskih procesov, in računalniški organizator informacijske dejavnosti je svoje znanje izpopolnjeval tudi na univerzi v Helsinkih, kjer se je poglobil v sodobne programske jezike in metodologijo. Pridobljeno znanje je prelevil v prakso, ko je začel poučevati robotiko na ptujski Osnovni šoli Breg. Lani je prejel nagrado inženirska iskra, in sicer za mentorstvo mladim na področju VEX robotike. Gre za prestižno priznanje, ki ga vsako leto prejmejo izvirne prakse, projekti, dogodki ali osebe, ki so pomembno prispevali k razvoju, veljavi in navduševanju za inženirski poklic. S svojim strokovnim znanjem in izkušnjami Oliver Buček navdihuje in podpira mlade na poti odkrivanja sveta robotike, ob tem pa slovenske dosežke in metodologijo deli s slušatelji na konferencah v tujini.

Pod njegovim mentorstvom so slovenske ekipe dosegle zares izjemne rezultate, ki našo državo postavljajo v sam vrh robotskih velesil. Trikrat je popeljal ekipo na svetovno prvenstvo VEX robotike v Dallas v ZDA. Tudi na evropskih tekmovanjih so ekipe pod njegovim mentorstvom dosegale izjemne rezultate.

Letos je Oliver Buček sodeloval pri ustanovitvi RoboTechSTEM centra na Ptuj, katerega glavni cilj je navduševati otroke, mladostnike in učitelje za raziskovanje ter razvijati logično mišljenje, kreativnost in praktične veščine. Mladi spoznavajo osnove robotike, napredno programiranje avtonomnih sistemov, spoznavajo 3D modeliranje in tiskanje, poglobljajo se v svet umetne inteligence ... »Vabimo vse, ki jih zanimata tehnologija in inovacije, da se nam pridružijo,« pravi Buček. Ob vseh uspehih v novih tehnologijah in robotiki pa ne pozablja na prvinski stik z naravo. V Starem Gradu si je

ustvaril pravi mali raj. Tukaj je našel mir in tišino, ki ustreza njegovi kreativnosti. Rad vrtnari, obdeluje svojo trto, čeprav ni imel veliko znanja o delu na podeželju, ko se je priselil v Stari Grad. »Vso znanje in nasvete sem nabiral pri sosedih Jožetu in Tilčki Pušaver. Hvaležen sem za njuno potrpežljivost in pomoč,« je zaupal. Hvaležen je za preproste in srčne ljudi, ki mu vedno znova stojijo ob strani in na katere se lahko zanese, hvaležen je za otroke, ki ga vedno rada obiščeta.

Danijela Dacinger
Foto: Osebni arhiv

Matic Savski – od hitrega krilnega igralca do srčnega trenerja mladih

Ko Matic Savski danes stopi na nogometno igrišče, ne zavezuje več svojih kopačk kot igralec, temveč kot trener. A vonj po sveže pokošeni travi, otroški smeh in energija na zelenici ga še vedno spomnijo na tiste dni, ko je kot majhen deček začel resno brcati žogo.

»Nogomet sem začel trenirati v 1. razredu osnovne šole pri NK Slovenska Bistrica. V tistih časih smo žogo igrali povsod – na dvorišču, pred blokom, v šoli. Žoga me je spremljala, kamorkoli sem šel,« se spominja Matic. Ko se je družina preselila v Globoko pri Makolah, je Matic nadaljeval šolanje v makolski osnovni šoli in začel trenirati na Pragerskem. Po dveh letih treninga se je pridružil NK Poljčane Boč, kjer je preživel skoraj deset let in igral v vseh selekcijah – od starejših dečkov do članov. »NK Boč mi je dal ogromno – disciplino, prijateljstvo, odgovornost. Tam sem odrasel, kot igralec in kot človek.«

Primorski izzivi in korak naprej

Pri 22 letih ga je življenjska pot zanesla na Primorsko – v Dekane. Tja ga je pripeljala ljubezen. Njegova žena izhaja iz nogometne družine. »Moj tast Mile Burič je bil eden prvih trenerjev na Primorskem s PRO licenco, zato je bil nogomet pri njih doma nekaj samoumevnega,« pove z nasmehom. Za NK Jadran Dekani je igral v 2. slovenski ligi, kjer je prvič občutil, kaj pomeni profesionalen pristop k nogometu. Eno leto je igral tudi v Kozini.

Nov začetek v NK Makole

Po nekaj letih se je vrnil na Štajersko. Povabil ga je brat Jan, da se pridruži NK Makole, s katerim so osvojili naslov prvaka 1. MNZ lige. To je bila lepa izkušnja, a že takrat je čutil, da ga vedno bolj vleče v trenerske vode. Vedno je imel občutek, da bo nekoč trener. Ni pa mislil, da se bo to zgodilo tako hitro. Leta 2025 je zaključil licenco C in postal strokovni delavec 1, kar mu je odprlo vrata v trenerski svet. V Makolah je treniral U9 od avgusta 2024 do septembra letos.

Glavni trener selekcij U9 in U11 v NK Slovenska Bistrica

Danes deluje v NK Slovenska Bistrica kot glavni trener selekcij U9 in U11, pomaga pa tudi pri mlajših skupinah, v klubu namreč trenira več kot 200 otrok. Pravi, da pri najmlajših rezultat ni pomemben. Ključno je, da se otroci gibljejo, gibalno napredujejo in uživajo v igri. Uči jih osnov gibanja – teka, skokov, ravnotežja, plazenja in ostalih oblik gibanja. Ko vidi, da otroci po treningu odidejo domov nasmejani, ve, da je nekaj naredil prav.

Vzorniki in pogled naprej

Med svetovnimi trenerji Matic najbolj občuduje Josepa »Pepa« Guardiola, ker zna povezati ekipo in

Matic Savski pravi, da za vsakim uspehom stoji družina. Maticovo oblikujejo žena Tadeja, ki je z nogometom povezana že od malih nog, pa hči Manca in sin Kris.

razume nogomet kot celoto. Med slovenskimi imeni pa izpostavi Nedžada Okčiča in Alfreda Jermaniša: »Oba sta me veliko naučila – Okčič s pristopom k mladim, Jermaniš s svojo profesionalnostjo. Zgledujem se po njiju, saj predstavljata vrednote, ki jih želim prenesti tudi na svoje igralce.« Ciljev mu ne manjka: »V prihodnosti želim pridobiti licenco B, nato A, in morda nekoč postati trener članske ekipe. A trenutno uživam pri delu z otroki – to je zame največja nagrada.« Ko ga vprašamo, po čem bi si želel, da ga ljudje pomnijo, brez oklevanja odgovori: »Po srčnosti, pravičnosti, prijaznosti, strokovnosti in komunikativnosti. Želim, da vsak, ki pride na moj trening, začuti, da to, kar delam, delam iskreno in s srcem. Nogomet mi je dal ogromno, zdaj pa želim vse to dati naprej.«

Marjeta Klajnšek
Foto: Osebni arhiv

»Večjo tremo imam v domači dnevni sobi kot pred 1.000 obiskovalci«

Najstnica Tinkara Pek iz Pečk živi svoje sanje, mladostniške želje. Pri 12 letih je v družbi glasbenikov Uroša in Tjaše Steklasa stala na odru pred več kot 1.000 obiskovalci, posnela in objavila je prvi videospot. »Pustite mi ta svet, jaz hočem živeti ...« poje. In kakšen je Tinkarin svet?

Zadržana mladostnica, predvsem v iskanju pravih besed, ki pa v glasbi nima treme. »Morda imam malo treme, preden stopim na oder, nato izgine. Ko sem na odru, tudi zaradi luči ne vidim nobenega, večjo tremo imam v domači dnevni sobi pred sorodniki,« pojasni. In stala je že na marsikaterem odru, tako v domači občini kot drugod. S posredovanjem učiteljice glasbe Mojce Čepin, ki Tinkaro uči igranja kitare, in glasbenika Mika Orešarja je spletla vezi tudi z glasbenikom Urošem in Tjašo Steklasa, ki sta jo prijazno sprejela in ji ponudila možnost nastopanja. Slednje ni samo-umevno, poudari Tinkarina mama Nastja Pek. »Zelo težko je v glasbi najti iskreno podporo, ne le med glasbeniki, temveč tudi v nadaljnjih korakih – na primer na radijskih postajah.« Sodelovanje z zakoncema Steklasa je rodilo Tinkarino prvo pesem. »Bila sem na njunem koncertu in po koncu mi je Uroš dejal, da bo napisal pesem zame,« je dejala Tinkara, mama Nastja pa je nadaljevala: »Nekoliko smo že pozabili na vse skupaj, nato pa smo prejeli klic in pesem.« Besedilo in melodija, pisani na kožo mladi pevki. »Še isti dan sem se skladbo naučila. Pesem je to, kar sem jaz. Opisuje me,« je dejala sedmošolka.

Opisuje jo kot občasno nerodno, dobrosrčno najstnico, zagledano v ta svet, kjer poleg črnih oblakov vedno znova zmore in zna uzreti tudi mavrico. Tinkara je srčna, ustvarjalna duša. Najbolje se počuti v sobi z zvočnikom, mikrofonom, kitaro in telefonom z dostopom do spleta, na presenečenje številnih pa tudi s pletilkami v rokah. »Rada kvačkam. Oblačila, igrače, tudi hobotnice za nedonošenčke,« pove z iskricami v očeh.

Njena ustvarjalnost se kaže tudi v videospotu, scenarij je oblikovala skupaj z mamo. Prvič zaradi prihranka denarja in drugič, ker sta si ob pesmi takoj ustvarili sliko, kako bi lahko zgodba skladbe zaživela v videu. »Nakupili smo obleke, cvetje, izdelali gugalnico, si nekaj reči še sposodili, se odpravili v Vučjo vas med sivko, nato še na mestne ulice Ptuja,« je naštel mama Nastja. Sliši se enostavno, a za videoizdelkom so ure in ure načrtovanj in usklajevanj, kar pa je najpomembnejše – Tinkara je z nastalim videospotom zadovoljna. »Ničesar ne bi spremenila,« pravi.

Tinkara Pek se je pri osmih letih začela učiti igranja kitare, nato je h kitarskim učnim uram dodala ure petja pri Petri Turk, igra še ukulele, tuje ji niso niti klaviature.

Tinkarina želja je evrovizijski oder

Učenka sedmega razreda OŠ Makole si želi, da je videospot za pesem Ker sem mlada šele začetek njene ustvarjalne glasbene poti. »Želim si in upam, da bom posnela še kakšno pesem, da bom še lahko pela in igrala, nastopala.« Na domačih odrih, želi pa si stopiti tudi na tistega pregovorno največjega – evrovizijskega. Kot pravijo, vsaka pot se začne s prvim korakom.

Mojca Vtič
Foto: Osebni arhiv

Zobozdravnik Miroslav Kovačič že več kot 20 let predan svojemu poklicu

Zobozdravnik Miroslav Kovačič je že več kot dve desetletji predan svojemu poklicu. Pri svojem delu združuje vrhunsko strokovnost, sodobno tehnologijo in empatijo do pacientov. S svojim nasmehom in prijaznim pristopom razbini strahove pacientov, zaradi česar je njegova ordinacija prostor zaupanja in brezskrbnosti.

Zobozdravnik Miroslav Kovačič se je za zobozdravstvo odločil skoraj po naključju. Po srednji šoli je razmišljal o več različnih poklicnih poteh, a na koncu izbral stomatologijo. „Sprva nisem vedel, kaj me čaka, a z vsakim letnikom študija sem bil bolj prepričan, da sem se odločil pravilno,“ pripoveduje. V ZD Slovenska Bistrica je dobil štipendijo, kar je pomenilo, da ga je po končanem študiju tam čakalo tudi delovno mesto. „Po zaključku študija sem v skladu z dogovorom z vodstvom ZD Slovenska Bistrica marca 2002 nasledil ordinacijo dotedanje zobozdravnice Tatjane Knechtel. Na začetku sem prvega pol leta dodatno delal še v šolski zobni ambulanti OŠ Poljčane, kjer tudi ni bilo stalnega zobozdravnika, in si pridobil neprecenljive izkušnje pri delu z otroki.“ Opaža, da se je

Miroslav Kovačič poudarja: „Preventiva je vedno boljša kot kurativa. Skrb za ustno zdravje je naša odgovornost, zobozdravniki pa smo tukaj, da pomagamo.“

zobozdravstvo skozi leta izjemno razvilo. Kot pravi, so spremembe stalnica. Digitalizacija je prinesla velik preskok pri diagnostiki in zdravljenju. „Odkar sem začel uporabljati 3D skener, lahko pacientom prihranim čas in omogočim natančnejše zdravljenje,“ pojasnjuje. Prav tako v svoji ordinaciji uporablja RTG aparat za lokalne RVG posnetke in 3D printer, s katerim izdeluje različne zobne nadomestke.

Makolski zobozdravnik poudarja tudi pomen preventive. „Največ lahko naredimo s tem, da poskrbimo za zdravo prehrano, zadostno ustno higieno, da se znebimo škodljivih razvad, šele nato po odgovornosti pridemo na vrsto zobozdravniki, ki pri svojih pacientih opravljamo redne stomatološke preglede, svetujemo glede primerne prehrane in ustne higiene ter se skupaj s pacienti dogovorimo za načrt zdravljenja trdih in mehkih tkiv v ustni votlini, v kolikor je to potrebno,“ pravi zobozdravnik, ki spremlja novosti in v prakso vnaša izboljšave in novitete.

Veliko pacientov, predvsem otrok, se boji obiska zobozdravnika. Naš zobozdravnik skuša z njimi vzpostaviti zaupanje s prijaznim pogovorom in sproščenim pristopom. „Otroke pogosto pomirim z igro, šampiljkami ali se pošalim. Odraslim in otrokom tudi pojasnim, da lahko zdravljenje skoraj kadar koli ustavimo, kar jih pomiri,“ razloži. Pravi pa, da je velik izziv prestrašenega otroka ali odraslega pripraviti do tega, da ti zaupa. „Slabe izkušnje pri zobozdravniku ali slaba popotnica od doma včasih take izzive napravijo nerešljive. V takih primerih otroke napotim k specialistu pedontologu, ki je še bolj usposobljen za delo z otroki. Vsekakor se zavedam, da ne glede na to, kako se trudimo, vsem nikoli ne moremo ustreči. Najbolj sem vesel, ko vidim pacienta – otroka ali odraslega – zadovoljnega, veselega. Ker se zaveš, da si tudi ti s svojim znanjem in trudom pripomogel k izboljšanju zdravja, lepote in samozavesti pacienta, ki ti zaupa.“

Njegova soproga Mojca je prav tako zobozdravnica, kar pomeni, da pogosto izmenjujeta strokovne

izkušnje in se posvetujeta o delu. „Včasih so želje pacientov rešljive na več načinov, vsak način je na svoj način pravilen, in ko se posvetujeva, pogosto skupaj najdemo rešitev, ki je za pacienta najprimernejša. Ordinacijski čas imava urejen tako, da lahko usklajujeva družinsko življenje,“ pove Kovačič, ki si prosti čas najraje popestri s pohodništvom, kolesarjenjem, plesom in retro igrami.

In kako vidi prihodnost slovenskega zobozdravstva? „Na to zanimivo vprašanje vam, žal, ne znam dati primerne odgovora. Ravno letos in drugo leto se nam izvajalcem in pacientom obetajo spremembe, kakršnih še ni bilo v moji karieri. Da se razumemo, iz tehnološkega in biološkega vidika za paciente še ni bilo boljšega časa. Kako se bo pa naš zdravstveni sistem spoprijel s košarico pravic in njihovim plačilom, tega pa še Nostradamus ne bi vedel.“

Marjeta Klajnšek

Foto: Osebni arhiv

Izšla je nova otroška slikanica Mojce Plaznik Plavec

Knjižničarka, avtorica otroških del in kulturna ustvarjalka Mojca Plaznik Plavec je pripravila novo toplo zgodbo iz sveta otroške literature z naslovom Pisatelj in ilustratorka. Gre za drugo knjigo v zbirki poučnih slikanic Poklici v slikanici.

Besedilo bralce popelje v vsakdan dečka Luka in njegovega dinosavra Dina, ki spoznavata, kako nastane slikanica – od prvih zamisli do končne podobe. Otroci izvedo, kje ustvarjata pisatelj in ilustratorka, kaj potrebujeta za svoje delo, kako si razporejata čas ter kako usklajujeta ustvarjalni proces, ko sodelujeta pri isti knjigi. Slikanico bogatijo ilustracije mlade ilustratorke Ane Ploj, ki zgodbo dopolnjuje s toplimi, mehko obarvanimi prizori in ljubkimi, okroglogloličnimi liki z radovednimi očmi, ob katerih se otroci zlahka nasmehnejo in poistovetijo.

Mojca Plaznik Plavec je svojo ustvarjalno pot začela leta 2022, ko je izšla njena prva slikanica Dvajset jabolk, sledila je slikanica Knjižničarka. Ob mednarodnem dnevu knjig za otroke, 2. aprila 2025, je izšla slikanica Zeleno kolo. Knjige Mojce Plaznik Plavec nosijo sporočila o sočutju, sodelovanju in pomembnosti vezi med ljudmi, zato so dragocena popestritev slovenske otroške književnosti in prav gotovo primerne za vsako domačo in šolsko knjižno polico. Vsaka njena zgodba odpira vrata v svet, kjer prijaznost šteje, vsak lik pusti sled, vsaka knjiga odpre otroku novo okno v lepši, bolj razumevajoč svet.

Marjeta Klajnšek
Foto: Osebni arhiv

Članica DU Makole prejela častno Gallusovo značko

Majda Pozeb res da ni iz Makol, je pa članica makolskega društva upokojencev. Člani so nanjo zelo ponosni, saj je letos prejela častno Gallusovo značko.

Majda Pozeb iz Slovenske Bistrice je upokojena vzgojiteljica in predana poustvarjalka na področju glasbe ter letošnja dobitnica najvišjega priznanja Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti na področju ljubiteljske vokalne glasbe – častne Gallusove značke.

To jubilejno priznanje podeljuje JSKD posameznikom za dolgoletno in zavzeto delovanje v ljubiteljski vokalni glasbi, kar Majda Pozeb nedvomno pooseblja. Verjela je in verjame še danes, da kvalitetna glasbena izkušnja v zgodnjem otroštvu pomembno prispeva k celostnemu razvoju otrok. Častna Gallusova značka pomeni veliko priznanje in poklon njenemu dolgoletnemu delu na tem področju. „Počasčena sem, da sem lahko štiri desetletja aktivno delovala na področju zborovske glasbe in imela možnost glasbeno obogatiti življenje mnogih otrok,“ skromno pove Majda. Ko danes pogleda nazaj, jo preveva globoka hvaležnost – do vseh, ki so jo na tej poti spremljali in ji stali ob strani. Predvsem je hvaležna za otroke, ki so z njo peli, se smejali in z glasbo rasli.

Hvaležni, da se je ob upokojitvi odločila za včlanitev v DU Makole, pa so tudi v našem upokojenskem društvu. Majda je namreč aktivna članica društva, saj se vsako sredo pripelje v Makole na delavnico ročnih del društva.

MK
Foto: MK

Majda Pozeb je redna obiskovalka delavnice ročnih del, ki povezuje članice in člane društva upokojencev.

Literarni utrip

UPAM

Velikokrat se ozrem
po tem našem svetu,
ni podoben lepemu življenju,
ampak le žalostnemu poetu.

Vsak človek po svoje hiti,
srečo vedno le sebi želi.
Nihče se nikoli ne nasmeji,
v ekran v roki tiho strmi.

Je res vredno tako živeti?
V samoti na koncu sam umreti?
Na koncu življenja prepozno spoznaš,
da žalost je vse, kar imaš.

Denar na koncu nič vreden ni,
bodi hvaležen za majhne stvari.
Čeprav živimo v svetu, polnem laži,
upam, da ta lahko se spremeni.

Morda ljudje se zopet bodo smejali,
da je prijaznost vse, kar šteje,
bodo spoznali.
Upam, da to lahko se zgodi,
če z lepo besedo že danes začneš ti.

Pia Doberšek, 9. razred

V domu Milene Plavčak še vedno diši po domačem kruhu

Milena Plavčak iz Starega Grada peče kruh že več kot štiri desetletja. Pri svojem delu se ne zanaša na sodobne pripomočke, temveč na izkušnje, občutek in moč svojih rok, postopke, ki so jih poznale že naše babice.

Milena je prve korake v svet peke kruha naredila v svojih dvajsetih letih pod vodstvom svoje mame. Kruh peče predvsem za družino, obiskovalce njihove domačije – med katerimi so pogosto tudi pohodniki – in občasno ga komu tudi podari. V prodajo se nikoli ni spustila, saj meni, da je dober kruh težko zagotoviti vedno, poleg tega pa pravi: »Dober kruh je za »pekača« prepočni, za kupca pa pogosto predrag.«

Tradicija, ki diši po domu.

Peka štirih hlebov kruha vzame Mileni tri do tri ure in pol časa: »Za štiri hlebe potrebujem šest do sedem kilogramov moke in dva zavojčka kvasa. Sama imam raje beli kruh, družina pa temnejšega. Najprej zakurim krušno peč – za pravo temperaturo potrebujem dve košari bukovih drv. Medtem ko čakam, da se peč segreje, presejem moko, dodam kvas in sol. Po približno uri vzhajanja kvasnega nastavka dodam vodo, vse dobro pregnetem z roko in nato testo razdelim na štiri dele. Vsak kos položim v krušno košarico in pokrijem s krušnico – bombažno krpo.«

Ko testo vzhaja, pripravi peč.

V peči razgrne žerjavico in preveri temperaturo tako, da roko zadrži nad njo – če lahko prešteje do petnajst, je temperatura prava. Če je prevročna, še malo počaka. »Peč nato obrišem z mokro krpo, da je dno čisto, nato pa s pomočjo lesenega loparja položim hlebce vanjo. Po dvajsetih minutah pečenja kruh obrnem in ga pustim še pol ure v peči. Ko je pečen, ga ometem, obrišem, potrkam po skorji, da se prepričam, ali lepo zazveni, ga položim v košare in zavijem v prt, da se počasi ohlaja.«

Kruh je del družinske tradicije.

Kruh peče enkrat tedensko ali na štiri najst dni – odvisno od potreb v gospodinjstvu. Ob praznikih iz krušne peči zadiši tudi po potici. »V naših vaseh se je kruh od nekdanjega pekla pri vsaki hiši. Trgovina v centru Makol je kar oddaljena, zato je bilo domače pečenje nekaj vsakdanjega. Še danes mi

Milena Plavčak peče kruh že več 40 let.

Domači kruh iz krušne peči ima poseben vonj in okus.

veliko pomeni, da lahko pečem kruh za svojo družino, še posebej za praznike, kot so velika noč, božič, trgateg, koline ... Dela na kmetiji, v vinogradu, na vrtu in v hiši ne zmanjka, a se kljub temu skoraj vedno najde čas – ob petkih ali sobotah – da v hiši zadiši po domačem, sveže pečenem kruhu. To je nekaj, kar me izpolnjuje in osrečuje. In dokler mi bo zdravje dopuščalo, bom pekla kruh,« s toplino zaključila Milena Plavčak.

Amadeja Mlakar
Foto: Milan Sternad

Sedemdeset let Marije Zupanec iz Variše vasi

V mirnem koticu naše občine, v Variši vasi, kjer se čas zdi prijaznejši in ljudje bolj povezani, je konec septembra Marija Zupanec praznovala svojih 70 let.

Marija se je rodila v Šentilju v številčni, a izjemno povezani družini s petimi otroki. Otroštvo je preživela v domačem kraju in že zgodaj pokazala veselje do dela z rokami, natančnost ter čut za lepoto, lastnosti, ki so zaznamovale njeno življenje. Izučila se je za krojačico, se zaposlila v Rogaški Slatini, kjer je spoznala tudi svojega življenjskega sopotnika Viktorja. Oba sta delala v tovarni Kors – Marija kot krojačica, Viktor pa kot maneken. Skupaj sta si ustvarila dom, poln smeha, razumevanja in trdega dela. Ko so Viktorjevi starši potrebovali pomoč, sta se leta 1980 iz Rogaške Slatine preselila v njegov rojstni dom, kjer Marija še danes živi. Tam sta z ljubeznijo vzgajala svoje tri otroke – Boštjana, Viktorijo in Polono, ki so si že vsi ustvarili lastne družine in Mariji podarili tri vnuke, njeno največje veselje. Pred petimi leti je Marijo doletela boleča izguba, umrl ji je mož Viktor. Po moževi smrti se je nekaj časa počutila odrezano od sveta – imela je avto, a ker dolgo ni vozila, ni več zaupala v svoje šofersko znanje. Otroci so ji zato priskrbeli nekaj ur vožnje. Danes spet sama sede za volan in vsak kilometer ji pomeni drobno zmago, svobodo in veselje. Dom, ki sta ga skupaj z možem gradila, pa živi naprej, v vsakem njenem koraku, v vonju domače zelenjave, v toplini, s katero sprejema ljudi.

Dela ji nikoli zmanjka

Čeprav je že dvanajst let upokojena, Marija ne miruje. Njena pokojnina je skromna, a pravi, da se ne pritožuje. Delo ji je vedno bilo največje bogastvo. Še vedno šiva in popravlja oblačila, krajša hlače, menja zadrge, in vse to z nasmehom na obrazu. Posebej rada se spominja dela v Domu upokojencev Poljčane, kjer je, kot pravi, »pustila del svojega srca«. Pred tem je delala tudi v Iskri v Makolah in Planiki v Majšperku, a prav stik z ljudmi v domu ji je ostal v najlepšem spominu.

Med ljudmi je najbolj srečna

Že tri leta je poverjenica v Društvu upokojencev Makole, kar jo izjemno veseli. Njeno poslanstvo je, da povezuje člane na terenu z društvom. Posreduje jim obvestila o dejavnostih, dogodkih, izletih, delavnicah in prireditvah. S tem pripomore, da so vsi upokojenci v naseljih Stari Grad, Variša vas, Dole in del Jelovca, tudi tisti, ki živijo bolj oddaljeno, obveščeni in vključeni v dejavnosti društva. V domove članov s toplim nasmehom prinaša pogovor, dobro voljo in občutek povezanosti, kar jo napolnjuje z zadovoljstvom in ponosom.

Marija Zupanec je ženska, ki s svojim zgledom uči, da so skromnost, delo in dobrota vrednote, da je ne glede na preizkušnje mogoče živeti z nasmehom, če v sebi nosimo hvaležnost, pogum in ljubezen.

Presenečenje za 70 let

Ko je nedavno praznovala 70. rojstni dan, so ji otroci in sosedje pripravili nepozabno doživetje. Ob polnoči so prišli pred njeno hišo, skupaj z harmonikarjem Gašperjem Kovačičem, ji zapeli in zaigrali. Bilo je presenečenje, ki ga Marija ne bo nikoli pozabila.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Martin Kamenšek goji ljubezen do naroda in iskanja korenin

Življenja Martina Kamenška iz Makol je stkano iz dela, vere in predanosti do družine in domače župnije ter raziskovanja slovenske preteklosti. Prepričan je, da brez korenin ni prihodnosti.

Martin se je rodil leta 1949 v Jelovcu pri Makolah. Izhaja iz kmečke družine očeta Martina in matere Terezije. Starša sta mu privzgojila marljivost, poštenost in navezanost na domačo zemljo. Ima še sestro Terezijo, s katero sta si delila otroštvo in mladostne skrbi.

Po končani gimnaziji se je vpisal na študij, a ga kmalu opustil. Odločil se je pomagati doma in se zaposlil v podjetju Lip v Poljčanah, kjer je delal že njegov oče. V Makolah je družini pomagal graditi hišo, pozneje pa si je svoj dom ustvaril v Sestržah pri ženinih starših. Kljub temu je ostal tesno povezan z domačo hišo in materjo, zlasti po očetovi tragični smrti, ko je postal materina opora.

Delo, vera in skupnost

Poleg dela in družine velik del svojega časa namenja knjigam in veri. Kot goreč vernik je vedno v pomoč domačim župnikom, prevzema opravila pri župnišču,

skrbi za okolico in z veseljem sodeluje pri obredih. Njegovo delo je tiho in preprosto, a dragoceno. »Bog je ljubezen. Vse, kar delam, delam v imenu Jezusa Kristusa,« pravi Martin. Njegova vera ni le beseda, temveč dejanje, ki se izraža v vsakdanjih opravilih, pomoči pri porokah, pogrebih, blagoslovih družin, sodelovanju v cerkvenem svetu ...

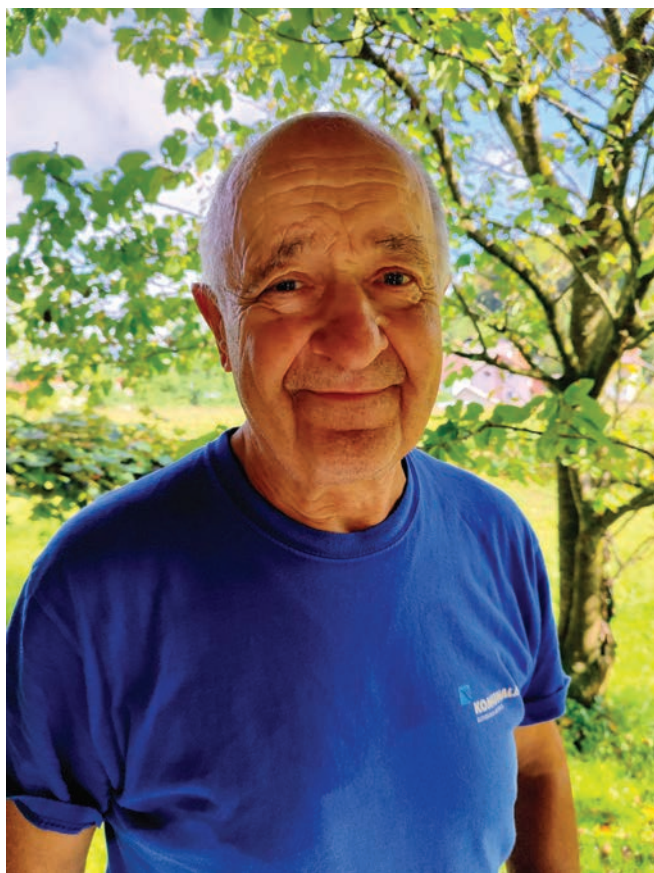
Martin svoje vrednote z veseljem prenaša na vnuke. Vera zanj ni le skupek obredov, ampak način življenja. »Otroci in vnuki morajo začutiti, da smo eno – med seboj in z Jezusom Kristusom,« pravi. Ob tem vztraja pri ohranjanju slovenskega jezika in domačih običajev. Spominja se svojih otroških izletov – do razvalin Starega gradu, v dvorec Štatenberg, v jamo Bevojačo, k slapu Šošterci. »Želim si, da bi tudi današnja mladina odkrivala domačo dediščino na tak način, kot smo jo mi nekoč.«

Korenine so temelj obstoja

Dediščina, raziskovanje zgodovine je pomembno poglavje v Martinovem vsakdanu. »Vsak, ki se poglobi v svoje korenine, lažje najde svojo identiteto in smisel,« poudarja. Pri tem so ga zaznamovala številna dela o staroverstvu, legendah in zgodovini: Naši davni predniki, Bajeslovje Slovencev, Slava vojvodine Kranjske, Zgodovina Slovencev in druga. Prepričan je, da Slovenci pogosto nezavedno še vedno živimo starodavne običaje – kresovanje, romanja, zvonjenje zvonov, potrkavanje. Vse to je nevidna nit, ki povezuje sedanost z davnimi časi. Še posebej dragoceno se mu zdi ohranjanje praznikov, ki združujejo versko in rodovno izročilo: martinovo, miklavževo, lucijino, štefanovo z žegnanjem konj, tepešnica, gregorjevo, jurjevo, florjanovo, velikonočno običaji in še mnogi drugi. »To so prazniki, ki povezujejo in dajejo občutek pripadnosti,« pravi.

Pogled prihodnost

Ko govori o Makolah, ga žalosti, da so ljudje postali bolj odtujeni, preveč vezani na tehnologijo, upadla pa sta vera in kultura izražanja. Vendar ostaja optimist: »Upam, da bomo vero živeli, ohranjali krajevno dediščino in se upirali prevzemanju tujih navad.« O etičnih vprašanjih je jasen: evtanazija je nesprejemljiva. »Človeško življenje je nedotakljivo. Koliko gorja bi bilo manj, če bi se človeštvo držalo desetih božjih zapovedi!«

Vodilo Martina Kamenška skozi življenje: »Delaj dobro, izogibaj se slabemu.« Spremlja ga tudi misel, ki je kot molitev: »Vse, kar delam, delam v imenu Jezusa Kristusa.«

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Rdeči križ Makole – Prisrčna srečanja

V Makolah že vrsto let deluje Krajevna organizacija Rdečega križa, ki skrbi tudi za dobrobit starejših občanov. Vsako leto njihovi poverjeniki obiščejo vse občane, starejše od 80 let, jim izročijo skromno darilo.

Preprosto, a srčno gesto izvajajo prostovoljke KO RK Makole: Klavdija Kodrič, Dragica Krapše, Marija Vouk, Berta Kovačič, Vera Žunkovič, Leonida Godec, Danica Skerbiš, Majda Mlaker, Olga Žerak, Marija Doberšek, Erna Leskovar, Jasna Filipič, Danijela Dacinger, Lidija Galun, Alenka Jus, Tanja Lorber.

Kristina – Tinka Gaberc – 94 let modrosti, skromnosti in tihe veličine

7. junija je v Mostečnem svoj 94. rojstni dan praznovala izjemna ženska – Kristina Gaberc, ki ji domačini ljubkovalno pravijo Tinka. Življenje ji je podarilo že skoraj stoletje spominov, preizkušenj, ljubezni in dela.

Tinka izvira iz vasi Doklece pod Ptujsko Goro. Njeno življenje je prepleteno s ponižnostjo podeželskega otroštva, predanostjo delu in neomajno vero. Že kot deklica je pomagala na domači kmetiji, potem pa ko se je poročila v Mostečno, je prevzela delo gospodinje, in ob službi še skrbi za molžo. Dan za dnem je po službi poprijela za motiko, ki je do letošnjega leta še ni izpustila iz rok.

Svojo delovno pot je začela v tekstilni tovarni Majšperk, kjer je bila sprva zaposlena kot natakara, nato pa je delala v proizvodnji. Vsem je bila znana po izredni natančnosti in sposobnosti – še danes se spomni, kako je na pamet znala izračunati še tako zahtevne številke. »Ko so se drugi mučili z računom, sem ga že izračunala, preden so drugi v roke vzeli svinčnik,« pravi.

A Tinkino življenje niso zaznamovale le številke in delo. Bila je tudi umetnica vsakdanjega življenja – šivala je na šivalni stroj, pletla, kvačkala in predvsem pekla. Njene torte, peciva in zlasti gibanice so bile znane daleč naokoli. Kuhala je na porokah, za velike družinske praznike, še posebej rada pa je s sladkimi presenečenji razveselila sodelavce. Okrasne rože za torte, ki jih danes kupimo v trgovinah, je nekoč sama izdelovala.

V mladih letih je doživela tudi bolečo senco druge svetovne vojne. Kot otrok je pogumno prenašala pošto partizanskim kurirjem, čeprav jo je bilo strah. Pesmarico, ki so ji jo zaupali borci, je skrivala v ptičji hišici. Še danes se živo spominja melodij, ki so jih v tistih časih peli v upanju na svobodo. Rada je pela – tiho, z občutkom, zase in za dušo. Upokojila se je leta 1984, v istem letu, ko je njen sin Andrej stopil pred oltar s svojo izbranko Treziko. Skupaj sta si ustvarila družino in kmalu dobila tri otroke, za katere je skrbela prav ona – ljubeča babica, ki je z neizmerno predanostjo pazila nanje, vse dokler niso odšli v šolo. Vsak dan je

poskrbela, da je bilo kosilo na mizi, ko so prišli vnuki iz šole, sin in snaha pa iz službe. Zdaj uživa zasluženi pokoj.

Danes živi Kristina v varnem in ljubečem zavetju sina Andreja in njegove žene Trezike, ki vsak dan s spoštljivostjo in nežnostjo skrbita zanjo. Z njima deli dom, spomine in mir, ki si ga je skozi življenje več kot zaslužila. Vnuki in že ena pravnukinja z veseljem poslušajo njene zgodbe in srkajo modrost njenega življenja.

Čeprav je telesno že nekoliko opešala, ji ostaja jasen um in široko srce. Še vedno vsak dan posluša sveto mašo po radiu, ob nedeljah pa se odpravi k maši v Makole. Redno bere, občasno pogleda kakšno oddajo na televiziji in se vedno razveseli prijaznega obiska in pogovora.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Kristina Gaberc s sinom Andrejem in snaho Treziko, na fotografiji tudi Marica Vouk iz KO RK Makole

Anica Babšek je predana družini, skupnosti, gasilstvu

Kužnerjeva Ančka, kot jo po domače kličejo Makolčani, se je rodila 6. julija 1935 v Varošu. Njeno življenje je stkano iz ljubezni do družine, neomajne delavnosti, spoštovanja do skupnosti in predanosti prostovoljstvu.

Je mati štirih otrok, Ljube, Draga, Nade in Vikija, babica sedmim vnukom in prababica kar enajstim pravnukom. Kot mlada ženska je za leto in pol skrbela za trimesečno deklico Brigito, ki so ji jo zaupali njeni starši. Slovo od nje, ko so jo starši vzeli nazaj, je bilo zanjo boleče in nepozabno. Poseben pečat v njenem življenju je pustila tudi izguba sina Draga, ki jo je globoko prizadela, a ni omajala njene notranje moči in pokončne drže.

Svoje prve delovne izkušnje je pridobila v tovarni Konus. Ko je bil mož Karel zaposlen v Nemčiji, je ob službi doma sama skrbela za štiri otroke in jih vzgojila v odgovorne in poštene ljudi. Po enajstih letih in pol se je s sinom Vikijem pridružila možu v Nemčiji, kjer je

pri hčerki Ljubi v njeni restavraciji vsak dan skuhalo kosilo za kar 50 ljudi. V času bivanja v tujini sta z možem zgradila hišo v Pečkah, kjer Anica živi še danes. Čeprav ne vozi več avtomobila, ostaja samostojna, vsak dan poprime za delo na vrtu ali pomaga v kuhinji. V domačem okolju je znana po svoji izjemni delavnosti, ustvarjalnosti in ročnih spretnostih. Posebej izstopajo njeni nagrobni venci, peka peciva, pletenje, vedno urejena vrt in dom.

Izjemna je tudi njena družbena vpetost – kar 35 let je bila poverjenica Krajevne organizacije Rdečega križa Makole, bila je aktivna članica Društva gospodinj Makole, cerkvena pevka in pevka mešanega pevskega zbora Pros-

vetnega društva Anice Černejeve Makole. Bila je tudi dolgoletna članica in poverjenica Društva upokojencev Makole. Predvsem pa ne gre spregledati njene vloge v domačem gasilskem društvu. Mož Karel je bil dolgoletni gasilec in gospodar v PGD Makole. Ob njem je pogosto obiskovala gasilski dom, kjer je skrbela za red in čistočo, nato pa se leta 1989 tudi sama včlanila v društvo. Leta 1993 je opravila osnovni in nadaljevalni gasilski tečaj ter pridobila čin gasilke. Sledilo je napredovanje v gasilko I. stopnje leta 2005 in II. stopnje leta 2012. Aktivno je sodelovala pri različnih društvenih dejavnostih, posebej se je izkazala pri organizaciji srečelovov, za katere je vedno priskrbela veliko dobitkov. Za svoje nesebično delo je prejela številna priznanja, med drugim priznanja Gasilske zveze II. in I. stopnje, plaketo gasilskega veterana ter značke za 10, 20 in 30 let dolgoletnega dela. Od leta 1995 ima status gasilskega veterana.

Anica Babšek je izjemen zgled srčne žene, predane matere, neutrudne prostovoljke in ponosne članice lokalne skupnosti. Njeno življenje pušča močan pečat v srcih vseh, ki jo poznajo. Ljudje jo imajo radi zaradi njene toplote, modrosti in iskrene preprostosti.

Marjeta Klajnšek
Foto: MK

Visok jubilej je praznovala v krogu svojih najdražjih, veliko ji je pomenilo, da so bili vsi skupaj. Ganil jo je nastop vnuka Maika, ki ji je zai-gral na harmoniko, s sinom Vikijem pa sta tudi zaplesala. Slavljenka je bila – kot vedno – nasmejana, dobre volje, polna življenjske energije in modrosti. Na fotografiji je Anica (druga od leve) s svojimi gasilskimi prijatelji.

Zgodba Vincenca Hajška nas uči, kaj resnično šteje v življenju

Vincenc Hajšek iz Stranskih Makol je 30. junija praznoval 94. rojstni dan. Skromen, a trden mož, ki je v življenju izkusil marsikaj, kar človeka lahko doleti: dve vojni, izgubo ljubljene žene, desetletja napornega dela in nešteto drobnih radosti, ki so ga ohranjale pokonci.

Rodil se je v svetu brez elektrike in brez avtomobilov na vsakem vogalu. Hrana se je takrat pridelala z lastnimi rokami, z njo pa je bilo treba ravnati skrajno spoštljivo. Kot otrok in mladenič je doživljal pomanjkanje, tišino, strah, vse, kar prinesejo vojni časi. A iz teh težkih izkušenj se je oblikoval v človeka, ki mu je narava pomenila zatočišče in do nje ima še danes izjemno spoštljiv odnos.

Vincenc je bil gospodar na družinski kmetiji, ki obstaja že več kot 200 let. Z ženo, ki ga je mnogo prezgodaj zapustila, sta zgradila topel dom in vzgojila štiri otroke: Franca, Treziko ter dvojčici Amalijo in Ano. Po ženini smrti so skrb za gospodinjstvo prevzeli otroci. Prav vsi so si ustvarili svoje domove v neposredni bližini domačije in to mu res veliko pomeni. Ima devet vnukov in deset pravnukov.

Njegovo življenje je bilo tesno prepleteno z naravo. Bil je strasten lovec in nedeljski lovi so mu ogromno pomenili. Danes, ko mu koraki niso več lahki, vsak dan sedi pred hišo, opazuje ptice, nebo in spremembe letnih časov. Vse življenje je živel v tesnem stiku z zemljo: oral, sejal, kosil, obrezoval trto, redil živino. Brez strojev, brez bližnjic – vse z lastnimi rokami. Danes, ko opazuje sodobno kmetijstvo in kako gozd prerašča opuščene bregove, pravi: »Svet je drugačen.« Njegova kmetija, ki jo je prepustil mladim, je danes sodobno opremljena in kar ne more dojeti, kako zdajšnji gospodar Martin vse opravlja s stroji. Zanj na jesen življenja skrbi hči Amalija, ki pravi, da oče ni nikoli siten ali zahteven.

Hči Amalija in slavjenec Vincenc Hajšek

Na njegov rojstni dan so se doma zbrali vsi njegovi otroci s partnerji, vnuki in pravnuki. Vnuk Aleš je zaigral na harmoniko, zapeli so in se imeli res lepo. Za vse je kosilo pripravila Amalija, ki je steber njihovega doma. Ni bilo potrebnih velikih besed, le toplina, spomini, smeh in objemi. Vzdušje, ki ga ne more kupiti noben denar, ker ga oblikuje ljubezen in skupna preteklost.

**Marjeta Klajnšek
Foto: MK**

**Želimo vam
čarobne božične praznike
in vse dobro v novem letu 2026.**

Občina Makole

V spomin Ivanu Skledarju

Ivan Skledar je, kjerkoli se je pojavil, pustil sled – sled dobrega človeka, prijatelja.

Bil je eden izmed dvanajstih ustanovnih članov Društva vinogradnikov Makole. Od samega začetka je s svojim znanjem, izkušnjami in predvsem s srcem sodeloval pri vseh akcijah in dejavnostih društva. Bil je človek, ki je znal povezovati, spodbujati in pomagati. Njegova prisotnost je pomenila zagon in toplino, njegov nasmehek pa je bil iskren in spodbuden. Sodeloval je tudi pri drugih društvi v občini Makole, pa tudi v kraju, kjer je živel – na Črešnjevcu.

Ivan je z vsem srcem obdeloval svoj vinograd v Starem Gradu. Številne diplome in priznanja pričajo o njegovem uspehu pri pridelavi grozdja in vina, a še bolj kot to je bil ponosen na trud, ki ga je vanj vložil, in na ljubezen do zemlje, ki jo je obdeloval.

Bil je predsednik Društva vinogradnikov Makole z najdaljšim stažem. Društvo je vodil kar štiri mandate, skupaj šestnajst let. Vodil ga je z modrostjo, odločnostjo in razumevanjem – vedno z mislijo na skupnost in napredek.

Težko je razumeti, da te ni več med nami, dragi Ivan. Da se je tvoja življenjska pot končala v kraju, kjer si tolikokrat iskal mir in kjer si preživel sproščujoče dni. A verjamemo, da si zdaj našel tisti večni mir – nekje tam zgoraj, med soncem in trtami, ki jih boš morda še naprej z ljubeznijo opazoval.

Ivan, pogrešamo te že zdaj. Tvoje delo, tvoj duh in tvoj prispevek društvu ostaja z nami, v vsakem kozarcu vina, v vsaki trti, v vsakem spominu na tvojo dobroto.

Izrekamo ti iskreno zahvalo za vse, kar si storil, kar si bil in kar boš ostal – naš prijatelj, naš vinogradnik, naš Ivan.

Hvala, Ivan. Naj ti bo tam, kjer si zdaj, lepo, spokojno in mirno.

Predsednik DVM Hinko Pušaver

KO ZAJOČEJO ZVONovi Ivanu Skledarju v spomin

Tiho šumijo gozdovi,
droben cvet povsili je glavo,
ples brzic umirjajo pragovi,
trave v vetru pojejo slovo.

Na grobu mavrica cveti,
čebelji roj jo obleti.
Ne med, le žalost
v satovje se cedi.

Sladek grozd je trta dala,
pridnim rokam gre zahvala.
Še bo solza kdaj spolzela,
pod brajdo pa bo le tišina ptica pela.

Dušica Kores

Ivanu Skledarju v slovo

Ivan Skledar, dolgoletni aktivni član Kulturno-umetniškega društva Forma viva Makole in priznan ljubiteljski slikar, je bil človek z veliko začetnico. S svojim vedrim in prijaznim značajem je med nas vedno prinesel dobro voljo, optimizem in pozitivno energijo. Za njega ni bilo nič pretežno ali manj vredno.

Poleg vinogradništva je bil tudi velik ljubitelj umetnosti in slikanja. Ko smo v KUD-u Forma viva Makole leta 2005 ustanovili tudi likovno sekcijo, se je Ivan vanjo nemudoma včlanil. Pozneje je dejal, da je prav v likovni sekciji pod takratnim mentorskim vodstvom prof. Martine Golja pridobil največ likovnega znanja, ki ga je pa iz svoje velike ljubezni in želje do slikanja stalno nadgrajeval. Skoraj ni bilo kolonije, seminarja ali slikarske delavnice, da se je Ivan ne bi udeležil. Postal je velik slikar z bogatim likovnim znanjem, ki ga je rad delil z mnogimi slikarji, ki so bili tako kot on pred mnogimi leti še na začetku svoje slikarske poti.

Na makolskih mednarodnih kiparsko-slikarskih simpozijih je kot slikar sodeloval od leta 2008 vse do letos, ko se je v septembru udeležil tridnevne slikarske delavnice. Od strokovne komisije je v letih 2013 in 2021 v mednarodni udeležbi priznanih slikarjev prejel nagrado za najboljše ustvarjeno slikarsko delo – sliko.

Pri organizacijskem delu je bil vedno pripravljen pomagati. V svoji zidnici v Starem Gradu je nudil prenočišče in drugi dom umetnikom, ki so bili udeleženci mednarodnih kiparsko-slikarskih simpozijev. Slednjim je mnogokrat še pozno v noč delal družbo ob prijetnem pogovoru in ob dobri kapljici svojega vina. Tako so se med njimi spletla številna prijateljstva in izmenjavanje izkušenj ter znanj o slikarski umetnosti.

Za vse to in še mnoga druga Ivanova dobra dela smo mu v društvu vedno bili hvaležni, zavedajoč se, da ima njegovo plemenito delo veliko vrednost.

Ivan Skledar se je od vseh nas za vedno poslovil v petek, 17. oktobra 2025. Njegov čopič je prenehal zarisovati poteze na slikarsko platno. Ostala pa so njegova umetniška dela in spomin nanj ter na njegovo plemenito srce. Hvala ti, Ivan. Počivaj v miru.

Predsednik Ivan Dvoršak in člani KUD Forma viva Makole

KOMUNALA

SLOVENSKA BISTRICA

PODJETJE ZA KOMUNALNE IN DRUGE STORITVE d.o.o.

Z VAMI TUDI V NAJTEŽJIH TRENUTKIH

Ko nas zapusti ljubljena oseba, se znajdemo v bolečem procesu žalovanja, ki za vedno spremeni naše življenje. Vemo kako zahtevno je to obdobje, zato vam želimo olajšati številne obveznosti, ki so vam naložene pred zadnjim slovesom. Za vas uredimo vse potrebno, da žalna slovesnost popolnoma odraža vaše želje in izkaže spoštovanje do pokojnega.

IZVAJAMO CELOVITE POGREBNE STORITVE, KJER UREDIMO:

- prevoz in oblačenje pokojnega,
- poslopitev pred upepelitvijo,
- celotno organizacijo pogrebne slovesnosti, vključno s pevci, govorom, trobento, cvetjem, fotografiranjem, osmrtnicami, varovanjem doma v času pogreba in urejanjem celotne dokumentacije.

Storitve izvajamo na pokopališčih:

Čadram, Črešnjevec, Kebelj, Laporje, Makole, Prihova, Slovenska Bistrica, Spodnja Polskava, Šmartno na Pohorju, Tinje, Zgornja Ložnica, Zgornja Polskava.

051 377 800pogrebi@komunala-slb.siwww.komunala-slb.si

Z vami tudi v najtežjih trenutkih

Smrt je del življenja, a je tudi občutljiv trenutek v življenju ljudi. Vselej pretrese bližnje, svojce, znance, saj pomeni večno izgubo in ravno zato morajo postopki ob tem potekati profesionalno in dostojno, pravi Modest Motaln iz Komunale Slovenska Bistrica, ki je v Makolah imenovana za izvajalca 24-urne dežurne službe prvega prevzema pokojnika.

Po Zakonu o pogrebni in pokopališki dejavnosti ter občinskem odloku je prav Komunala dolžna opraviti vsak prevzem pokojnika, kadar smrt nastopi izven bolnišnice na območju občin, ki jih pokrivajo – tudi v Občini Makole. "V teh primerih smo po zakonu dolžni pokojnika prepeljati s kraja smrti v hladilne prostore izvajalca javne službe ali na obdukcijo," pojasnjuje Motaln.

V praksi pa se vse pogosteje dogaja, da to nalogo v Makolah opravljajo podjetja, ki za 24-urno dežurno službo niso imenovana, s čimer posegajo v območje zakonsko urejene gospodarske javne službe. Komunala ima kot izvajalec gospodarske javne službe oblikovane cene na podlagi elaborata, ki ga potrdi občina. »Te cene so pregledne in utemeljene, vse tudi javno objavljene. Pri zasebnih izvajalcih, ki opravljajo prevoze, čeprav niso za to pooblaščen, takšne transparentnosti ni,« opozarja Motaln.

Komunala Slovenska Bistrica poleg gospodarske javne službe prevzema pokojnika izvaja tudi pogreb-

ne storitve. »Svojem omogočamo, da vse postopke v povezavi s smrtjo in pogrebom pokojnika izvedejo na enem mestu: od prijave smrti do naročila pogrebnih storitev. Ob tem nudimo širok nabor možnosti, prilagojenih različnim željam in potrebam. Vse storitve vključimo na zbirni račun, kar svojem olajša poznejše urejanje dokumentacije, tudi pri morebitnih postopkih za pridobitev sredstev,« poudari sogovornik.

Usposobljena ekipa in oprema

Komunala ima na terenu 12 usposobljenih sodelavcev, ki delujejo z najvišjo stopnjo pietete in profesionalnosti. Razpolagajo z dvema ustrezno opremljenima voziloma za prevoze pokojnikov, z urejenimi hladilnimi prostori, kot jih zahteva zakonodaja in občinski odlok. "Stranke nas prepoznajo kot korektnega izvajalca. Ljudje so v trenutkih smrti svojca pogosto v šoku in ne vedo, na koga se obrniti – mi smo dosegljivi 24 ur na dan, nudimo jasne napotke in se prilagodimo vsaki situaciji," dodaja Modest Motaln, vodja urejanja javnih površin.

Literarni utrip

VRAN

Obstaja kraj,
kjer sonca skoraj ni,
toda tam rodil si se ti.
Iz majhne jajčke se izvalil,
pokukal na plano,
me videl, se skril.

Videla sem te v prvem trenutku,
videla moment,
ko si pokukal v svet.
Opotekal si se,
preizkušal svoja krila,
kmalu naučil si se letet'.

Zaupal si plesu vetra,
meni prišel si ga zapet.
Bila je čudovita pesem,
po delih prelepa,
v celoti nesrečna.

Razpel si krila,
v črno perje ujel si zrak,
se hranil s svetlobo,

z žarki,
z menoj.

Vsak dan sem ti sledila
globlje in globlje v gozd.
Včasih sem pazila,
kam sem stopila,
včasih podrobno spoznala sem tla.
Hodila sem in hodila,
brez počitka,
brez sna,
saj tvoja krila
bila hitra so vodila,
ki ne puste premora.

Vabila me je svetloba,
s katero si potoval,
moj prijatelj nenavadni.
Vabilo me je,
da tudi jaz razprla bi krila,
se povzpela s teboj,
osebno slišala pesem vetra.

Skupaj videla sva svet,
se povzpela na vrh poti,
ti s krili,
jaz peš.
Bila je čudovita pot,
čudovit ples,
čudovito spoznanje.

Tudi kadar čas hiti,
kadar spozna se veter,
spozna se hitrost,
spoznaš se ti.

Zdaj svojo pot plešeš,
ki z mojo se včasih zavrti,
se ponovno izgubi
in me spet najde.

Najino prijateljstvo ni tisto,
ki zmeraj skupaj drži.
Je tisto,
ki se najde,
tudi če se kdaj izgubi.

Viktorija Reš Gorenak, 9. r.

Iz arhiva Milana Sternada

